EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 16.9.2022
COM(2022) 457 final

2022/0277 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

mediapalvelujen yhteisestä kehyksestä sisämarkkinoilla (eurooppalainen medianvapaussäädös) ja direktiivin 2010/13/EU muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

{SEC(2022) 322 final} - {SWD(2022) 286 final} - {SWD(2022) 287 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen syyt ja tavoitteet

Nämä perustelut liittyvät ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi mediapalvelujen yhteisestä kehyksestä sisämarkkinoilla, jäljempänä ’eurooppalainen medianvapaussäädös’. Ehdotuksella täytetään puheenjohtaja Ursula von der Leyenin antama poliittinen sitoumus. Hän ilmoitti aloitteesta unionin tilaa vuonna 2021 käsitelleessä puheessaan. Hän korosti puheessaan tiedon merkitystä julkisena hyödykkeenä ja totesi, että mediayhtiöitä ei voida rinnastaa mihin tahansa muuhun yritykseen ja että niiden riippumattomuutta on suojeltava EU:n tasolla.[1] Tämä aloite sisältyy komission vuoden 2022 työohjelmaan[2].

Media-ala on osa kulttuurialan ja luovien alojen ekosysteemiä[3] eli yhtä niistä 14:stä teollisuuden ekosysteemistä, jotka ovat keskeisiä osallistavan ja kestävän elpymisen sekä EU:n talouden kaksitahoisen (vihreän ja digitaalisen) siirtymän kannalta. Mediapalvelut eivät ole vain tärkeä ja dynaaminen talouden ala, vaan ne ovat olennaisia myös terveen kansalaisyhteiskunnan sekä taloudellisten vapauksien ja perusoikeuksien kannalta, mukaan lukien tasa-arvo[4]. Riippumattomissa tiedotusvälineissä ja erityisesti uutismedioissa esitetään monenlaisia näkemyksiä, ja ne ovat luotettavia tiedonlähteitä sekä kansalaisille että yrityksille. Ne muovaavat osaltaan yleistä mielipidettä sekä auttavat ihmisiä ja yrityksiä muodostamaan näkemyksiä ja tekemään tietoon perustuvia valintoja. Niillä on keskeinen asema eurooppalaisen informaatioympäristön eheyden säilyttämisessä, ja ne ovat olennaisen tärkeitä demokraattisten yhteiskuntiemme ja talouksiemme toiminnalle. Digitaaliteknologioiden ansiosta mediapalveluja voidaan käyttää yhä enemmän yli rajojen ja eri tavoin, kun taas digitaalisella media-alalla käytävä kilpailu on yhä kansainvälisempää. Euroopan unioni on tällä alalla jo maailmanlaajuinen esikuva, ja tällä ehdotuksella vahvistetaan ja järjestetään eurooppalaista informaatioympäristöä entisestään.

Näin ollen ehdotuksella pyritään ratkaisemaan joukko ongelmia, jotka vaikuttavat mediapalvelujen sisämarkkinoiden toimintaan sekä mediapalvelujen tarjoajien toimintaan. Mediayhtiöt kohtaavat erityisesti esteitä, jotka haittaavat niiden toimintaa ja vaikuttavat investointiedellytyksiin sisämarkkinoilla. Tällaisia esteitä ovat esimerkiksi tiedotusvälineiden vapauteen ja moniarvoisuuteen liittyvät erilaiset kansalliset säännöt ja menettelyt. Näihin sääntöihin sisältyvät erityisesti markkinakeskittymien tarkastaminen tiedotusvälineiden moniarvoisuuden varjelemiseksi sekä mediayhtiöiden toimintaan vaikuttavat protektionistiset toimenpiteet. Tällaiset säännöt ovat johtaneet sisämarkkinoiden pirstaloitumiseen, mikä on vaikuttanut mediamarkkinoiden toimijoiden oikeusvarmuuteen ja aiheuttanut lisäkustannuksia rajat ylittävän toiminnan osalta.

Tilannetta mutkistaa entisestään kansallisten media-alan sääntelyviranomaisten riittämätön yhteistyö.[5] Audiovisuaalisten mediapalvelujen eurooppalaisten sääntelyviranomaisten

---

1 Puheenjohtaja von der Leyenin puhe unionin tilasta vuonna 2021, Strasbourg, 15.9.2021.

2 COM(2021) 645 final.

3 COM/2021/350 final ja SWD/2021/351 final.

4 Mediapalveluja olisi lisäksi tarjottava direktiivin (EU) 2019/882 (esteettömyyttä koskeva eurooppalainen säädös) (EUVL L 151, 7.6.2019, s. 70–115) esteettömyysvaatimusten mukaisesti.

5 Vastatakseen tarpeeseen lisätä audiovisuaalisten mediapalvelujen alalla tehtävää yhteistyötä ERGAn jäsenet ovat sopineet vapaaehtoisesta yhteisymmärryspöytäkirjasta, jossa esitetään ei-sitovia mekanismeja rajat ylittävää yhteistyötä varten. Komissio ilmoitti tiedonannossaan *Euroopan media-ala digitaalisella vuosikymmenellä: elpymistä ja muutosta tukeva toimintasuunnitelma* aikovansa seurata yhteisymmärryspöytäkirjan soveltamista tiiviisti arvioidakseen, onko ERGAn puitteissa tehtyä yhteistyötä

ryhmällä (ERGA) on rajalliset toimintamahdollisuudet, ja ne liittyvät ainoastaan audiovisuaalisiin mediapalveluihin. ERGAlla ei myöskään ole riittäviä välineitä ja resursseja rajat ylittävien kysymysten tai media-alan sääntelyn keskeisiin aloihin liittyvien käytännön kysymysten ratkaisemiseen. Tämän vuoksi sääntely ei ole riittävän lähentynyttä, mikä vaikuttaa mediamarkkinoiden toimijoihin ja erityisesti audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajiin ja videonjakoalustoihin. Lisäksi se vahingoittaa yleistä etua. Myös media-alan sääntelyviranomaisten rooli on keskeinen epärehellisten mediapalvelujen tarjoajien torjunnassa. Tällaisiin tarjoajiin kuuluvat myös ne, jotka ovat taloudellisesti tai toimituksellisesti tiettyjen kolmansien maiden hallinnon määräysvallassa ja voivat vahingoittaa yleistä turvallisuutta tai puolustusta tai vaarantaa ne.

Lisäksi eurooppalaisten mediapalvelujen tarjoajien toimituksellisiin päätöksiin ja mahdollisuuksiin tarjota sisämarkkinoilla laadukkaita mediapalveluja (eli riippumattomasti ja journalististen standardien mukaisesti tuotettuja palveluja) puututaan yhä enemmän, kuten komission vuotuisista oikeusvaltiokertomuksista[6] ja tiedotusvälineiden moniarvoisuuden seurantavälineestä[7] käy ilmi. Ongelma johtuu siitä, että suojatoimet kaikkien tiedotusvälineiden toimitukselliseen vapauteen puuttumisen ehkäisemiseksi ovat hajanaiset ja takeet julkisten tiedotusvälineiden[8] riippumattomuudesta ovat epätasaiset. Tämä johtaa sisämarkkinoiden kilpailuedellytysten vääristymiseen.

Sisämarkkinoiden esteet ja epätasapuoliset toimintaedellytykset johtuvat siitä, että taloudellisia resursseja jaetaan läpinäkymättömästi ja epäoikeudenmukaisesti. Erityisesti omistusoikeudellisesti suojatuille yleisömittausjärjestelmille ominaiset läpinäkymättömyys ja vinoutumat vääristävät mainostulovirtoja. Tämä vaikuttaa kielteisesti erityisesti mediapalvelujen tarjoajiin ja asettaa epäedulliseen asemaan sellaiset yleisömittauspalveluja tarjoavat kilpailijat, jotka noudattavat toimialan hyväksymiä standardeja.[9] Sisämarkkinoita vääristää myös valtion mainonnan (eli mainontaan käytettyjen julkisten varojen) läpinäkymätön ja epäoikeudenmukainen jakaminen. Varoja saatetaan jakaa ensisijaisesti vakiintuneille kansallisille palveluntarjoajille tai niiden avulla voidaan suosia ja peitellysti tukea tiettyjä tiedotusvälineitä, jotka esittävät julkiselle vallalle suotuisia näkemyksiä. Alaa koskeva sääntely on hajanaista ja vähäistä[10], sillä monilta jäsenvaltioilta puuttuu erityisiä sääntöjä ja olemassa olevat säännöt ovat soveltamisalaltaan vaihtelevia.[11] Tämä heikentää oikeusvarmuutta ja aiheuttaa riskin, että päätöksiä tehdään mielivaltaisesti tai syrjivästi.

---

lisättävä edelleen. Tämän arvioinnin perusteella komissio katsoo, että media-alan sääntelyviranomaisten tai -elinten välistä jäsenneltyä yhteistyötä varten tarvitaan oikeudellinen kehys.

6 Oikeusvaltiokertomus 2020, tiedonanto ja maakohtaiset luvut (COM(2020) 580 final ja SWD(2020) 300–326 final); Oikeusvaltiokertomus 2021, tiedonanto ja maakohtaiset luvut (COM(2021) 700 final ja SWD(2021) 701–727 final); Oikeusvaltiokertomus 2022, tiedonanto ja maakohtaiset luvut (COM(2022) 500 final ja SWD(2022) 501–527 final).

7 Tiedotusvälineiden moniarvoisuuden ja vapauden keskus, tiedotusvälineiden moniarvoisuuden seurantaväline.

8 Koska julkiset tiedotusvälineet suorittavat julkisen palvelun tehtävää, niiden asema mediamarkkinoilla on keskeinen. Ne ovat merkittävälle määrälle kansalaisia ja yrityksiä tärkeä tai jopa kaikista keskeisin uutislähde.

9 Yleisömittaus vaikuttaa suoraan mainonnan – media-alan keskeisen tulonlähteen – jakamiseen ja hintoihin. Yleisömittaus on ratkaisevan tärkeä väline mediasisällön tulosten arvioimiseen ja yleisön mieltymysten ymmärtämiseen tulevan sisällöntuotannon suunnittelun tueksi. Asianomaiset markkinatoimijat ovat perinteisesti sopineet metodologisista standardeista kehittääkseen puolueettomia vertailuarvoja, joiden avulla ne ovat voineet arvioida sijoitustensa tuottoa. Useissa jäsenvaltioissa on perustettu media- ja mainosalan keskeiset sidosryhmät yhteen kokoavia itsesääntelymekanismeja, kuten itsesääntelyyn perustuvia toimialan yhteisiä komiteoita. Mekanismien tarkoituksena on järjestää ja toteuttaa yleisömittaus avoimella, osallistavalla ja luotettavalla tavalla.

10 Valtion mainonnan jakelua ja läpinäkyvyyttä säännellään joiltakin osin hajanaisilla tiedotusvälineitä koskevilla toimenpiteillä ja julkisia hankintoja koskevalla yleisellä lainsäädännöllä, jotka eivät kuitenkaan kata kaikkia valtion mainos- ja viestintämenoja eivätkä takaa riittävää suojaa varojen etuoikeutettua tai puolueellista jakamista vastaan. Erityisesti on huomattava, että Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2014/24/EU ei sovelleta audiovisuaalisiin mediapalveluihin tai radiotoiminnan palveluihin tarkoitetun ohjelmamateriaalin ostoon, kehittämiseen, tuotantoon tai yhteistuotantoon liittyviin julkisia palveluhankintoja koskeviin sopimuksiin.

11 Ks. myös vuotuisen oikeusvaltiokertomuksen analyysit valtion mainontaa koskevista kansallisista säännöistä.

Vaikka ongelmien vakavuus vaihtelee eri puolilla EU:ta, mediapalvelujen tarjoajien on niiden vuoksi yleisesti vaikeaa hyödyntää kaikkia sisämarkkinoiden etuja, säilyttää taloudellinen kestävyytensä ja täyttää yleisölle ja yrityksille tiedottamista koskevan yhteiskunnallisen tehtävänsä asianmukaisella tavalla. Myös mediapalvelujen vastaanottajiin kohdistuu kielteisiä vaikutuksia riittämättömän tai ei-riippumattoman mediatarjonnan, epätasapuolisten toimintaedellytysten ja heidän etujensa puutteellisen suojelun vuoksi.

Sekä parlamentti[12] että neuvosto[13] ovat toistuvasti kehottaneet komissiota ryhtymään toimiin media-alan sisämarkkinoiden toiminnan esteiden poistamiseksi ja moniarvoisuuden ja riippumattomuuden edistämiseksi kyseisillä markkinoilla. Euroopan tulevaisuutta käsittelevän konferenssin 9. toukokuuta 2022 julkaisemassa loppuraportissa kansalaiset kehottivat EU:ta edistämään edelleen tiedotusvälineiden riippumattomuutta ja moniarvoisuutta erityisesti antamalla lainsäädäntöä, jolla puututaan tiedotusvälineiden riippumattomuuteen kohdistuviin uhkiin EU:n laajuisilla vähimmäisvaatimuksilla. Ehdotuksissa kehotettiin myös puolustamaan ja tukemaan vapaita, moniarvoisia ja riippumattomia tiedotusvälineitä, tehostamaan disinformaation ja ulkomaisen sekaantumisen torjuntaa sekä varmistamaan toimittajien suojelun.[14]

Tätä taustaa vasten ehdotuksella eurooppalaiseksi medianvapaussäädökseksi on tarkoitus parantaa media-alan sisämarkkinoiden toimintaa.

Ehdotus rakentuu neljän erityistavoitteen ympärille:

- **Edistetään mediapalvelujen rajat ylittävää toimintaa ja niihin tehtäviä investointeja** yhdenmukaistamalla tiedotusvälineiden moniarvoisuutta koskevien toisistaan poikkeavien kansallisten kehysten tiettyjä osatekijöitä erityisesti rajat ylittävän palveluntarjonnan helpottamiseksi. Ehdotuksen tarkoituksena on varmistaa EU:n tason koordinoinnin avulla, että riippumattomat kansalliset viranomaiset suhtautuvat tiedotusvälineiden moniarvoisuuteen ja riippumattomuuteen johdonmukaisella tavalla arvioidessaan mediamarkkinoiden keskittymistä.
- **Lisätään sääntely-yhteistyötä ja sääntelyn lähentämistä** rajat ylittävien koordinointivälineiden sekä EU:n tason lausuntojen ja suuntaviivojen avulla. Näin edistetään johdonmukaisia lähestymistapoja tiedotusvälineiden moniarvoisuuteen ja riippumattomuuteen ja tarjotaan mediapalvelujen käyttäjille tehokas suoja laittomalta ja haitalliselta sisällöltä. Tähän lukeutuu myös verkkosisältö ja sellaisten (myös kolmansien maiden) palveluntarjoajien sisältö, jotka eivät noudata EU:n mediastandardeja.

---

12 Päätöslauselma 21. toukokuuta 2013 EU:n perusoikeuskirjasta (2011/2246(INI)); Päätöslauselma 3. toukokuuta 2018 tiedotusvälineiden moniarvoisuudesta ja vapaudesta Euroopan unionissa (2017/2209(INI)); Päätöslauselma 25. marraskuuta 2020 tiedotusvälineiden vapauden vahvistamisesta: toimittajien suojelu Euroopassa, vihapuhe, disinformaatio ja alustojen rooli (2020/2009(INI)); Päätöslauselma 20. lokakuuta 2021 Euroopan media-alasta digitaalisella vuosikymmenellä: elpymistä ja muutosta tukeva toimintasuunnitelma (2021/2017(INI)); Päätöslauselma 11. marraskuuta 2021 demokratian, tiedotusvälineiden vapauden ja moniarvoisuuden vahvistamisesta EU:ssa (2021/2036(INI)); Päätöslauselma 9. maaliskuuta 2022 ulkomaisesta sekaantumisesta kaikkiin Euroopan unionin demokraattisiin prosesseihin ja siihen sisältyvästä disinformaatiosta (2020/2268(INI)).

13 Neuvoston päätelmät tiedotusvälineiden vapaudesta ja moniarvoisuudesta digitaalisessa ympäristössä (EUVL C 32, 4.2.2014); Neuvoston päätelmät vapaan ja moniarvoisen mediajärjestelmän turvaamisesta (EUVL C 422, 7.12.2020); Neuvoston päätelmät: ”Euroopan media-ala digitaalisella vuosikymmenellä: elpymistä ja muutosta tukeva toimintasuunnitelma” (8727/21, 18.5.2021); Neuvoston päätelmät: ”EU:n strategia kulttuuri- ja luovien alojen ekosysteemin kehittämiseksi” (EUVL C 160, 13.4.2022); Declaration of the European Ministers responsible for Culture, Audiovisual and Media (kulttuuri-, audiovisuaali- ja media-asioista vastaavien eurooppalaisten ministerien julkilausuma), Angers’ssa 7. ja 8. maaliskuuta 2022 pidetty kokous.

14 Euroopan tulevaisuutta käsittelevä konferenssi – raportti lopputuloksesta, toukokuu 2022, erityisesti ehdotuksen nro 27 kohta 1 ja ehdotuksen nro 37 kohta 4.

- **Helpotetaan laadukkaiden mediapalvelujen tarjoamista** vähentämällä riskiä julkisen vallan ja yksityisten tahojen puuttumisesta toimitukselliseen vapauteen. Ehdotuksen tarkoituksena on taata, että toimittajat ja päätoimittajat voivat toimia häiriöttä myös lähteidensä ja viestintänsä suojaamisen osalta. Koska ehdotuksella edistetään toimituksellista riippumattomuutta, sillä taataan samalla mediapalvelujen vastaanottajien etujen parempi suojelu.

- **Varmistetaan taloudellisten resurssien avoin ja oikeudenmukainen jakaminen** media-alan sisämarkkinoilla lisäämällä yleisömittauksen ja valtion mainonnan jakamisen avoimuutta ja oikeudenmukaisuutta. Ehdotuksella pyritään varmistamaan yleisömittausmenetelmien avoimuus, syrjimättömyys, oikeasuhteisuus, objektiivisuus ja osallistavuus erityisesti verkossa. Lisäksi sillä varmistetaan, että valtion mainonnan jakaminen tiedotusvälineille on avointa, syrjimätöntä, oikeasuhteista ja objektiivista. Näin minimoidaan riskit siitä, että julkista rahoitusta väärinkäytetään yksipuolisten etujen ajamiseen muiden markkinatoimijoiden vahingoksi. Näin sillä edistetään reilua kilpailua media-alan sisämarkkinoilla.

Lainsäädäntöehdotukseen liittyy suositus, jossa esitetään luettelo mediayhtiöitä koskevista vapaaehtoisista hyvistä käytännöistä toimituksellisen riippumattomuuden edistämiseksi. Lisäksi siinä annetaan mediayhtiöille ja jäsenvaltioille suosituksia, joiden tarkoituksena on lisätä tiedotusvälineiden omistussuhteiden läpinäkyvyyttä. Suosituksella lievennetään riskejä perusteettomasta puuttumisesta yksittäisiin toimituksellisiin päätöksiin ja parannetaan tiedotusvälineiden omistussuhteita koskevien tietojen saatavuutta.[15]

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien säännösten kanssa**

Tämä ehdotus on yhdenmukainen tiedotusvälineitä ja verkkopalveluja koskevien EU:n horisontaalisten ja alakohtaisten sääntöjen kanssa. Sillä pyritään paikkaamaan sääntelyvajeita, jotka vaikuttavat media-alan sisämarkkinoiden toimintaan.

Ensinnäkin ehdotus perustuu tarkistettuun audiovisuaalisia mediapalveluja koskevaan direktiiviin[16], jolla säännellään audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan kansallisen lainsäädännön yhteensovittamista EU:n laajuisesti. Sillä tehostetaan direktiivillä perustetun audiovisuaalisten mediapalvelujen eurooppalaisten sääntelyviranomaisten ryhmässä (ERGA) tehtävää yhteistyötä muuttamalla se eurooppalaiseksi mediapalvelulautakunnaksi, jäljempänä ’lautakunta’, ja antamalla sille laajemmat toimintamahdollisuudet ja uusia tehtäviä.[17]

Ehdotuksessa vahvistetaan mediapalveluihin liittyvät uudet säännöt, jotka koskevat esimerkiksi journalistisiten lähteiden ja viestinnän suojelua, valtion mainontaa ja yleisömittausta. Näin sillä täydennetään tekijänoikeusuudistusta[18], jolla tuetaan lehdistön rahoituksen kestävyyttä.

---

15 Ks. myös vuotuisen oikeusvaltiokertomuksen analyysit tiedotusvälineiden omistussuhteiden läpinäkyvyydestä.

16 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/13/EU, annettu 10 päivänä maaliskuuta 2010, audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EUVL L 95, 15.4.2010, s. 1–24), sellaisena kuin se on tarkistettuna direktiivillä (EU) 2018/1808 (EUVL L 303, 28.11.2018, s. 69–92).

17 Tämän vuoksi ehdotuksella muutetaan direktiiviä 2010/13/EU kohdennetusti kumoamalla sen 30 b artikla, jolla ERGA on perustettu, ja korvaamalla näin ollen ERGAan ja sen tehtäviin liittyvät viittaukset. Muodollisen yhtenäisyyden (”parallélisme des formes”) käsitteen mukaisesti säädöstä olisi periaatteessa muutettava samanmuotoisella säädöksellä. Tällä asetuksella direktiiviin 2010/13/EU tehtävä muutos on kohdennettu ja rajoittuu säännökseen, jota jäsenvaltioiden ei tarvitse saattaa osaksi kansallista lainsäädäntöään. Sen vuoksi se on perusteltu.

18 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/790, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2019, tekijänoikeudesta ja lähioikeuksista digitaalisilla sisämarkkinoilla ja direktiivien 96/9/EY ja 2001/29/EY muuttamisesta (EUVL L 130, 17.5.2019, s. 92–125).

Ehdotus on täysin yhdenmukainen sähköistä kaupankäyntiä koskevan direktiivin[19] ja alustojen ja yritysten välisiä suhteita koskevan asetuksen (P2B-asetus)[20] kanssa ja täydentää niitä. Se on yhdenmukainen myös digipalvelusäädöksen[21] ja digimarkkinasäädöksen[22] kanssa ja täydentää niitä. Niissä säädetään horisontaalisista kehyksistä, joissa vahvistetaan verkkopalveluja koskevat yhdenmukaistetut säännöt. Ehdotuksessa käsitellään jäljellä olevia alakohtaisia kysymyksiä, joihin mainituilla kahdella horisontaalisella välineellä ei puututa kattavasti.

Ehdotuksella täydennetään EU:n kilpailusääntöjä, joissa ei suoraan käsitellä markkinakeskittymien mahdollisia vaikutuksia tiedotusvälineiden moniarvoisuuteen tai riippumattomuuteen. Sillä täydennetään myös valtiontukisääntöjä, joita sovelletaan tapauskohtaisesti (usein jälkikäteen) ja joilla ei puututa riittävästi ongelmiin, joita aiheutuu valtion varojen epäoikeudenmukaisesta jakamisesta mediapalvelujen tarjoajille. Ehdotuksella varmistetaan, että valtion mainontaan sovelletaan järjestelmällisesti avoimuutta koskevia ennakkosääntöjä erityisesti edunsaajien ja käytettyjen määrien osalta sekä tällaisen mainonnan oikeudenmukaista jakamista koskevia ennakkosääntöjä. Ehdotus ja erityisesti sen valtion mainontaa koskevat säännökset ovat yhdenmukaisia poliittisen mainonnan läpinäkyvyyttä ja kohdentamista koskevan asetusehdotuksen[23] kanssa.

Lisäksi ehdotuksella täydennetään nykyisiä EU:n omistussuhteiden läpinäkyvyyttä koskevia sääntöjä eikä se vaikuta niihin. Rahanpesun torjuntaa koskeva direktiivi[24] on tärkein väline tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien läpinäkyvyyden varmistamiseksi. Yhtiöoikeusdirektiivillä[25] puolestaan säännellään tietoja, jotka erityisesti osakeyhtiöiden on julkistettava kaupparekistereissä. Audiovisuaalisia mediapalveluja koskevassa direktiivissä kannustetaan jäsenvaltioita hyväksymään toimia, jotta audiovisuaalisten mediapalvelujen omistusrakennetta koskevat tiedot asetetaan saataville. Ehdotuksella täydennetään nykyistä kehystä edellyttämällä, että kaikki uutisia ja ajankohtaissisältöä tarjoavat mediapalvelujen tarjoajat antavat mediapalvelujen vastaanottajille tietoa tiedotusvälineiden omistussuhteista, erityisesti suorista, välillisistä ja tosiasiallisista omistajista ja edunsaajista.

Ehdotus on yhdenmukainen myös jäsenvaltioiden julkisen palvelun yleisradiotoimintaa koskevan pöytäkirjan (Amsterdamin pöytäkirja)[26] kanssa. Siinä tunnustetaan jäsenvaltioiden toimivalta määritellä julkisten tiedotusvälineiden julkisen palvelun tehtävä ja rahoittaa niitä siinä määrin kuin rahoitus ei vaikuta kaupankäynnin ja kilpailun edellytyksiin EU:ssa sellaisessa laajuudessa, että se olisi yhteisen edun vastaista. Amsterdamin pöytäkirjassa vahvistetaan epäsuorasti, että julkiset tiedotusvälineet kuuluvat sisämarkkinoiden soveltamisalaan.

---

19 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/31/EY, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2000, tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista (”direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä”) (EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1–16).

20 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1150, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, oikeudenmukaisuuden ja avoimuuden edistämisestä verkossa toimivien välityspalvelujen yrityskäyttäjiä varten (EUVL L 186, 11.7.2019, s. 57–79).

21 COM(2020) 825 final.

22 COM(2020) 842 final.

23 Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi poliittisen mainonnan läpinäkyvyydestä ja kohdentamisesta, COM/2021/731 final.

24 Direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73–117).

25 Direktiivi (EU) 2017/1132, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2017, tietyistä yhtiöoikeuden osa-alueista (EUVL L 169, 30.6.2017, s. 46–127).

26 Amsterdamin sopimus Euroopan unionista tehdyn sopimuksen, Euroopan yhteisöjen perustamissopimusten ja niihin liittyvien tiettyjen asiakirjojen muuttamisesta – Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyt pöytäkirjat – Pöytäkirja jäsenvaltioiden julkisen palvelun yleisradiotoiminnasta (EYVL C 340, 10.11.1997, s. 109).

Ehdotus on turvallisuus- ja puolustusalan strategisen kompassin[27] ja asiaa koskevien neuvoston päätelmien[28] mukainen. Ehdotuksella vahvistetaan media-alan sääntelyviranomaisten roolia ja niiden välistä yhteistyötä myös EU:n tietoalueeseen vaikuttavissa asioissa. Näin sillä täydennetään toimia ulkomaista tiedonmanipulointia ja häirintää koskevan EU:n välineistön kehittämiseksi.

Ehdotus on Euroopan neuvoston ministerikomitean julkisten tiedotusvälineiden hallinnosta jäsenvaltioille antaman suosituksen[29] mukainen. Suosituksessa todetaan, että julkisten tiedotusvälineiden on toimittava ja kehityttävä kestävissä hallintopuitteissa. Näin taataan sekä tarvittava toimituksellinen riippumattomuus että julkinen vastuuvelvollisuus.

Journalistisiin lähteisiin viime aikoina kohdistuneiden uhkien vuoksi ehdotuksessa luodaan uusi kohdennettu suojatoimi, jolla estetään vakoiluohjelmien käyttö mediapalvelujen tarjoajien tai toimittajien käyttämissä laitteissa. Se perustuu suojatoimiin, joista on säädetty direktiivissä 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi), direktiivissä 2016/680/EU (direktiivi lainvalvontatarkoituksessa käsiteltyjen henkilötietojen suojasta) ja tietojärjestelmiin kohdistuvista hyökkäyksistä annetussa direktiivissä 2013/40/EU.

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Ehdotus perustuu Euroopan demokratiatoimintasuunnitelmaan[30], jossa komissio ehdotti toimenpiteitä demokraattisen osallistumisen edistämiseksi, disinformaation torjumiseksi ja vapaiden ja riippumattomien tiedotusvälineiden tukemiseksi. Aloitteella vahvistetaan journalististen lähteiden ja viestinnän suojelua, ja näin sillä täydennetään suositusta toimittajien suojelun, turvallisuuden ja voimaannuttamisen varmistamisesta[31] sekä ehdotusta direktiiviksi[32] julkista osallistumista harjoittavien henkilöiden suojelemisesta ilmeisen perusteettomilta tai aiheettomilta kanteilta (”strategiset häirintätarkoituksessa nostetut kanteet”) ja sitä koskevaa suositusta[33]. Ehdotuksessa esitetään konkreettisia toimia, joilla vastataan eurooppalaisessa julistuksessa digitaalisen vuosikymmenen digitaalisista oikeuksista ja periaatteista[34] esitettyyn kehotukseen turvata sananvapaus ja tiedonvälityksen vapaus verkossa. Lisäksi ehdotuksella tuetaan media- ja audiovisuaalialan toimintasuunnitelman[35] täytäntöönpanoa. Suunnitelmassa komissio esittää joukon toimia, joilla vahvistetaan media-alan rahoituksen kestävyyttä ja digitalisaatiota.

Ehdotuksella pyritään vahvistamaan mediapalvelujen tarjoajien toimituksellista riippumattomuutta. Samalla myös rahoituksen kestävyydellä on avainasema toimituksellisen riippumattomuuden suojaamisessa ulkoisilta ja markkinapaineilta. Kuten sidosryhmät totesivat julkisessa kuulemisessa, media-alan heikko taloudellinen tilanne on edelleen ongelma, ja covid-19-kriisi on pahentanut sitä. Monipuolisten ja riittävien rahoituslähteiden

27 Turvallisuus- ja puolustusalan strateginen kompassi.

28 Neuvoston päätelmät. Täydentävät pyrkimykset parantaa selviytymiskykyä ja torjua hybridiuhkia (14972/19, 10.12.2019); Neuvoston päätelmät häiriönsietokyvyn vahvistamisesta ja hybridiuhkien, myös covid-19-pandemiaan liittyvän disinformaation, torjumisesta, 14064/20, 15.12.2020, ja neuvoston päätelmät ulkomaisesta tiedonmanipuloinnista ja häirinnästä (FIMI) (11429/22, 18.7.2022).

29 Ministerikomitean suositus CM/Rec(2012)1 jäsenvaltioille julkisten tiedotusvälineiden hallinnosta (ministerikomitea hyväksyi sen 15. helmikuuta 2012 ministerivaltuutettujen 1134. kokouksessa).

30 COM(2020) 790 final.

31 C(2021) 6650 final.

32 COM(2022) 177 final.

33 Komission suositus (EU) 2022/758, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2022, julkista osallistumista harjoittavien toimittajien ja ihmisoikeuksien puolustajien suojelemisesta ilmeisen perusteettomilta tai aiheettomilta kanteilta (”strategiset häirintätarkoituksessa nostetut kanteet”) (EUVL L 138, 17.5.2022, s. 30–44).

34 COM(2022) 28 final.

35 COM(2020) 784 final.

turvaaminen voisi vahvistaa tiedotusvälineiden häiriönsietokykyä ja riippumattomuutta sekä tukea laadukkaiden palvelujen tarjoamista eurooppalaisille.

Tämän vuoksi media-ala on pyytänyt EU:lta taloudellista tukea yhä useammin, sillä komissio on jo pitkään yhteisrahoittanut Eurooppaa koskettavien asioiden riippumatonta uutisointia tiedotusvälineissä edistääkseen eurooppalaista julkisuutta. Vaikka EU:n rahoituksen määrä on väistämättä rajallinen alan laajuuteen ja merkitykseen nähden, sillä on hyvät edellytykset edistää alan elpymistä covid-19-pandemiasta, uutisten digitalisaatiota ja uusien formaattien tai uusien verkkosisällön kaupallisen hyödyntämisen mallien rajat ylittävää kokeilua.

Sen jälkeen, kun media- ja audiovisuaalialan toimintasuunnitelma hyväksyttiin joulukuussa 2020, komissio onkin koonnut toimenpidepaketin uutismedian tukemiseksi toimituksellista riippumattomuutta kaikilta osin kunnioittaen. Se on esimerkiksi perustanut InvestEU-ohjelmaan kuuluvan erityisen pääomasijoitusjärjestelyn nimeltä Media Invest, jonka tarkoituksena on edistää eurooppalaisten audiovisuaalialan yritysten rahoituskapasiteettia. Uutismedialle on vuodesta 2022 alkaen myönnetty myös pääomatukea, ja sen lisäksi toteutetaan investointivalmiutta tukevia toimia, joiden tavoitteena on saada yksityisiä sijoittajia liikkeelle ja lisätä pääomasijoitusten määrää. Samaan aikaan komissio tukee InvestEU-ohjelmaan kuuluvan erityisen yhteissijoitusvälineen käynnistämistä säätiöiden ja hyväntekeväisyysjärjestöjen kanssa. Siinä keskitytään erityisesti kolmeen toiminta-alaan, joista yksi on ”tiedotusvälineiden moniarvoisuus, demokratia ja kulttuuri”[36]. Toimenpidepaketin toisena painopisteenä on innovointi. Tutkimusta, innovointia ja digitaalialaa koskevista ohjelmista myönnetään rahoitusta innovatiivisten ratkaisujen kehittämiseen. Erityisesti voidaan mainita, että tässä yhteydessä käynnistetään pian eurooppalaisen mediadata-avaruuden kehittämistä koskeva ehdotuspyyntö. Lisäksi Horisontti 2020- ja Horisontti Eurooppa -puiteohjelmista rahoitetusta innovatiivisesta tutkimuksesta saadaan tietoa siitä, miten tiedotusvälineet vaikuttavat kansalaisiin ja demokratiaan. Tutkimus voi tarjota myös välineitä ja strategioita, joilla edistetään terveempää ja monimuotoisempaa mediaympäristöä sekä torjutaan verkossa esiintyvää disinformaatiota ja parannetaan journalistisia standardeja. Myös toimialan edustajien kanssa Euroopan uutismediafoorumilla käytävien säännöllisten keskustelujen avulla voidaan seurata alaa koskevia innovaatioita. Lisäksi ne tarjoavat mahdollisuuden keskustella asiaan liittyvästä EU:n toimintaohjelmasta.

Media- ja audiovisuaalialan toimintasuunnitelman hyväksymisen jälkeen uutismedia-ala on nostettu Luova Eurooppa -ohjelman erityiseksi painopisteeksi. Ohjelman tarkoituksena on tukea kulttuurialaa ja luovia aloja. Ohjelmasta voidaan rahoittaa mediaorganisaatioiden välisiä kumppanuuksia, jotta voidaan innovoida, kokeilla uusia formaatteja tai jakaa hyviä liike-elämän käytänteitä yli rajojen. Luova Eurooppa -ohjelmasta yhteisrahoitetaan myös hankkeita, joilla edistetään moniarvoisempaa mediaympäristöä. Avustusten avulla voidaan suojella toimittajia (myös oikeudellisen tuen avulla) ja rahoittaa esimerkiksi tiedonhankintaa, seurantaa, vaikuttamistyötä, yleisölle tiedottamista ja valistustoimia. EU:n rahoituksella on tuettu myös medianeuvostojen toimia ja tiedotusvälineiden moniarvoisuuden seurantavälineen toimintaa. Komissio aikoo vuodesta 2023 alkaen myös osoittaa Luova Eurooppa -ohjelmasta kohdennettua rahoitusta yleistä etua palvelevien tiedotusvälineiden (kuten tutkivaa journalismia tekevien media-alan yritysten) tukemiseen, millä edistetään moniarvoisuutta koskevaa rajat ylittävää keskustelua ja terveempää demokratiaa.

Tiedotusvälineiden rahoituksen kysyntä ylittää käytettävissä olevat varat. Euroopan parlamentti on kehottanut vahvistamaan uutismedia-alan rahoitusmahdollisuuksia erityisesti pysyvän uutismediarahaston avulla ja vahvistamalla Luova Eurooppa -ohjelman monialaisen

[36] Kaksi muuta toiminta-alaa ovat ”vihreään siirtymään liittyvät yhteiskunnalliset muutokset” ja ”tasa-arvo ja osallisuus”.

lohkon ja medialohkon budjetteja.[37] Lisäksi neuvosto on pyytänyt komissiota lisäämään rahoitusta riippumattomalle journalismille.[38] Komission tavoitteena on täydentää EU:n nykyisiä politiikkoja ja viime kädessä vahvistaa alan taloudellista sietokykyä, minkä vuoksi se aikoo kartoittaa jäsenvaltioiden kehittämiä julkisia rahoitusjärjestelmiä ja -hankkeita sekä yksilöidä rahoitussuuntauksia ja -vajeita.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

• Oikeusperusta

Ehdotuksen oikeusperusta on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä ’SEUT-sopimus’, 114 artikla, jossa säädetään sisämarkkinoiden toteuttamista ja toimintaa koskevista toimenpiteistä jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämiseksi.

Ehdotuksen tarkoituksena on puuttua hajanaisiin sääntelymalleihin, joita jäsenvaltioissa sovelletaan tiedotusvälineiden vapauteen ja moniarvoisuuteen sekä toimitukselliseen riippumattomuuteen. Näin edistetään yhteistä lähestymistapaa ja koordinointia EU:n tasolla, varmistetaan mediapalvelujen sisämarkkinoiden optimaalinen toiminta ja ehkäistään tulevien esteiden syntymistä EU:n mediapalvelujen tarjoajien toiminnalle.

Ehdotuksella pyritään puuttumaan erityisesti seuraaviin seikkoihin, jotka haittaavat mediapalvelujen tarjoamista sisämarkkinoilla:

- palveluntarjoajina toimivien toimittajien lähteisiin ja viestintään liittyvät kansalliset rajoitukset, jotka vaikuttavat mediapalvelujen tuotantoon ja tarjontaan;
- puuttuminen mediapalvelujen tarjoajien toimintaan, myös heidän toimituksellisiin päätöksiinsä, sekä eriävät lähestymistavat toimituksellisen riippumattomuuden suojeluun;
- riski julkisen vallan puuttumisesta julkisiin tiedotusvälineisiin, mikä heikentää tasapuolisia toimintaedellytyksiä sisämarkkinoilla sekä julkisten tiedotusvälineiden laatua;
- epärehellisten toimijoiden (mukaan lukien mediapalvelujen tarjoajat, jotka ovat taloudellisesti tai toimituksellisesti tiettyjen kolmansien maiden hallinnon määräysvallassa) markkinatoimet, jotka aiheuttavat jännitteitä unionin vapaan liikkuvuuden sääntöjen soveltamisessa;
- mediapalvelujen jakelun lisääntyvän digitalisoitumisen myötä syntyvät riskit, jotka kohdistuvat mediapalvelujen vapaaseen tarjoamiseen erittäin suurilla verkkoalustoilla ja siten heikentävät tasapuolisia toimintaedellytyksiä sisämarkkinoilla;
- mediapalvelujen tarjoajien toimintaan vaikuttavat kansalliset mediamarkkinatoimenpiteet, joilla rajoitetaan vapaata liikkuvuutta unionissa ja jotka sitä kautta johtavat sisämarkkinoiden pirstaloitumiseen ja oikeudelliseen epävarmuuteen; sama koskee kansallisia sääntöjä ja menettelyjä, joilla

[37] Euroopan parlamentin kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan mietintö Euroopan media-alasta digitaalisella vuosikymmenellä: elpymistä ja muutosta tukeva toimintasuunnitelma (2021/2017(INI)).

[38] Neuvoston päätelmät toimittajien ja muiden media-alan ammattilaisten suojelusta ja turvallisuudesta (EUVL C 245, 28.6.2022).

arvioidaan mediamarkkinoiden keskittymisen vaikutusta tiedotusvälineiden moniarvoisuuteen ja toimitukselliseen riippumattomuuteen;

- yleisömittausjärjestelmien ja -menetelmien läpinäkymättömyys ja mahdolliset vinoutumat, jotka johtavat markkinoiden vääristymiseen ja heikentävät tasapuolisia toimintaedellytyksiä sisämarkkinoilla;
- valtion mainos- ja viestintämenojen epäoikeudenmukainen ja läpinäkymätön jakaminen mediapalvelujen tarjoajille muita mediapalvelujen tarjoajia (myös muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneita palveluntarjoajia) vahingoittavalla tavalla.

Lisäksi SEUT-sopimuksen 114 artikla on asianmukainen oikeusperusta unionin oikeuden mukaisten uusien rakenteiden perustamiselle. Tämä on erityisen tärkeää, kun otetaan huomioon aloitteen hallinnointia koskeva näkökohta. Aloitteen tavoitteena on edistää kansallisten media-alan sääntelyviranomaisten tiiviimpää yhteistyötä EU:n tason lautakunnassa, jolle annettaisiin tehtäväksi edistää EU:n mediasääntöjen tehokasta ja johdonmukaista täytäntöönpanoa.

EU:n lainsäätäjän on sisämarkkinoita säännellessään paitsi noudatettava perusoikeuksia[39], myös huolehdittava tasapainosta keskenään kilpailevien perusoikeuksien välillä[40]. Tämä asetusehdotus on sopusointuinen, yhteensovitettu ja monitahoinen lainsäädäntökehys, jolla lainsäätäjä myötävaikuttaa mediapalvelujen sisämarkkinoiden kehittämiseen ja suojeluun. Samalla se näin ollen edistää myös useita muita oikeutettuja yleisiä etuja (mukaan lukien käyttäjien suojelu) ja sovittaa oikeudenmukaisella tavalla yhteen kaikkien asianomaisten henkilöiden perusoikeudet.

- **Toissijaisuusperiaate**

Toimenpiteen tavoitteita ei voida saavuttaa pelkästään jäsenvaltioiden toimin, koska ongelmat ovat luonteeltaan enenevissä määrin rajat ylittäviä eivätkä rajoitu vain yhteen jäsenvaltioon tai vain joihinkin jäsenvaltioihin. Mediasisältöä, uutiset mukaan lukien, tuotetaan, jaetaan ja kulutetaan yhä digitaalisemmin ja kansainvälisemmin, sillä internet ohjaa edelleen tiedotusvälineiden perinteisten liiketoimintamallien muutosta. Maailmanlaajuiset alustat vaikuttavat mediapalvelujen tarjoamiseen kaikkialla EU:ssa yhä enemmän. Alustat toimivat väylänä mediasisältöön ja ovat samalla merkittäviä verkkomainonnan tarjoajia.

Media-alan sisämarkkinoita voidaan parhaiten edistää EU:n yhteisellä lähestymistavalla, jolla edistetään lähentämistä, avoimuutta, oikeusvarmuutta ja mediamarkkinoiden asiaankuuluvien toimijoiden tasapuolisia toimintaedellytyksiä. Yhteisellä lähestymistavalla vähennetään mediapalvelujen tarjoajien taakkaa, sillä niiden on useissa jäsenvaltioissa toimiessaan noudatettava erilaisia kansallisia oikeusjärjestelmiä. Sillä parannetaan mediamarkkinoiden toimijoiden oikeusvarmuutta ja siten edistetään reilua kilpailua ja rajat ylittäviä investointeja. Lisäksi sen avulla media-alan sääntelyviranomaiset voivat toteuttaa koordinoituja toimia EU:n informaatioympäristöön ja erityisesti EU:n kuluttajien etujen suojaamiseen vaikuttavissa asioissa.

Aloitteessa otetaan asianmukaisesti huomioon jäsenvaltioiden julkisen palvelun yleisradiotoimintaa koskeva pöytäkirja (Amsterdamin pöytäkirja) ja Euroopan unionista

---

39 Tuomiot 13.12.1979, *Hauer*, 44/79, EU:C:1979:290, 14–16 kohta; 20.5.2003, *Österreichischer Rundfunk*, yhdistetyt asiat C-465/00, C-138/01 ja C-139/01, EU:C:2003:294, 68 kohta ja sitä seuraavat kohdat; 9.11.2010, *Schecke*, yhdistetyt asiat C-92/09 ja C-93/09, EU:C:2010:662, 46 kohta.

40 Tuomiot 15.9.2016, *Mc Fadden*, C-484/14, EU:C:2016:170, 68 kohta ja sitä seuraavat kohdat; 26.4.2022, *Puola v. parlamentti ja neuvosto ("tekijänoikeusdirektiivi")*, C-401/19, EU:C:2022:29, 66 kohta.

tehdyn sopimuksen (SEU) 4 artiklan 2 kohta. Sillä ei puututa jäsenvaltioiden toimivaltaan rahoittaa julkisia tiedotusvälineitä, jotta ne voivat täyttää kansallisella tasolla annetun, määritellyn ja organisoidun julkisen palvelun tehtävänsä. Sillä ei puututa myöskään jäsenvaltioiden media-alaa koskevaan kansalliseen ominaislaatuun tai sääntelyperinteisiin. Lisäksi siinä otetaan asianmukaisesti huomioon sidosryhmien näkemykset ja näin ollen kuunnellaan väittämää, jonka mukaan liian yhdenmukaiset ja yksityiskohtaiset tiedotusvälineiden moniarvoisuutta koskevat EU:n säännöt olisivat epätoivottuja ja suhteettomia, sillä tällaiset säännöt on mukautettava kunkin jäsenvaltion historialliseen ja kulttuuriseen taustaan. Sen sijaan aloitteessa saadaan sen poliittisten tavoitteiden saavuttamiseksi aikaan oikea tasapaino yleisesti muotoiltujen säännösten ja yksityiskohtaisempien sääntöjen välillä.

- **Suhteellisuusperiaate**

Aloite perustuu voimassa oleviin oikeudellisiin kehyksiin, ja siinä keskitytään ainoastaan sellaisiin osa-alueisiin, joilla EU:n lisätoimet näyttävät olevan tarpeen media-alan sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi. Toimia tarvitaan esimerkiksi mediamarkkinoiden toimijoiden tasapuolisten toimintaedellytysten ja riippumattoman toiminnan varmistamiseksi kaikkialla EU:ssa. Aloitteessa käsitellään vain sellaisia kysymyksiä, joihin jäsenvaltiot eivät voi yksin löytää tyydyttäviä ratkaisuja. Yhdenmukaistaminen on aloitteessa oikein mitoitettu, eikä siinä ylitetä sitä, mikä on tarpeen mediapalvelujen sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa koskevien yhteisten puitteiden luomiseksi. Samalla sillä taataan tällaisten palvelujen laatu. Ehdotuksen oikeasuhteisuuden auttaa varmistamaan myös se seikka, että useat ehdotetuista säännöistä perustuvat periaatteisiin.

Ehdotuksesta aiheutuu vähäisiä säännösten noudattamiseen ja täytäntöönpanon valvontaan liittyviä kustannuksia, joita todennäköisesti kompensoivat mediamarkkinoiden toimijoille ja kansalaisille koituvat merkittävät hyödyt. Ehdotuksella lisätään avoimuutta ja vähennetään markkinoiden sääntelyn hajanaisuutta, mikä parantaa oikeusvarmuutta ja lisää tervettä kilpailua sekä vähentää markkinoiden vääristymiä. Tämä lisää sijoittajien luottamusta ja helpottaa mediamarkkinoilla tehtäviä rajat ylittäviä kauppoja. Näin luodaan suotuisa ympäristö investoinneille ja mediapalvelujen vapaalle tarjoamiselle kaikkialla EU:ssa. Kansalaiset ja yritykset hyötyvät myös monipuolisemmasta ja moniarvoisemmasta mediatarjonnasta, lisääntyneestä avoimuudesta ja tiedon paremmasta saatavuudesta.

- **Toimintavan valinta**

Ehdotuksen muotona on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus. Kun otetaan huomioon käsiteltävät kysymykset ja taloudellinen, yhteiskunnallinen ja poliittinen konteksti, asetus soveltuu direktiiviä paremmin varmistamaan yhdenmukaisen suojelun tason kaikkialla EU:ssa ja vähentämään sääntelyeroja, jotka haittaisivat mediapalvelujen riippumatonta tarjoamista sisämarkkinoilla. Sen ansiosta uusia EU:n sääntöjä voidaan soveltaa pikaisesti, jolloin ongelmiin voidaan puuttua nopeammin. Näin vältetään pitkällinen täytäntöönpanoprosessi ja ehkäistään eroavaisuuksia tai vääristymiä, joita voisi ilmetä saatettaessa säännöksiä osaksi kansallista lainsäädäntöä. Säätämällä sellaisenaan sovellettavista säännöksistä vältetään tilanteet, joissa jäsenvaltiot käyttävät säännösten saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä tekosyynä ottaa käyttöön tai pitää voimassa lainsäädäntötoimenpiteitä, jotka ovat tosiasiassa riippumattomien mediapalvelujen tarjoajien vastaisia tai muutoin syrjiviä. Asetus on parempi vaihtoehto myös aloitteen institutionaalisen osan eli lautakunnan perustamisen vuoksi. Asetuksen valitseminen on perusteltua myös mediapalvelujen lisääntyvän digitalisoitumisen ja rajat ylittävän tarjonnan vuoksi, sillä se edellyttää koko sisämarkkinat kattavaa nopeaa ja johdonmukaista lähestymistapaa. Koska asetusehdotuksella vahvistetaan sellaisenaan

sovellettavat säännökset, sillä varmistetaan myös jäsenvaltioiden kansallisten media-alan sääntelyviranomaisten ja -elinten välinen toimiva ja tehokas yhteistyö.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

• Sidosryhmien kuuleminen

Ehdotus perustuu sidosryhmien laajaan kuulemiseen. Se toteutettiin niiden yleisten periaatteiden ja standardien mukaisesti, joita komissio soveltaa sidosryhmien kuulemiseen.

Aloitteesta ilmoitettiin 21. joulukuuta 2021 julkaistussa kannanottopyynnössä, ja palautetta pyydettiin antamaan viimeistään 25. maaliskuuta 2022. Vastauksia saatiin yhteensä 1 473.[41] Julkinen kuuleminen oli avoinna 10. tammikuuta ja 25. maaliskuuta 2022 välisenä aikana, ja siihen saatiin 917 vastausta.[42] Niistä molemmista tiedotettiin komission verkkosivustolla sekä sosiaalisessa mediassa ja erityisissä verkostoissa. Kannanottopyynnön tarkoituksena oli kerätä yleistä palautetta ilmoituksesta, jossa komissio kertoi aloitteesta. Julkisessa kuulemisessa puolestaan kerättiin näkemyksiä jäsennellyllä kyselylomakkeella, jossa esitettiin aloitetta koskevia tarkempia kysymyksiä.

Lisäksi komissio järjesti tapaamisia keskeisten sidosryhmien ja asiantuntijoiden kanssa kerätäkseen lisänäyttöä ja -tietoa aloitteen aiheena olevista ongelmista sekä valittavasta lähestymistavasta ja sen vaikutuksista. Lisäksi kerättiin teknistä tietoa alan nykyisistä käytännöistä. Komissio järjesti myös kohdennettuja työpajoja ja analysoi lukuisia kannanottoja ja analyysiasiakirjoja, joita saatiin aloitteen valmistelua varten. Aloitteen perustana olevan vaikutustenarvioinnin valmistelun tueksi teetettiin kaksi ulkoista tutkimusta, joihin sisältyi joukko erillisiä kuulemisia keskeisten sidosryhmien kanssa.[43]

Lisäksi komissio keskusteli aloitteesta audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin yhteyskomitean ja ERGAn jäsenten kanssa. Asiantuntijaryhmät tarjosivat suoran kanavan jäsenvaltioiden asian kannalta keskeisimpien viranomaisten kuulemista varten. Helmikuun 18. päivänä 2022 järjestettiin erityinen työpaja, johon osallistui tiedemaailman, ERGAn ja komission edustajia. Työpajan tarkoituksena oli kerätä näkemyksiä tutkijoilta ja asiantuntijoilta, joilla on erityisasiantuntemusta asiaankuuluvilta aloilta, kuten julkisoikeudesta ja perustuslaista sekä tiedotusvälineiden vapaudesta ja sisämarkkinoista.

Ajatus lainsäädäntöehdotuksesta, jolla säänneltäisiin ainakin tiettyjä keskeisiä alueita, sai kannatusta kansalaisilta ja useimmilta muilta sidosryhmiltä. Niihin kuuluivat esimerkiksi tiedotusvälineiden vapautta edistävä yhteisö, kuluttajajärjestöt, media-alan sääntelyviranomaiset ja ERGA, julkiset ja yksityiset lähetystoiminnan harjoittajat, sisällönjakajat ja mainosalan ekosysteemin toimijat. Nämä sidosryhmät kannattavat laajalti periaatteisiin perustuvaa lähestymistapaa sen sijaan, että mitään toimia ei toteutettaisi tai että asetettaisiin yksityiskohtaisia standardeja.

Kansalaisjärjestöt ja julkisen palvelun yleisradioyhtiöt kannattivat erityisesti EU:n tason toimia, joilla otettaisiin käyttöön suojatoimia toimituksellisen riippumattomuuden turvaamiseksi myös julkisten tiedotusvälineiden osalta. Samalla ne muistuttivat Amsterdamin pöytäkirjan tärkeydestä. Julkisen palvelun yleisradioyhtiöt kannattavat varsinkin suojatoimia

---

41 Euroopan komissio (2022). Kannanottopyynnön tulokset. Kerro mielipiteesi -portaalin kautta saatiin yhteensä 1 470 vastausta. Kolme muuta vastausta saatiin sivuston ulkopuolella mutta kuulemisen ollessa avoinna, minkä vuoksi ne sisällytettiin vastauksiin.

42 Euroopan komissio (2022). Julkisen kuulemisen tulokset.

43 PwC, Intellera ja Open evidence, ”Support for the preparation of an impact assessment to accompany an EU initiative on the European Media Freedom Act”, VIGIE 2021-644; Yliopistollinen Eurooppa-instituutti, Katholieke Universiteit Leuven, Universiteit van Amsterdam ja Vrije Universiteit Brussel, ”Study on Media plurality and diversity online”, VIGIE 2020-825.

toimituksellisen integriteetin takaamiseksi verkossa sekä ohjeistusta yleishyödyllisten audiovisuaalisten mediapalvelujen asianmukaisesta asemasta.

Yksityiset lähetystoiminnan harjoittajat kannattivat erityisesti tiedotusvälineiden moniarvoisuutta koskeviin toimenpiteisiin ja yleisömittausten avoimuuteen, objektiivisuuteen ja todennettavuuteen liittyviä yhteisiä periaatteita. Jälkimmäisen näkökohdan osalta ne yhtyivät kustantajien ja mainosalan ekosysteemin toimijoiden näkemyksiin. Kustantajat ovat perinteisesti sääntelemättömiä, ja ne ilmaisivat pitävänsä yleisesti parhaana itsesääntelyä tai suositusta. Ne tukivat kuitenkin sekä journalististen lähteiden suojelua että valtion mainontaa koskevia EU:n laajuisia toimenpiteitä. Kansalaiset olivat vahvasti sitä mieltä, että valtion mainonnan jakamisessa on noudatettava avoimuutta ja oikeudenmukaisuutta. Lähetystoiminnan harjoittajat ja kustantajat vaativat verkkoalustojen tehokasta sääntelyä.

Hallinnon osalta ERGAan perustuvaa valvontaa kannatetaan laajasti, mutta näkemykset sen mahdollisesta tulevasta asemasta vaihtelevat. Sääntelyviranomaiset ja tiedotusvälineiden vapautta edistävä yhteisö kannattavat ERGAn vahvistamista, kun taas yritykset ja elinkeinoyhdistykset säilyttäisivät sen ennemmin nykyisessä muodossaan. Viranomaiset kannattivat erityisesti EU:n tason sääntely-yhteistyötä tiedotusvälineiden moniarvoisuutta koskevien yhteisten periaatteiden luomisen helpottamiseksi sekä ERGAn roolin ja resurssien vahvistamista tiiviimpää EU:n toimien yhteensovittamista varten.

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

Komissiolla on ollut tätä ehdotusta valmisteltaessa tukenaan monipuolista asiantuntemusta.

Edellä kuvatun julkisen kuulemisen ja muiden sidosryhmien kuulemisten lisäksi komissio teetti kaksi ulkoista tutkimusta varmistaakseen, että kaikkia mahdollisia poliittisia lähestymistapoja koskevat analyysit ovat johdonmukaisia ja vertailukelpoisia.

Euroopan neuvoston Euroopan audiovisuaalinen seurantakeskus laati myös erityiskertomuksen julkisten tiedotusvälineiden hallinnosta ja riippumattomuudesta[44]. Julkaisuun liittyy kattava katsaus julkisten tiedotusvälineiden hallintotapaan liittyviin keskeisiin suojatoimiin Euroopassa.

Komission oikeusvaltiokertomuksissa, tiedotusvälineiden moniarvoisuuden seurantavälineen laatimissa vuotuisissa raporteissa sekä eräissä Eurobarometri-kyselyissä on esitetty näyttöä ja analyysejä monista asiaan liittyvistä kysymyksistä. Ongelmat, niiden laajuus media-alan sisämarkkinoilla sekä niiden taustatekijät yksilöitiin mainittujen lähteiden avulla. Komissio on tukeutunut myös asiaa koskeviin Euroopan neuvoston suosituksiin, jotka kaikki jäsenvaltiot ovat hyväksyneet.[45]

Näyttöön perustuvan analyysin tueksi komissio tarkasteli myös asian kannalta merkityksellistä oikeuskäytäntöä ja teki laajan kirjallisuuskatsauksen, joka kattoi akateemista kirjallisuutta sekä useita eri poliittisia tutkimuksia ja raportteja. Osa niistä oli tiedotusvälineiden vapauden ja moniarvoisuuden parissa työskentelevien kansalaisjärjestöjen laatimia.

---

44 F.J. Cabrera Blázquez, M. Cappello, J. Talavera Milla, S. Valais, Governance and independence of public service media, IRIS Plus, European Audiovisual Observatory, Strasbourg, 2022; ja ERGA, Internal Media Plurality in Audiovisual Media Services in the EU: Rules & Practices, 2018.

45 Ks. ministerikomitean suositus CM/Rec(2012)1 jäsenvaltioille julkisten tiedotusvälineiden hallinnosta (ministerikomitea hyväksyi sen 15. helmikuuta 2012 ministerivaltuutettujen 1134. kokouksessa) ja ministerikomitean suositus CM/Rec(2018)1[1] jäsenvaltioille tiedotusvälineiden moniarvoisuudesta ja tiedotusvälineiden omistussuhteiden läpinäkyvyydestä.

- **Vaikutustenarviointi**

Sääntelyn parantamista koskevan politiikkansa mukaisesti komissio teki tätä ehdotusta koskevan vaikutustenarvioinnin, jota komission sääntelyntarkastelulautakunta tarkasteli. Vaikutusten arviointia koskeva raportti toimitettiin sääntelyntarkastelulautakunnalle ensimmäisen kerran 13. toukokuuta, ja siitä keskusteltiin lautakunnan kanssa 8. kesäkuuta pidetyssä kuulemistilaisuudessa. Kesäkuun 10. päivänä annetun kielteisen lausunnon jälkeen raporttia tarkistettiin perusteellisesti, ja se toimitettiin sääntelyntarkastelulautakunnalle uudelleen 11. heinäkuuta. Sääntelyntarkastelulautakunta antoi vaikutustenarvioinnista 27. heinäkuuta myönteisen lausunnon, joka sisältää varaumia. Vaikutusten arviointia koskevaa raporttia tarkistettiin vielä uudelleen sääntelyntarkastelulautakunnan parannusehdotusten huomioon ottamiseksi. Sääntelyntarkastelulautakunnan lausunnot sekä huomautukset ja selvitykset siitä, kuinka ne on otettu huomioon, esitetään vaikutustenarvioinnin liitteessä 1.

Komissio tarkasteli erilaisia toimintavaihtoehtoja, joilla voitaisiin saavuttaa ehdotuksen yleinen tavoite eli parantaa media-alan sisämarkkinoiden toimintaa.

Arvioitiin kolmea eriasteista sääntelyä koskevaa toimintavaihtoehtoa:

- **Vaihtoehto 1: Tiedotusvälineiden moniarvoisuutta ja riippumattomuutta koskeva suositus**, jolla kannustetaan jäsenvaltioita ja tiettyjen alojen osalta myös mediamarkkinoilla toimivia yrityksiä toteuttamaan toimia tiedotusvälineiden moniarvoisuuden, toimituksellisen riippumattomuuden ja mediamarkkinoiden avoimuuden ja oikeudenmukaisuuden edistämiseksi.
- **Vaihtoehto 2: Tiedotusvälineiden riippumattomuutta koskeva lainsäädäntöehdotus ja suositus**, joista ensimmäisessä säädetään mediapalvelujen sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja jälkimmäisessä kannustetaan mediayhtiöitä ja jäsenvaltioita edistämään tiedotusvälineiden riippumattomuutta ja avoimuutta.
- **Vaihtoehto 3: Täydennetty lainsäädäntöehdotus**, joka sisältää kaikkien vaihtoehtoon 2 kuuluvien lainsäädännöllisten osien lisäksi mediamarkkinoilla toimivia yrityksiä ja sääntelyviranomaisia koskevia lisävelvoitteita edistää laadukkaiden mediapalvelujen saatavuutta ja taloudellisten resurssien läpinäkyvää ja oikeudenmukaista jakamista mediamarkkinoilla.

Vaihtoehtoihin 2 ja 3 kuuluvan säädöksen hallinnoinnin osalta harkittiin kahta alavaihtoehtoa:

- Alavaihtoehto A: komission sihteeristön tukemaan lautakuntaan perustuva hallintojärjestelmä;
- Alavaihtoehto B: riippumattoman EU:n viraston avustamaan lautakuntaan perustuva hallintojärjestelmä.

Komission vakiintuneen menettelyn mukaisesti kutakin toimintavaihtoehtoa arvioitiin taloudellisten, yhteiskunnallisten ja perusoikeuksiin kohdistuvien vaikutusten perusteella. Parhaaksi arvioitu vaihtoehto on vaihtoehto 2 ja alavaihtoehto A. Kyseisellä vaihtoehdolla saavutetaan toimenpiteen yleinen tavoite tehokkaalla, johdonmukaisella, oikeasuhteisella ja suurelta osin vaikuttavalla tavalla.

Ehdotetussa säädöksessä vahvistetaan erityisesti joitakin mediamarkkinoita koskevia keskeisiä periaatteita ja sääntöjä sekä annetaan tärkeitä tehtäviä riippumattomien media-alan sääntelyviranomaisten kollektiivisena elimenä toimivalle lautakunnalle. Tehtäviin kuuluu esimerkiksi antaa asiantuntijaneuvontaa tiedotusvälineiden sääntelyyn liittyvistä

sääntelyllisistä, teknisistä tai käytännön näkökohdista, antaa lausuntoja sisämarkkinoiden toimintaan todennäköisesti vaikuttavista markkinakeskittymistä sekä koordinoida sellaisia mediapalvelujen tarjoajia (myös kolmansien maiden mediapalvelujen tarjoajat) koskevia toimia, jotka eivät noudata EU:n mediastandardeja. Säädöksessä vahvistettuihin periaatteisiin ja sääntöihin voidaan vedota kansallisissa tuomioistuimissa, ja komissio voi käynnistää rikkomusmenettelyjä muun muassa systeemisten ongelmien ilmetessä. Toimenpidepaketin ei-sitovassa osassa – suosituksessa – ehdotetaan vapaaehtoisia toimia, jotka liittyvät kahteen erityiskysymykseen eli tiedotusvälineiden riippumattomuutta koskeviin suojatoimiin ja tiedotusvälineiden omistussuhteiden läpinäkyvyyteen. Tällaisella monitasoisella ja joustavalla lähestymistavalla saavutetaan toivotut hyödyt ja pienimmät mahdolliset kustannukset mediamarkkinoiden toimijoille ja viranomaisille. Lisäksi siinä huomioidaan se seikka, että komission sihteeristöstä aiheutuvat kustannukset ovat alhaisemmat verrattuna EU:n virastoon.

Toimintavaihtoehtojen eri sidosryhmiin kohdistamia vaikutuksia kuvataan yksityiskohtaisesti vaikutustenarvioinnin liitteessä 3.

- **Perusoikeudet**

Ehdotetulla asetuksella edistetään sääntelyn lähentämistä media-alan sisämarkkinoilla, turvataan sekä toimituksellinen riippumattomuus että mediapalvelujen tarjoajien elinkeinonvapaus ja lisätään taloudellisten resurssien jakamisen läpinäkyvyyttä ja oikeudenmukaisuutta. Näin helpotetaan riippumattomien ja laadukkaiden mediapalvelujen tarjoamista yli rajojen ja siten edistetään tiedotusvälineiden vapautta ja moniarvoisuutta. Lautakunta on täysin riippumaton hallituksista ja muista julkisista tai yksityisistä elimistä, ja sen keskeisenä tehtävänä uudessa kehyksessä on edistää sananvapauden tehokasta ja puolueetonta kunnioittamista kaikkialla EU:ssa. Sananvapaus on suojattu Euroopan unionin perusoikeuskirjan, jäljempänä ’perusoikeuskirja’, 11 artiklassa, joka vastaa Euroopan ihmisoikeussopimuksen 10 artiklaa.

Ehdotettu asetus vaikuttaa myönteisesti myös elinkeinonvapauteen (perusoikeuskirjan 16 artikla), koska sillä poistetaan palvelujen tarjoamisen vapautta koskevia esteitä ja vähennetään riskiä tiettyjä mediamarkkinoiden toimijoita syrjivästä kohtelusta.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Asetusehdotuksen talousarviovaikutukset katetaan määrärahoista, jotka on osoitettu Luova Eurooppa -ohjelmalle vuosien 2021–2027 monivuotisessa rahoituskehyksessä. Asiaa koskevat yksityiskohdat esitetään säädökseen liittyvässä rahoitusselvityksessä, joka on ehdotuksen oheisasiakirjana.

5. LISÄTIEDOT

- **Täytäntöönpanosuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Komissio laatii kattavan kehyksen tämän säädöksen tuotosten, tulosten ja vaikutusten jatkuvaa seurantaa varten. Tähän sisältyy erityisesti uusi riippumaton seurantamekanismi, jolla tunnistetaan ja arvioidaan mediapalvelujen sisämarkkinoiden toimintaan kohdistuvia riskejä. Säädöstä koskeva arviointi ja kertomus Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle on tarkoitus laatia neljän vuoden kuluessa sen voimaantulosta ja sen jälkeen neljän vuoden välein.

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

Ehdotetun asetuksen I luvussa esitetään asetuksen kohde ja soveltamisala sekä asetuksessa käytettyjen keskeisten termien määritelmät. Siinä todetaan erityisesti, että asetuksen II luku ja III luvun 5 jakso ovat vähimmäistason yhdenmukaistamista koskevia säännöksiä.

Asetuksen II luvussa esitetään mediapalvelujen vastaanottajien oikeudet ja mediapalvelujen tarjoajien oikeudet sisämarkkinoilla. Lisäksi siinä säädetään julkisten tiedotusvälineiden riippumatonta toimintaa koskevista suojatoimista sekä mediapalvelujen tarjoajien velvollisuuksista sisämarkkinoilla.

Asetuksen III luvussa vahvistetaan puitteet sääntely-yhteistyölle ja hyvin toimiville mediapalvelumarkkinoille.

Sen 1 jaksossa säädetään, että jäsenvaltioiden riippumattomat kansalliset sääntelyviranomaiset tai -elimet, jotka ovat vastuussa audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin täytäntöönpanosta, vastaavat tämän luvun soveltamisesta. Niille annetaan jaksossa myös asianmukaiset tutkintavaltuudet tehtäviensä suorittamiseksi.

Luvun 2 jaksossa perustetaan eurooppalainen mediapalvelulautakunta eli riippumattomien media-alan sääntelyviranomaisten kollektiivinen elin, joka korvaa audiovisuaalisten mediapalvelujen eurooppalaisten sääntelyviranomaisten ryhmän (ERGA) ja seuraa sitä. Jaksossa vahvistetaan lautakunnan riippumattomuutta koskevat vaatimukset ja täsmennetään sen rakenne. Lautakunta saa tehtäviensä hoitamiseen tarvittavaa hallinnollista ja organisatorista tukea sihteeristöltä, jonka komissio antaa sen käyttöön. Luvussa luetellaan asetuksen mukaiset lautakunnan tehtävät.

Luvun 3 jaksossa vahvistetaan sääntely-yhteistyötä ja sääntelyn lähentämistä media-alan sisämarkkinoilla koskevat säännöt ja menettelyt. Siinä käsitellään jäsenneltyä yhteistyötä koskevaa mekanismia, täytäntöönpanotoimenpiteitä koskevia pyyntöjä, tiedotusvälineiden sääntelyä koskeviin asioihin liittyviä ohjeita sekä kolmansien maiden mediapalveluja koskevien toimenpiteiden koordinointia. Säännösten tarkoituksena on varmistaa tiiviimpi yhteistyö kansallisten sääntelyviranomaisten ja -elinten välillä tiedotusvälineiden sääntelyn eri osa-alueilla.

Luvun 4 jaksossa käsitellään erityiskysymyksiä, jotka koskevat mediapalvelujen tarjoamista digitaalisessa ympäristössä. Se perustuu voimassa olevaan horisontaaliseen lainsäädäntöön niiden säännösten osalta, jotka koskevat mediapalvelujen tarjoamista erittäin suurilla verkkoalustoilla: jaksossa otetaan käyttöön lisäsuojatoimia sellaisten mediapalvelujen tarjoajien verkkosisällön toimituksellisen integriteetin turvaamiseksi, jotka noudattavat tiettyjä sääntely- tai itsesääntelynormeja. Lisäksi siinä käynnistetään jäsennelty vuoropuhelu erittäin suurten verkkoalustojen ja asiaankuuluvien media-alan ekosysteemin toimijoiden välillä. Jaksossa säädetään myös oikeudesta mukauttaa audiovisuaalisen median tarjontaa sellaisissa laitteissa ja käyttöliittymissä, jotka ohjailevat pääsyä audiovisuaalisiin mediapalveluihin. Vastaavasti siinä säädetään valmistajien ja kehittäjien velvollisuudesta tehdä tällaisesta mukauttamisesta teknisesti mahdollista.

Luvun 5 jaksossa esitetään oikeudellinen kehys mediapalvelujen tarjoajien toimintaan vaikuttaville kansallisille toimenpiteille ja vahvistetaan vaatimuksia kansallisille säännöille ja menettelyille, jotka koskevat sitä, miten mediamarkkinoiden keskittymisen vaikutusta tiedotusvälineiden moniarvoisuuteen ja toimitukselliseen riippumattomuuteen arvioidaan. Lautakunnan tehtäväksi annetaan ottaa kantaa tapauksiin, joissa sisämarkkinoiden toimintaan voi kohdistua vaikutuksia.

Luvun 6 jaksossa vahvistetaan vaatimukset asiaankuuluvien markkinatoimijoiden käyttämille yleisömittausjärjestelmille ja -menetelmille. Sääntöjen antamisen lisäksi siinä kannustetaan

laatimaan käytännesääntöjä ja edistämään parhaiden käytäntöjen vaihtoa. Luvun 6 jaksossa säädetään myös yhteisistä vaatimuksista, joita sovelletaan valtion mainos- ja viestintämenojen jakamiseen mediapalvelujen tarjoajille. Julkisia hankintoja koskeviin sääntöihin tai valtiontukisääntöihin ei kuitenkaan kohdistu vaikutuksia.

Asetuksen IV luvussa vahvistetaan loppusäännökset, jotka koskevat erityisesti seurantaa, arviointia ja raportointia. Asetukseen sisältyy mekanismi, jonka avulla komissio seuraa säännöllisesti mediapalvelujen sisämarkkinoiden toimintaan kohdistuvia riskejä lautakuntaa kuullen. Lisäksi luvussa kumotaan audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin asiaan liittyvä artikla ja täsmennetään asetuksen voimaantulo ja asetuksen soveltamisen aloitus.

2022/0277 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

mediapalvelujen yhteisestä kehyksestä sisämarkkinoilla (eurooppalainen medianvapaussäädös) ja direktiivin 2010/13/EU muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Riippumattomilla mediapalveluilla on ainutlaatuinen rooli sisämarkkinoilla. Ne muodostavat nopeasti muuttuvan ja taloudellisesti merkittävän alan ja tarjoavat samalla niin kansalaisille kuin yrityksillekin pääsyn monenlaisiin näkemyksiin ja luotettaviin tietolähteisiin ja täyttävät siten yleisen edun mukaisen tehtävän ”julkisena vahtikoirana”. Mediapalveluja on yhä enemmän saatavilla verkossa ja yli rajojen, mutta niihin ei sovelleta eri jäsenvaltioissa samoja sääntöjä ja samantasoista suojelua.

(2) Mediapalvelujen ainutlaatuisen roolin vuoksi niiden vapauden ja moniarvoisuuden suojelu on olennainen osa hyvin toimivia mediapalvelujen sisämarkkinoita, jäljempänä myös ’media-alan sisämarkkinat’. Kyseiset markkinat ovat uuden vuosisadan alun jälkeen muuttuneet huomattavasti: niistä on tullut yhä digitaalisempia ja kansainvälisempiä. Markkinat tarjoavat monenlaisia taloudellisia mahdollisuuksia, mutta niihin kohdistuu myös useita haasteita. Unionin olisi autettava media-alaa hyödyntämään näitä mahdollisuuksia sisämarkkinoilla ja samalla suojeltava unionin ja sen jäsenvaltioiden yhteisiä arvoja, kuten perusoikeuksia.

(3) Digitaalinen media tarjoaa kansalaisille ja yrityksille välittömästi saatavilla olevaa mediasisältöä, jota he kuluttavat henkilökohtaisilla laitteillaan, yhä useammin rajat ylittävässä ympäristössä. Maailmanlaajuiset verkkoalustat toimivat väylänä mediasisältöön, ja niiden liiketoimintamallit usein poistavat välikädet käyttäjien ja mediapalvelujen välistä ja voimistavat polarisoivaa sisältöä ja disinformaatiota. Nämä alustat ovat myös keskeisiä verkkomainonnan tarjoajia, mikä on ohjannut rahavaroja pois media-alalta. Tämä on vaikuttanut sen rahoituksen kestävyyteen ja siten myös

tarjotun sisällön monimuotoisuuteen. Koska mediapalvelut ovat osaamis- ja pääomavaltaisia, niiden on oltava riittävän suuria, jotta ne voivat säilyttää kilpailukykynsä ja menestyä sisämarkkinoilla. Tätä varten on erityisen tärkeää voida tarjota palveluja yli rajojen ja hankkia investointeja myös muista jäsenvaltioista tai muissa jäsenvaltioissa.

(4) Mediapalvelujen sisämarkkinat eivät kuitenkaan ole riittävän yhdentyneet. Vapaata liikkuvuutta sisämarkkinoilla haittaavat useat kansalliset rajoitukset. Erityisesti tiedotusvälineiden moniarvoisuuteen ja toimitukselliseen riippumattomuuteen liittyvät erilaiset kansalliset säännöt ja lähestymistavat, riittämätön yhteistyö kansallisten sääntelyviranomaisten tai -elinten välillä sekä julkisten ja yksityisten taloudellisten varojen läpinäkymätön ja epäoikeudenmukainen jakaminen vaikeuttavat mediamarkkinoiden toimijoiden toimintaa ja laajentumista rajojen yli ja johtavat epätasapuolisiin toimintaedellytyksiin kaikkialla unionissa. Mediapalvelujen sisämarkkinoiden eheyteen voivat vaikuttaa kielteisesti myös palveluntarjoajat, jotka osallistuvat järjestelmälliseen disinformaation levittämiseen, mukaan lukien tiedonmanipulointi ja häirintä, ja käyttävät sisämarkkinoiden vapauksia väärin. Tällaisia palveluntarjoajia ovat myös tiettyjen kolmansien maiden rahoittamat valtion määräysvallassa olevat mediapalvelujen tarjoajat.

(5) Lisäksi jotkin jäsenvaltiot ovat toteuttaneet sääntelytoimenpiteitä vastatakseen haasteisiin, joita kohdistuu tiedotusvälineiden moniarvoisuuteen ja vapauteen verkossa, ja niin tekevät todennäköisesti muutkin jäsenvaltiot, mikä saattaa entisestään lisätä kansallisten lähestymistapojen hajanaisuutta ja vapaaseen liikkuvuuteen sisämarkkinoilla kohdistuvia rajoituksia.

(6) Mediapalvelujen vastaanottajien (luonnolliset henkilöt, jotka ovat jäsenvaltioiden kansalaisia tai joilla on heille unionin oikeuden mukaan kuuluvia oikeuksia, sekä unioniin sijoittautuneet oikeushenkilöt) olisi unionissa voitava tosiasiallisesti nauttia vapaudesta vastaanottaa vapaita ja moniarvoisia mediapalveluja sisämarkkinoilla. Mediapalvelujen rajat ylittävää tarjontaa edistettäessä olisi varmistettava mediapalvelujen vastaanottajien vähimmäissuoja sisämarkkinoilla. Tämä olisi Euroopan unionin perusoikeuskirjan, jäljempänä ’perusoikeuskirja’, 11 artiklaan sisältyvän tietojen vastaanottamista ja levittämistä koskevan oikeuden mukaista. Sen vuoksi on tarpeen yhdenmukaistaa mediapalveluja koskevien kansallisten sääntöjen tietyt näkökohdat. Euroopan tulevaisuutta käsittelevän konferenssin loppuraportissa kansalaiset kehottivat EU:ta edistämään edelleen tiedotusvälineiden riippumattomuutta ja moniarvoisuutta erityisesti antamalla lainsäädäntöä, jolla puututaan tiedotusvälineiden riippumattomuuteen kohdistuviin uhkiin vahvistamalla EU:n laajuiset vähimmäisvaatimukset.[46]

(7) Mediapalvelun määritelmä olisi tässä asetuksessa rajoitettava palveluihin siten kuin ne on määritelty perussopimuksessa, ja siksi sen piiriin olisi kuuluttava kaikenlainen taloudellinen toiminta. Määritelmän ulkopuolelle olisi jätettävä verkkoalustalle ladattu käyttäjien tuottama sisältö, ellei se ole ammattitoimintaa, josta tavallisesti tarjotaan korvausta (joko taloudellista tai muunlaista). Sen ulkopuolelle olisi jätettävä myös puhtaasti yksityinen viestien vaihto (kuten sähköpostit) sekä kaikki sellaiset palvelut, joiden pääasiallisena tarkoituksena ei ole tarjota audiovisuaalisia ohjelmia, ääniohjelmia tai lehtijulkaisuja, eli palvelut, joissa sisältö on palvelun kannalta

[46] Euroopan tulevaisuutta käsittelevä konferenssi – raportti lopputuloksesta, toukokuu 2022, erityisesti ehdotuksen nro 27 kohta 1 ja ehdotuksen nro 37 kohta 4.

pelkästään liitännäistä eikä sen pääasiallinen tarkoitus, kuten mainokset tai tiedot, jotka liittyvät muiden kuin mediapalveluja tarjoavien verkkosivustojen tarjoamiin tuotteisiin tai palveluihin. Mediapalvelun määritelmän olisi katettava erityisesti televisio- tai radiolähetykset, tilattavat audiovisuaaliset mediapalvelut, podcastit ja lehtijulkaisut. Yritysviestintä ja julkisten tai yksityisten yhteisöjen tiedotus- tai mainosmateriaalin jakelu olisi jätettävä määritelmän ulkopuolelle.

(8) Digitaalisilla mediamarkkinoilla videonjakoalustojen tai erittäin suurten verkkoalustojen tarjoajat voivat kuulua mediapalvelujen tarjoajan määritelmän piiriin. Tällaisilla palveluntarjoajilla on yleensä keskeinen asema sisällön järjestämisessä esimerkiksi automaattisin menetelmin tai algoritmien avulla, mutta ne eivät ole toimituksellisessa vastuussa sisällöstä, johon ne tarjoavat pääsyn. Yhä yhdentyneemmässä mediaympäristössä jotkin videonjakoalustojen tai erittäin suurten verkkoalustojen tarjoajat ovat kuitenkin alkaneet käyttää toimituksellista määräysvaltaa palvelujensa osassa tai osissa. Tällaista toimijaa voitaisiin siksi pitää sekä videonjakoalustan tai erittäin suuren verkkoalustan tarjoajana että mediapalvelujen tarjoajana.

(9) Yleisömittauksen määritelmän olisi katettava mittausjärjestelmät, jotka on kehitetty itsesääntelyyn perustuvissa organisaatioissa (kuten toimialan yhteisissä komiteoissa) toimialan hyväksymien standardien mukaisesti, sekä mittausjärjestelmät, joita ei ole kehitetty tällaisten itsesääntelyyn perustuvien lähestymistapojen mukaisesti. Jälkimmäisiä käyttävät yleensä tietyt verkkotoimijat, jotka suorittavat yleisömittauksensa itse tai tarjoavat markkinoilla omia yleisömittausjärjestelmiään. Tällaiset järjestelmät eivät välttämättä ole yhteisesti hyväksyttyjen toimialan standardien mukaisia. Koska tällaisilla yleisömittausjärjestelmillä on merkittävä vaikutus mainos- ja mediamarkkinoihin, niiden olisi kuuluttava tämän asetuksen soveltamisalaan.

(10) Valtion mainonta olisi ymmärrettävä laajasti siten, että siihen kuuluvat useiden erilaisten viranomaisten tai julkisten tahojen suorittamat sekä niille tai niiden lukuun suoritetut edistämistoimet (oman toiminnan edistäminen tai muu edistäminen). Tällaisia tahoja ovat muun muassa hallitukset, sääntelyviranomaiset tai -elimet, eri aloilla toimivat valtion omistamat yritykset tai muut valtion määräysvallassa olevat kansalliset tai alueelliset tahot sekä yli miljoonan asukkaan alueellisten yhteisöjen paikallishallinnot. Valtion mainonnan määritelmän ulkopuolelle olisi kuitenkin jätettävä viranomaisten hätäviestit, joita tarvitaan esimerkiksi luonnonkatastrofien, terveyteen liittyvien hätätilanteiden, onnettomuuksien tai muiden yksilöille haitallisten äkillisten vaaratilanteiden sattuessa.

(11) Jotta voidaan varmistaa, että yhteiskunta hyötyy media-alan sisämarkkinoista, on olennaisen tärkeää taata paitsi perussopimuksen mukaiset perusvapaudet myös oikeusvarmuus, jota mediapalvelujen vastaanottajat tarvitsevat nauttiakseen niiden tarjoamista eduista. Mediapalvelujen vastaanottajilla olisi oltava pääsy laadukkaisiin, pää- ja muiden toimittajien riippumattomasti ja journalististen standardien mukaisesti tuottamiin mediapalveluihin, jotka tarjoavat luotettavaa tietoa, mukaan lukien uutiset ja ajankohtaissisältö. Tämä oikeus ei tarkoita sitä, että millään tietyllä mediapalvelujen tarjoajalla olisi vastaavasti velvollisuus noudattaa standardeja, joista ei nimenomaisesti säädetä laissa. Laadukkaat mediapalvelut ovat myös lääke disinformaatiota vastaan, mukaan lukien ulkomainen tiedonmanipulointi ja häirintä.

(12) Tämä asetus ei vaikuta perusoikeuskirjassa taattuun yksilöiden sananvapauteen. Euroopan ihmisoikeustuomioistuin on todennut, että julkisella vallalla on

audiovisuaalisen median kaltaisella herkällä alalla paitsi velvollisuus pidättäytyä sekaantumasta, myös positiivinen velvoite ottaa käyttöön asianmukainen lainsäädännöllinen ja hallinnollinen kehys, jolla taataan tosiasiallinen moniarvoisuus.[47]

(13) Luotettavan tiedon vapaa liikkuvuus on hyvin toimivien mediapalvelujen sisämarkkinoiden kannalta olennaisen tärkeää. Sen vuoksi mediapalvelujen tarjoamiseen ei pitäisi soveltaa rajoituksia, jotka ovat ristiriidassa tämän asetuksen tai muiden unionin oikeuden sääntöjen, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/13/EU[48] kanssa; direktiivissä säädetään toimenpiteistä, jotka ovat tarpeen käyttäjien suojelemiseksi laittomalta ja haitalliselta sisällöltä. Rajoitukset voivat johtua myös kansallisten viranomaisten unionin oikeuden mukaisesti toteuttamista toimenpiteistä.

(14) Toimituksellisen riippumattomuuden suojelu on mediapalvelujen tarjoajien toiminnan harjoittamisen ja niiden ammatillisen integriteetin edellytys. Erityisen tärkeää toimituksellinen riippumattomuus on uutis- ja ajankohtaissisältöä tarjoaville mediapalvelujen tarjoajille, kun otetaan huomioon sen yhteiskunnallinen merkitys julkisena hyödykkeenä. Mediapalvelujen tarjoajien olisi voitava harjoittaa taloudellista toimintaansa vapaasti sisämarkkinoilla ja kilpailla tasavertaisesti ympäristössä, joka toimii enenevässä määrin verkossa ja jossa tieto kulkee rajojen yli.

(15) Jäsenvaltiot ovat käyttäneet eri keinoja suojellakseen toimituksellista riippumattomuutta, johon kohdistuu kaikkialla unionissa yhä enemmän haasteita. Varsinkin mediapalvelujen tarjoajien toimituksellisiin päätöksiin puututaan useissa jäsenvaltioissa yhä useammin. Tällainen puuttuminen voi olla suoraa tai epäsuoraa, ja sen tekijöinä voivat olla esimerkiksi valtio tai muut toimijat, kuten viranomaiset, vaaleilla valitut virkamiehet, hallituksen virkamiehet tai poliitikot, jotka pyrkivät esimerkiksi tavoittelemaan poliittista etua. Osakkeenomistajat ja muut yksityiset osapuolet, joilla on osakkuuksia mediapalveluja tarjoavissa yrityksissä, voivat taloudellista tai muuta etua tavoitellessaan toimia tavoilla, jotka ylittävät välttämättömän tasapainon yhtäältä niiden oman elinkeinon- ja sananvapauden ja toisaalta toimituksellisen sananvapauden ja käyttäjien tiedonsaantioikeuksien välillä. Lisäksi median jakelun ja kulutuksen viimeaikaiset suuntaukset erityisesti verkkoympäristössä ovat saaneet jäsenvaltiot harkitsemaan lakeja, joiden tarkoituksena on säännellä mediasisällön tarjoamista. Myös mediapalvelujen tarjoajien lähestymistavat toimituksellisen riippumattomuuden takaamiseksi vaihtelevat. Toimituksellisiin päätöksiin puuttuminen sekä sääntelyn ja lähestymistapojen hajanaisuus vahingoittavat mediapalvelujen tarjoajien taloudellisen toiminnan harjoittamisen edellytyksiä ja viime kädessä myös kansalaisten ja yritysten vastaanottamien mediapalvelujen laatua sisämarkkinoilla. Sen vuoksi on tarpeen ottaa käyttöön tehokkaita suojatoimia, joiden avulla toimituksellinen vapaus toteutuu kaikkialla unionissa, jotta mediapalvelujen tarjoajat voivat tuottaa ja jakaa sisältöään riippumattomasti yli rajojen ja palvelun vastaanottajat voivat vastaanottaa tällaista sisältöä.

(16) Pää- ja muut toimittajat ovat luotettavan mediasisällön tuottamisen ja tarjoamisen kannalta tärkeimpiä toimijoita erityisesti roolissaan uutisten ja ajankohtaisten asioiden

---

47 Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomio 7.6.2012, Centro Europa 7 S.R.L. ja Di Stefano v. Italia [SJ], nro 38433/09, 134 kohta.

48 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/13/EU, annettu 10 päivänä maaliskuuta 2010, audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi) (EUVL L 95, 15.4.2010, s. 1–24).

raportoijina. Siksi on ratkaisevan tärkeää suojella toimittajien mahdollisuuksia kerätä tietoja, tarkistaa niiden paikkansapitävyys ja analysoida niitä, mukaan lukien luottamuksellisesti annetut tiedot. Mediapalvelujen tarjoajien ja toimittajien (mukaan lukien epätyypillisissä työsuhteissa olevat, kuten freelancerit) olisi erityisesti voitava luottaa siihen, että journalistisia lähteitä ja viestintää suojellaan tehokkaasti, myös valvontateknologioiden käytöltä, sillä ilman tällaista suojelua lähteet saattavat jättää antamatta tiedotusvälineille tietoja, jotka auttavat niitä tiedottamaan yleisölle yleistä etua koskevista asioista. Tämä voi heikentää toimittajien vapautta harjoittaa taloudellista toimintaansa ja täyttää elintärkeän tehtävänsä ”julkisena vahtikoirana”, mikä vaikuttaa kielteisesti laadukkaiden mediapalvelujen saatavuuteen. Journalististen lähteiden suojelu edistää perusoikeuskirjan 11 artiklassa vahvistetun perusoikeuden suojelua.

(17) Journalististen lähteiden suojelua koskeva sääntely jäsenvaltioissa on tällä hetkellä epäyhtenäistä. Jotkin jäsenvaltiot tarjoavat ehdottoman suojan sellaista pakottamista vastaan, jonka tarkoituksena on saada toimittajat paljastamaan rikosoikeudellisissa ja hallinnollisissa menettelyissä tietoja, joiden perusteella heidän lähteensä voi tunnistaa. Toiset jäsenvaltiot tarjoavat tiettyihin rikossyytteisiin perustuviin oikeudenkäynteihin rajoittuvan korkean suojan, kun taas joissakin jäsenvaltioissa suoja tarjotaan yleisen periaatteen muodossa. Tämä johtaa media-alan sisämarkkinoiden pirstaloitumiseen. Sen seurauksena toimittajat, jotka työskentelevät yhä enemmän rajat ylittävien hankkeiden parissa ja tarjoavat palvelujaan yleisöille rajojen yli, ja laajemmin mediapalvelujen tarjoajat kohtaavat todennäköisesti esteitä, oikeudellista epävarmuutta ja epätasapuolisia kilpailuolosuhteita. Siksi journalististen lähteiden ja viestinnän suojelua on yhdenmukaistettava ja vahvistettava edelleen unionin tasolla.

(18) Jäsenvaltioiden perustamilla julkisilla tiedotusvälineillä on erityinen rooli media-alan sisämarkkinoilla, sillä niiden tehtävänä on varmistaa, että kansalaiset ja yritykset saavat laadukasta tietoa ja puolueettomia uutisia. Julkiset tiedotusvälineet voivat kuitenkin olla erityisen alttiita sekaantumisen riskille, koska ne ovat institutionaalisesti lähellä valtiota ja saavat julkista rahoitusta. Riskiä voi pahentaa se, että julkisten tiedotusvälineiden riippumattomaan hallintoon ja uutisoinnin tasapuolisuuteen liittyvät suojatoimet poikkeavat toisistaan eri puolilla unionia. Tämä voi johtaa puolueelliseen tai puutteelliseen uutisointiin, vääristää kilpailua media-alan sisämarkkinoilla ja vaarantaa mahdollisuuden käyttää riippumattomia ja puolueettomia mediapalveluja. Sen vuoksi on tarpeen ottaa käyttöön Euroopan neuvoston tältä osin kehittämiin kansainvälisiin standardeihin perustuvat oikeudelliset suojatoimet julkisten tiedotusvälineiden riippumattoman toiminnan turvaamiseksi kaikkialla unionissa. Lisäksi on tarpeen taata, että julkiset tiedotusvälineet saavat tehtävänsä täyttämistä varten riittävää ja vakaata rahoitusta, joka mahdollistaa ennustettavuuden niiden suunnittelussa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta unionin valtiontukisääntöjen soveltamista. Tällaisesta rahoituksesta olisi mieluiten päätettävä ja se olisi sidottava monivuotisesti julkisten tiedotusvälineiden julkisen palvelun tehtävän mukaisesti, jotta vältetään riski sopimattomasta vaikuttamisesta vuosittaisten talousarvioneuvottelujen yhteydessä. Tässä asetuksessa säädetyt vaatimukset eivät vaikuta jäsenvaltioiden toimivaltaan rahoittaa julkisia tiedotusvälineitä Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyn, jäsenvaltioiden julkisen palvelun yleisradiotoiminnasta tehdyn pöytäkirjan N:o 29 mukaisesti.

(19) Mediapalvelujen vastaanottajien on ratkaisevan tärkeää tietää varmuudella, kuka mediapalvelun omistaa ja kuka sen taustalla vaikuttaa, jotta he voivat tunnistaa ja

ymmärtää mahdollisia eturistiriitoja, mikä on edellytys tietoon perustuvien mielipiteiden muodostamiselle ja siten myös aktiiviselle osallistumiselle demokratiaan. Tällaisen avoimuuden avulla voidaan myös tehokkaasti vähentää toimitukselliseen riippumattomuuteen puuttumisen riskiä. Sen vuoksi on tarpeen ottaa käyttöön yhteiset tietovaatimukset, jotka koskevat kaikkia asiaankuuluvia mediapalvelujen tarjoajia koko unionissa ja joihin olisi sisällyttävä omistussuhteiden julkistamista koskevia oikeasuhteisia vaatimuksia. Jäsenvaltioiden direktiivin (EU) 2015/849[49] 30 artiklan 9 kohdan nojalla toteuttamiin toimenpiteisiin ei pitäisi tässä yhteydessä kohdistua vaikutuksia. Asianomaisten palveluntarjoajien olisi julkistettava vaaditut tiedot verkkosivustoillaan tai muun helposti ja suoraan saatavilla olevan kanavan kautta.

(20) Tiedotusvälineiden riippumattomuus edellyttää myös, että uutismediayritykset soveltavat toimituksellisen riippumattomuuden edistämiseen ennakoivaa lähestymistapaa erityisesti sisäisten suojatoimien avulla. Mediapalvelujen tarjoajien olisi toteutettava oikeasuhteisia toimenpiteitä sen takaamiseksi, että päätoimittajilla on ammatissaan toimiessaan vapaus tehdä yksittäisiä päätöksiä sen jälkeen, kun omistajat ja päätoimittajat ovat sopineet yleisestä toimituksellisesta linjasta. Tavoitteena on suojata päätoimittajia perusteettomalta puuttumiselta sisällön yksittäisiä osia koskeviin päätöksiin, joita he tekevät jokapäiväisessä työssään, mikä auttaa varmistamaan tasapuoliset toimintaedellytykset mediapalvelujen sisämarkkinoilla sekä tällaisten palvelujen laadun. Tavoite on myös perusoikeuskirjan 11 artiklassa vahvistetun tietojen vastaanottamista ja levittämistä koskevan perusoikeuden mukainen. Edellä esitetyt näkökohdat huomioon ottaen mediapalvelujen tarjoajien olisi myös varmistettava, että niiden palvelujen vastaanottajille kerrotaan avoimesti tosiasiallisista tai mahdollisista eturistiriidoista.

(21) Sääntelytaakan keventämiseksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU[50] 3 artiklassa tarkoitetut mikroyritykset olisi vapautettava vaatimuksista, jotka koskevat tiedottamista ja yksittäisten toimituksellisten päätösten riippumattomuuden takaamiseen liittyviä sisäisiä suojatoimia. Lisäksi mediapalvelujen tarjoajien olisi voitava vapaasti mukauttaa sisäiset suojatoimet omia tarpeitaan vastaaviksi, erityisesti jos ne ovat mainitussa artiklassa tarkoitettuja pieniä ja keskisuuria yrityksiä. Tähän asetukseen liittyvässä suosituksessa[51] esitetään luettelo vapaaehtoisista sisäisistä suojatoimista, joita mediayhtiöt voivat tältä osin ottaa käyttöön. Tätä asetusta ei pitäisi tulkita siten, että yksityisten mediapalvelujen tarjoajien omistajilta riistettäisiin oikeus asettaa strategisia tai yleisiä tavoitteita ja edistää yritystensä kasvua ja taloudellista elinkelpoisuutta. Tältä osin tässä asetuksessa tunnustetaan, että toimituksellisen riippumattomuuden edistämistä koskeva tavoite on sovitettava yhteen yksityisten tiedotusvälineiden omistajien laillisten oikeuksien ja oikeutettujen etujen kanssa.

(22) Riippumattomat kansalliset sääntelyviranomaiset tai -elimet ovat avainasemassa medialainsäädännön asianmukaisessa soveltamisessa kaikkialla unionissa. Direktiivin

---

49 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73–117).

50 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietyntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19–76).

51 EUVL C , , s. .

2010/13/EU 30 artiklassa tarkoitetuilla kansallisilla sääntelyviranomaisilla ja -elimillä on parhaat edellytykset varmistaa, että tämän asetuksen III luvussa tarkoitettuja sääntely-yhteistyöhön ja hyvin toimiviin mediapalvelujen markkinoihin liittyviä vaatimuksia sovelletaan asianmukaisesti. Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen ja unionin muun medialainsäädännön johdonmukainen soveltaminen, on tarpeen perustaa unionin tason riippumaton neuvoa-antava elin, joka kokoaa yhteen asianomaiset viranomaiset tai elimet ja koordinoi niiden toimintaa. Direktiivillä 2010/13/EU perustettu audiovisuaalisten mediapalvelujen eurooppalaisten sääntelyviranomaisten ryhmä (ERGA) on ollut keskeisessä asemassa mainitun direktiivin johdonmukaisen täytäntöönpanon edistämisessä. Sen vuoksi eurooppalaisen mediapalvelulautakunnan, jäljempänä ’lautakunta’, olisi perustuttava ERGAan ja korvattava se. Tämä edellyttää, että direktiiviä 2010/13/EU muutetaan kohdennetusti kumoamalla sen 30 b artikla, jolla ERGA on perustettu, ja korvaamalla näin ollen ERGAan ja sen tehtäviin liittyvät viittaukset. Direktiivin 2010/13/EU muuttaminen tällä asetuksella on tässä tapauksessa perusteltua, sillä muutos rajoittuu unionin toimielimille osoitettuun säännökseen, jota jäsenvaltioiden ei tarvitse saattaa osaksi kansallista lainsäädäntöään.

(23) Lautakunnan olisi koottava yhteen direktiivin 2010/13/EU 30 artiklassa tarkoitettujen kansallisten sääntelyviranomaisten tai -elinten johtavat edustajat, jotka kyseiset viranomaiset tai elimet ovat nimittäneet. Jos jäsenvaltioilla on useita asiaankuuluvia (myös alueellisen tason) sääntelyviranomaisia tai -elimiä, niille olisi valittava yhteinen edustaja asianmukaisin menettelyin, ja äänioikeus olisi edelleen rajattava yhteen edustajaan jäsenvaltiota kohti. Tämä ei saisi vaikuttaa muiden kansallisten sääntelyviranomaisten tai -elinten mahdollisuuteen osallistua tarvittaessa lautakunnan kokouksiin. Lautakunnan olisi myös voitava komission suostumuksella kutsua kokouksiinsa asiantuntijoita ja tarkkailijoita, erityisesti ehdokasmaiden, mahdollisten ehdokasmaiden ja ETA-maiden sääntelyviranomaisia tai -elimiä tai muiden toimivaltaisten kansallisten viranomaisten tilapäisiä edustajia. Media-alan herkkyyden vuoksi ja ERGAn työjärjestyksen mukaista päätöksentekokäytäntöä noudattaen lautakunnan olisi tehtävä päätöksensä kahden kolmasosan enemmistöllä annetuista äänistä.

(24) Komission ja lautakunnan välinen tiivis yhteistyö on olennaisen tärkeää, sanotun kuitenkaan rajoittamatta komissiolle perussopimuksissa annettua toimivaltaa. Lautakunnan olisi erityisesti tuettava komissiota aktiivisesti sen tehtävissä, jotka liittyvät tämän asetuksen ja direktiivin 2010/13/EU täytäntöönpanoa koskevien kansallisten sääntöjen johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseen. Tätä varten lautakunnan olisi erityisesti neuvottava ja avustettava komissiota sääntelyyn liittyvissä, teknisissä tai käytännön kysymyksissä, jotka liittyvät unionin oikeuden soveltamiseen, edistettävä yhteistyötä ja tehokasta tietojen, kokemusten ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa ja laadittava lausuntoja yhteisymmärryksessä komission kanssa tai sen pyynnöstä tässä asetuksessa tarkoitetuissa tapauksissa. Jotta lautakunta voisi hoitaa tehtävänsä tehokkaasti, sen olisi voitava tukeutua komission järjestämän sihteeristön asiantuntemukseen ja henkilöresursseihin. Komission sihteeristön olisi annettava lautakunnalle hallinnollista ja organisatorista tukea ja autettava lautakuntaa sen tehtävien hoitamisessa.

(25) Media-alan riippumattomien sääntelyviranomaisten tai -elinten välinen sääntely-yhteistyö on olennaisen tärkeää mediapalvelujen sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan kannalta. Direktiivissä 2010/13/EU ei kuitenkaan säädetä jäsennellystä yhteistyökehyksestä kansallisille sääntelyviranomaisille tai -elimille. Sen jälkeen, kun audiovisuaalisia mediapalveluja koskevaa EU:n kehystä tarkistettiin Euroopan

parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2018/1808[52], jolla sen soveltamisalaa laajennettiin koskemaan videonjakoalustoja, kansallisten sääntelyviranomaisten tai -elinten välisen tiiviin yhteistyön tarve on kasvanut jatkuvasti erityisesti rajat ylittävien tapausten ratkaisemiseksi. Tällainen tarve on perusteltu myös niiden EU:n mediaympäristön uusien haasteiden vuoksi, joihin tällä asetuksella pyritään vastaamaan, ja tätä varten asetuksessa muun muassa annetaan kansallisille sääntelyviranomaisille tai -elimille uusia tehtäviä.

(26) Jotta varmistetaan unionin medialainsäädännön tehokas täytäntöönpano, estetään epärehellisiä mediapalvelujen tarjoajia kiertämästä tiedotusvälineitä koskevia sääntöjä ja vältetään uusien esteiden muodostuminen mediapalvelujen sisämarkkinoilla, on olennaisen tärkeää säätää selkeästä ja oikeudellisesti sitovasta kehyksestä, jonka avulla kansalliset sääntelyviranomaiset tai -elimet voivat tehdä tuloksellista ja tehokasta yhteistyötä.

(27) Videonjakoalustojen yleiseurooppalaisen luonteen vuoksi kansalliset sääntelyviranomaiset tai -elimet tarvitsevat erityisen välineen videonjakoalustapalvelujen katsojien suojelemiseksi tietyltä laittomalta ja haitalliselta sisällöltä. Tämä koskee myös kaupallista viestintää. Erityisesti tarvitaan mekanismi, jonka avulla asianomaiset kansalliset sääntelyviranomaiset tai -elimet voivat pyytää muiden jäsenmaiden vastaavia viranomaisia tai elimiä toteuttamaan tarvittavia ja oikeasuhteisia toimia sen varmistamiseksi, että videonjakoalustojen tarjoajat panevat tämän artiklan mukaiset velvoitteet täytäntöön. Jos tällaisen mekanismin käyttö ei johda sovintoratkaisuun, vapautta tarjota tietoyhteiskunnan palveluja toisesta jäsenvaltiosta voidaan rajoittaa vain, jos Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/31/EY[53] 3 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät, ja noudattaen siinä säädettyä menettelyä.

(28) On olennaisen tärkeää varmistaa, että tätä asetusta ja direktiiviä 2010/13/EU koskeva sääntelykäytäntö on johdonmukainen. Tätä varten ja EU:n medialainsäädännön johdonmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi komissio voi tarvittaessa antaa suuntaviivoja sekä tämän asetuksen että direktiivin 2010/13/EU soveltamisalaan kuuluvista asioista. Päättäessään suuntaviivojen antamisesta komission olisi otettava huomioon erityisesti sääntelykysymykset, jotka vaikuttavat merkittävään määrään jäsenvaltioita tai joihin liittyy jokin rajat ylittävä tekijä. Tämä koskee erityisesti kansallisia toimenpiteitä, jotka toteutetaan direktiivin 2010/13/EU yleisen edun mukaisten audiovisuaalisten mediapalvelujen asianmukaista korostamista koskevan 7 a artiklan nojalla. Koska tietoa on tarjolla runsaasti ja tiedotusvälineitä käytetään yhä enemmän digitaalisten välineiden avulla, on tärkeää varmistaa yleisen edun mukaisen sisällön näkyvyys, jotta voidaan edistää tasapuolisten toimintaedellytysten saavuttamista sisämarkkinoilla ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 11 artiklan mukaisen tiedonsaantia koskevan perusoikeuden toteutumista. Kun otetaan huomioon edellä mainitun 7 a artiklan nojalla toteutettujen kansallisten toimenpiteiden mahdollinen vaikutus media-alan sisämarkkinoiden toimintaan, komission antamat suuntaviivat olisivat tärkeitä oikeusvarmuuden saavuttamiseksi tällä alalla. Olisi myös

52 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/1808, annettu 14 päivänä marraskuuta 2018, audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun direktiivin 2010/13/EU (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi) muuttamisesta vaihtuvien markkinarealiteettien vuoksi (EUVL L 303, 28.11.2018, s. 69–92).

53 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/31/EY, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2000, tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista (”direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä”) (EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1–16).

hyödyllistä antaa ohjeita direktiivin 2010/13/EU 5 artiklan 2 kohdan nojalla toteutettavista kansallisista toimenpiteistä, jotta voitaisiin varmistaa, että tiedotusvälineiden omistussuhteisiin liittyvät tarkat ja ajantasaiset tiedot ovat julkisesti ja helposti saatavilla. Lautakunnan olisi avustettava komissiota suuntaviivojen valmistelussa. Lautakunnan olisi erityisesti jaettava komissiolle sääntelyä koskevaa, teknistä ja käytännön asiantuntemustaan suuntaviivojen kattamista aloista ja aiheista.

(29) Jotta voidaan varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset monipuolisten audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjonnassa teknologian kehittyessä sisämarkkinoilla, on tarpeen laatia yhteiset tekniset vaatimukset laitteille, jotka ohjailevat tai hallinnoivat pääsyä audiovisuaalisiin mediapalveluihin sekä niiden käyttöä tai siirtävät audiovisuaalista sisältöä lähteestä kohteeseen välittämällä digitaalisia signaaleja. Tässä yhteydessä on tärkeää välttää toisistaan poikkeavia teknisiä standardeja, jotka luovat esteitä ja lisäkustannuksia teollisuudelle ja kuluttajille, ja kannustaa samalla ratkaisuihin, joilla pannaan täytäntöön audiovisuaalisia mediapalveluja koskevat nykyiset velvoitteet.

(30) Direktiivin 2010/13/EU 30 artiklassa tarkoitetuilla sääntelyviranomaisilla tai -elimillä on käytännön asiantuntemusta, jonka avulla ne voivat tehokkaasti tasapainottaa mediapalvelujen tarjoajien ja vastaanottajien edut ja varmistaa samalla sananvapauden kunnioittamisen. Tämä on olennaisen tärkeää erityisesti, kun on kyse sisämarkkinoiden suojelemisesta unionin yleisöille kohdennetulta unionin ulkopuolelle sijoittautuneiden mediapalvelujen tarjoajien toiminnalta silloin, kun ne voivat vahingoittaa yleistä turvallisuutta ja puolustusta tai vaarantaa ne esimerkiksi kolmansien maiden näihin palveluntarjoajiin mahdollisesti käyttämän määräysvallan vuoksi. Tältä osin on vahvistettava kansallisten sääntelyviranomaisten tai -elinten välistä koordinointia, jotta voidaan yhdessä vastata tällaisista mediapalveluista yleiselle turvallisuudelle ja puolustukselle mahdollisesti aiheutuviin uhkiin, ja sille on luotava oikeudellinen kehys, jolla varmistetaan unionin medialainsäädännön mukaisesti hyväksyttyjen kansallisten toimenpiteiden tehokkuus ja mahdollinen yhteensovittaminen. Sen varmistamiseksi, että tietyissä jäsenvaltioissa direktiivin 2010/13/EU 3 artiklan 3 ja 5 kohdan nojalla keskeytettyjen mediapalvelujen tarjoamista ei jatketa kyseisissä jäsenvaltioissa satelliitin välityksellä tai muilla keinoin, käytettävissä olisi oltava myös nopeutettua keskinäistä yhteistyötä ja avunantoa koskeva mekanismi, jolla taataan asiaankuuluvien kansallisten toimenpiteiden tehokas vaikutus unionin oikeuden mukaisesti. Lisäksi on tarpeen koordinoida kansallisia toimenpiteitä, joita voidaan toteuttaa unionin ulkopuolelle sijoittautuneista ja unionin yleisöille kohdennetuista mediapalveluista yleiselle turvallisuudelle ja puolustukselle aiheutuvien uhkien torjumiseksi, ja lautakunnalle olisi annettava mahdollisuus antaa tarvittaessa lausuntoja tällaisista toimenpiteistä yhteisymmärryksessä komission kanssa. Tässä yhteydessä yleiseen turvallisuuteen ja puolustukseen kohdistuvia riskejä on arvioitava ottaen huomioon kaikki asiaankuuluvat tosiseikat ja oikeudelliset seikat kansallisella ja Euroopan tasolla. Tämä ei rajoita Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 215 artiklan mukaista unionin toimivaltaa.

(31) Erittäin suuret verkkoalustat toimivat monien käyttäjien väylänä mediapalveluihin. Mediapalvelujen tarjoajilla, jotka kantavat toimituksellisen vastuun sisällöstään, on tärkeä rooli tiedon jakamisessa ja tiedonvälityksen vapauden toteutumisessa verkossa. Tätä toimituksellista vastuuta noudattaessaan niiden odotetaan toimivan huolellisesti ja antavan luotettavaa ja perusoikeuksia kunnioittavaa tietoa niiden sääntelyllisten tai itsesääntelyyn perustuvien vaatimusten mukaisesti, joita niihin jäsenvaltioissa

sovelletaan. Sen vuoksi ja ottaen huomioon myös käyttäjien tiedonvälityksen vapauden, jos erittäin suurten verkkoalustojen tarjoajat katsovat, että tällaisten mediapalvelujen tarjoajien tarjoama sisältö on ristiriidassa näiden verkkoalustojen soveltamien ehtojen kanssa, vaikka se ei lisää asetuksen (EU) 2022/XXX [digipalvelusäädös] 26 artiklassa tarkoitettua järjestelmäriskiä, niiden olisi otettava asianmukaisesti huomioon asetuksen (EU) 2022/XXX [digipalvelusäädös] mukainen tiedotusvälineiden vapaus ja moniarvoisuus ja annettava niiden yrityskäyttäjinä toimiville mediapalvelujen tarjoajille mahdollisimman varhaisessa vaiheessa tarvittavat selvitykset Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/1150[54] mukaisissa perusteluissa. Jotta voidaan minimoida kyseiseen sisältöön kohdistuvien rajoitusten vaikutus käyttäjien tiedonvälityksen vapauteen, erittäin suurten verkkoalustojen olisi pyrittävä toimittamaan perustelut ennen rajoituksen voimaantuloa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta niiden asetuksen (EU) 2022/XXX [digipalvelusäädös] mukaisia velvoitteita. Tämä asetus ei etenkään saisi estää erittäin suuren verkkoalustan tarjoajaa toteuttamasta nopeita toimenpiteitä palvelunsa kautta levitetyn laittoman sisällön torjumiseksi tai sellaisten järjestelmäriskien, joita aiheutuu tietyn sisällön levittämisestä sen palvelun kautta, lieventämiseksi unionin oikeuden ja erityisesti asetuksen (EU) 2022/XXX [digipalvelusäädös] mukaisesti.

(32) Kun otetaan huomioon odotettavissa oleva myönteinen vaikutus palvelujen tarjoamisen vapauteen ja sananvapauteen, on lisäksi perusteltua, että jos mediapalvelujen tarjoajat noudattavat tiettyjä sääntely- tai itsesääntelynormeja, niiden tekemät valitukset erittäin suurten verkkoalustojen tarjoajien päätöksistä käsitellään ensisijaisesti ja ilman aiheetonta viivytystä.

(33) Tätä varten erittäin suurten verkkoalustojen tarjoajien olisi tarjottava verkkorajapinnassaan toiminto, jonka avulla mediapalvelujen tarjoajat voivat ilmoittaa täyttävänsä tietyt vaatimukset, ja samalla säilytettävä mahdollisuus olla hyväksymättä tällaista omaa ilmoitusta, jos ne katsovat, että nämä edellytykset eivät täyty. Erittäin suurten verkkoalustojen tarjoajat voivat hyödyntää näiden vaatimusten noudattamista koskevia tietoja, kuten Journalism Trust Initiative -aloitteen koneluettavaa standardia tai muita asiaankuuluvia käytännesääntöjä. Tällaisen toiminnon tehokasta käyttöönottoa voivat helpottaa komission antamat suuntaviivat esimerkiksi asiaankuuluvien kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden osallistumisesta ilmoitusten tarkistamiseen, sijoittautumismaan sääntelyviranomaisen kuulemisesta tarvittaessa ja toiminnon mahdollisiin väärinkäytöksiin puuttumisesta.

(34) Tässä asetuksessa tunnustetaan itsesääntelymekanismien merkitys mediapalvelujen tarjoamisessa erittäin suurilla verkkoalustoilla. Ne ovat esimerkiksi käytännesääntöjen muodossa toteutettavia vapaaehtoisia aloitteita, joiden avulla mediapalvelujen tarjoajat tai niiden edustajat voivat hyväksyä keskenään ja itselleen yhteisiä suuntaviivoja muun muassa eettisistä normeista, virheiden korjaamisesta tai valitusten käsittelystä. Toimiva, osallistava ja laajalti tunnustettu tiedotusvälineiden itsesääntely on tehokas tae mediapalvelujen laadusta ja ammattimaisuudesta ja keskeisen tärkeää toimituksellisen integriteetin turvaamisen kannalta.

(35) Erittäin suurten verkkoalustojen tarjoajien olisi tehtävä yhteistyötä sellaisten mediapalvelujen tarjoajien kanssa, jotka noudattavat uskottavuutta ja avoimuutta koskevia vaatimuksia ja katsovat, että erittäin suurten verkkoalustojen tarjoajat usein

[54] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1150, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, oikeudenmukaisuuden ja avoimuuden edistämisestä verkossa toimivien välityspalvelujen yrityskäyttäjiä varten (EUVL L 186, 11.7.2019, s. 57–79).

rajoittavat niiden sisältöä ilman riittäviä perusteita, jotta voitaisiin löytää sovintoratkaisu perusteettomien rajoitusten lopettamiseksi ja niiden välttämiseksi tulevaisuudessa. Erittäin suurten verkkoalustojen tarjoajien olisi tehtävä tällaista yhteistyötä vilpittömässä mielessä ja kiinnitettävä erityistä huomiota tiedotusvälineiden vapauden ja tiedonvälityksen vapauden turvaamiseen.

(36) ERGAlla on ollut hyödyllinen tehtävä sen valvojana, että disinformaatiota koskevien EU:n käytännesääntöjen allekirjoittajat noudattavat niitä, ja lautakunnan olisi tältä pohjalta järjestettävä vähintään kerran vuodessa erittäin suurten verkkoalustojen tarjoajien, mediapalvelujen tarjoajien edustajien ja kansalaisyhteiskunnan edustajien välillä jäsennelty vuoropuhelu, jonka tarkoituksena on edistää riippumattomien tiedotusvälineiden tarjoaman monipuolisen sisällön saatavuutta erittäin suurilla verkkoalustoilla, jakaa tämän asetuksen asiaa koskevien säännösten soveltamiseen liittyviä kokemuksia ja parhaita käytäntöjä sekä seurata sitä, miten verkkoalustat noudattavat itsesääntelyaloitteita, joilla pyritään suojelemaan yhteiskuntaa haitalliselta sisällöltä, kuten disinformaation torjuntaa koskevia aloitteita. Komissio voi tarvittaessa tarkastella tällaisten jäsenneltyjen vuoropuhelujen tuloksia koskevia raportteja arvioidessaan systeemisiä ja kehittymässä olevia ongelmia unionissa asetuksen (EU) 2022/XXX [digipalvelusäädös] nojalla ja pyytää lautakunnalta tukea tähän työhön.

(37) Audiovisuaalisten mediapalvelujen vastaanottajien olisi voitava valita mieltymystensä mukaan se audiovisuaalinen sisältö, jota he haluavat katsella. Media-alan kaupalliset käytännöt voivat kuitenkin rajoittaa tätä vapautta. Tällaisia käytäntöjä ovat esimerkiksi sisällön priorisointia koskevat sopimukset laitteiden valmistajien tai sellaisten käyttöliittymien tarjoajien, jotka ohjailevat tai hallinnoivat pääsyä audiovisuaalisiin mediapalveluihin (kuten verkkoon liitetyt televisiot) sekä niiden käyttöä, ja mediapalvelujen tarjoajien välillä. Priorisointi voidaan toteuttaa esimerkiksi laitteen kotinäytöllä laitteiston tai ohjelmiston pikanäppäinten, sovellusten ja hakukenttien avulla, jotka vaikuttavat vastaanottajien katselukäyttäytymiseen rohkaisemalla heitä sopimattomalla tavalla valitsemaan tiettyjä audiovisuaalisia mediasisältöjä toisten sijasta. Palvelun vastaanottajilla olisi oltava mahdollisuus muuttaa yksinkertaisella ja käyttäjäystävällisellä tavalla sellaisen laitteen tai käyttöliittymän oletusasetuksia, joka ohjailee ja hallinnoi pääsyä audiovisuaalisiin mediapalveluihin sekä niiden käyttöä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta toimenpiteitä, joilla varmistetaan yleisen edun mukaisten audiovisuaalisten mediapalvelujen asianmukainen korostaminen direktiivin 2010/13/EY 7 a artiklan täytäntöönpanemiseksi ja jotka toteutetaan oikeutettujen, yleiseen järjestykseen liittyvien syiden vuoksi.

(38) Erilaiset lainsäädännölliset, sääntelylliset tai hallinnolliset toimenpiteet voivat haitata mediapalvelujen tarjoajien toimintaa sisämarkkinoilla. Sellaisia ovat esimerkiksi säännöt, joilla rajoitetaan muiden media-alalla tai muulla kuin media-alalla toimivien yritysten omistusoikeutta mediayhtiöihin, sekä mediapalvelujen tarjoajien toimilupiin tai ennakkoilmoituksiin liittyvät päätökset. Jotta voidaan lieventää mahdollisia kielteisiä vaikutuksia mediapalvelujen sisämarkkinoiden toimintaan ja parantaa oikeusvarmuutta, on tärkeää, että tällaiset toimenpiteet ovat objektiivisesti perusteltuja, avoimia ja oikeasuhteisia.

(39) On myös olennaisen tärkeää, että lautakunnalla on valtuudet antaa lausunto komission pyynnöstä, jos kansalliset toimenpiteet todennäköisesti vaikuttavat mediapalvelujen sisämarkkinoiden toimintaan. Näin on esimerkiksi silloin, kun kansallinen hallinnollinen toimenpide koskee mediapalvelujen tarjoajaa, joka tarjoaa palvelujaan useammassa jäsenvaltiossa, tai kun kyseisellä mediapalvelujen tarjoajalla on merkittävä vaikutus yleisen mielipiteen muodostumiseen kyseisessä jäsenvaltiossa.

(40) Tiedotusvälineillä on ratkaiseva rooli yleisen mielipiteen muovaamisessa ja kansalaisten auttamisessa osallistumaan demokraattisiin prosesseihin. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden olisi säädettävä oikeusjärjestelmissään säännöistä ja menettelyistä sellaisten mediamarkkinoiden keskittymien arvioimiseksi, joilla voi olla merkittävä vaikutus tiedotusvälineiden moniarvoisuuteen ja toimitukselliseen riippumattomuuteen. Tällaiset säännöt ja menettelyt voivat vaikuttaa mediapalvelujen tarjoamisen vapauteen sisämarkkinoilla, ja niiden on oltava asianmukaisesti muotoiltuja sekä avoimia, puolueettomia, oikeasuhteisia ja syrjimättömiä. Tällaisten sääntöjen soveltamisalaan kuuluvien mediamarkkinoiden keskittymien olisi katsottava kattavan sellaiset keskittymät, joiden seurauksena yksittäinen toimija voisi saada määräysvallan tai huomattavan omistusosuuden mediapalveluista, joilla on huomattava vaikutus yleisen mielipiteen muodostumiseen tietyillä mediamarkkinoilla, jollain media-alan osa-alueella tai eri media-aloilla yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa. Tätä arvioitaessa yksi tärkeä kriteeri on keskittymästä seuraava kilpailevien näkemysten väheneminen kyseisillä markkinoilla.

(41) Kansallisten sääntelyviranomaisten tai -elinten, jotka eivät itse ole nimettyjä viranomaisia tai elimiä mutta joilla on erityisasiantuntemusta tiedotusvälineiden moniarvoisuudesta, olisi osallistuttava tiedotusvälineiden moniarvoisuutta ja toimituksellista riippumattomuutta koskevien mediamarkkinoiden keskittymisen vaikutusten arviointiin. Oikeusvarmuuden edistämiseksi ja sen varmistamiseksi, että säännöillä ja menettelyillä todella pyritään suojelemaan tiedotusvälineiden moniarvoisuutta ja toimituksellista riippumattomuutta, on olennaisen tärkeää vahvistaa etukäteen objektiiviset, syrjimättömät ja oikeasuhteiset kriteerit, joiden mukaisesti ilmoitetaan mediamarkkinoiden keskittymistä ja arvioidaan niiden vaikutusta tiedotusvälineiden moniarvoisuuteen ja toimitukselliseen riippumattomuuteen.

(42) Jos mediamarkkinoiden keskittymä muodostaa keskittymän, joka kuuluu neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004[55] soveltamisalaan, tämän asetuksen tai jäsenvaltioiden tämän asetuksen perusteella hyväksymien sääntöjen ja menettelyjen soveltaminen ei saisi vaikuttaa asetuksen (EY) N:o 139/2004 21 artiklan 4 kohdan soveltamiseen. Kaikilla toimenpiteillä, joita nimetyt tai osallistuvat kansalliset sääntelyviranomaiset tai -elimet toteuttavat arvioituaan mediamarkkinoiden keskittymisen vaikutusta tiedotusvälineiden moniarvoisuuteen ja toimitukselliseen riippumattomuuteen, olisi sen vuoksi pyrittävä suojaamaan oikeutettuja etuja asetuksen (EY) N:o 139/2004 21 artiklan 4 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetulla tavalla, ja niiden olisi oltava unionin oikeuden yleisten periaatteiden ja muiden säännösten mukaisia.

(43) Lautakunnalle olisi annettava valtuudet antaa lausuntoja nimettyjen tai osallistuvien kansallisten sääntelyviranomaisten tai -elinten päätösluonnoksista tai lausunnoista, jos ilmoitusvelvollisuuden alaiset keskittymät voivat vaikuttaa media-alan sisämarkkinoiden toimintaan. Näin olisi esimerkiksi silloin, kun tällaisiin keskittymiin osallistuu vähintään yksi toiseen jäsenvaltioon sijoittautunut tai useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa toimiva yritys tai jos ne johtavat siihen, että mediapalvelujen tarjoajilla on merkittävä vaikutus yleisen mielipiteen muodostumiseen tietyillä mediamarkkinoilla. Lisäksi jos asianomaiset kansalliset viranomaiset tai elimet eivät ole arvioineet keskittymän vaikutusta tiedotusvälineiden moniarvoisuuteen ja toimitukselliseen riippumattomuuteen tai jos kansalliset sääntelyviranomaiset tai -elimet eivät ole kuulleet lautakuntaa tietystä mediamarkkinoiden keskittymästä,

[55] Neuvoston asetus (EY) N:o 139/2004, annettu 20 päivänä tammikuuta 2004, yrityskeskittymien valvonnasta (”EY:n sulautuma-asetus”) (EUVL L 24, 29.1.2004, s. 1–22).

mutta kyseisen keskittymän katsotaan todennäköisesti vaikuttavan mediapalvelujen sisämarkkinoiden toimintaan, lautakunnan olisi voitava antaa lausunto komission pyynnöstä. Komissiolle jää joka tapauksessa mahdollisuus antaa omia lausuntojaan lautakunnan lausuntojen perusteella.

(44) Kansallisten viranomaisten tai elinten ja lautakunnan olisi otettava huomioon tietyt kriteerit moniarvoisten mediamarkkinoiden varmistamiseksi. Erityisesti olisi tarkasteltava vaikutusta tiedotusvälineiden moniarvoisuuteen, mukaan lukien erityisesti vaikutus yleisen mielipiteen muodostumiseen, ottaen huomioon verkkoympäristö. Samanaikaisesti olisi tutkittava, olisiko tarkasteltavilla markkinoilla kyseisen mediamarkkinoiden keskittymisen jälkeen edelleen olemassa muita mediakanavia, jotka tarjoavat erilaista ja vaihtoehtoista sisältöä. Toimituksellista riippumattomuutta koskevien suojatoimien arvioinnissa olisi tarkasteltava mahdollisia riskejä siitä, että tuleva omistaja, johto tai hallintorakenne puuttuu sopimattomasti hankitun tai sulautuman tuloksena syntyvän yrityksen yksittäisiin toimituksellisiin päätöksiin. Lisäksi olisi otettava huomioon olemassa olevat tai suunnitellut sisäiset suojatoimet, joilla pyritään säilyttämään yksittäisten toimituksellisten päätösten riippumattomuus asianomaisissa mediayrityksissä. Mahdollisia vaikutuksia arvioitaessa olisi myös otettava huomioon kyseisen keskittymän vaikutukset keskittymän kohteena olevien toimijoiden taloudelliseen kestävyyteen ja se, olisivatko ne ilman keskittymää taloudellisesti kestäviä siinä mielessä, että ne voisivat keskipitkällä aikavälillä jatkaa taloudellisesti kannattavien, riittävästi resursoitujen ja teknisesti mukautettujen laadukkaiden mediapalvelujen tarjoamista ja kehittämistä markkinoilla.

(45) Mainonta on media-alan keskeinen tulonlähde, ja yleisömittauksella on suora vaikutus mainonnan kohdentamiseen ja hintoihin. Yleisömittaus on ratkaisevan tärkeä väline mediasisällön tulosten arvioimiseen ja yleisön mieltymysten ymmärtämiseen tulevan sisällöntuotannon suunnittelun tueksi. Mediamarkkinoiden toimijoiden, erityisesti mediapalvelujen tarjoajien ja mainostajien, olisikin näin ollen voitava tukeutua objektiivisiin yleisötietoihin, jotka ovat peräisin avoimista, puolueettomista ja todennettavissa olevista yleisömittausratkaisuista. Tietyt mediaekosysteemiin ilmaantuneet uudet toimijat tarjoavat kuitenkin omia mittauspalvelujaan asettamatta saataville tietoja menetelmistään. Tämä voisi johtaa tiedon epäsymmetriaan mediamarkkinoiden toimijoiden välillä ja markkinoiden mahdolliseen vääristymiseen, mikä heikentäisi mediapalvelujen tarjoajien yhtäläisiä mahdollisuuksia markkinoilla.

(46) Jotta voidaan parantaa yleisömittausmenetelmien todennettavuutta ja luotettavuutta erityisesti verkossa, olisi säädettävä avoimuusvelvoitteista sellaisten yleisömittausjärjestelmien tarjoajille, jotka eivät noudata asiaankuuluvissa itsesääntelyelimissä sovittuja alan vertailuarvoja. Näiden velvoitteiden mukaisesti tällaisten toimijoiden olisi pyydettäessä ja mahdollisuuksien mukaan toimitettava mainostajille ja mediapalvelujen tarjoajille tai niiden puolesta toimiville osapuolille tiedot yleisön mittaamiseen käytetyistä menetelmistä. Ilmoitettavat tiedot voivat koskea esimerkiksi mitattua otoskokoa, mitattavien indikaattoreiden määrittelyä, mittareita, mittausmenetelmiä ja virhemarginaalia sekä mittausjaksoa. Tässä asetuksessa säädetyt velvoitteet eivät vaikuta asetuksen 2019/1150 tai asetuksen (EU) 2022/XX [digimarkkinasäädös] mukaisesti yleisömittauspalvelujen tarjoajiin sovellettaviin velvoitteisiin, kuten järjestykseen asettamista tai oman yrityksen suosimista koskeviin velvoitteisiin.

(47) Käytännesäännöt, jotka joko yleisömittausjärjestelmien tarjoajat tai niitä edustavat organisaatiot tai järjestöt laativat, voivat edistää tämän asetuksen asianmukaista

soveltamista, ja niiden laatimiseen olisi sen vuoksi kannustettava. Itsesääntelyä on jo hyödynnetty yleisömittausta koskevien tiukkojen laatuvaatimusten edistämiseksi. Sen jatkokehittäminen voisi olla toimialalle tehokas keino sopia tarvittavista käytännön ratkaisuista sen varmistamiseksi, että yleisömittausjärjestelmät ja niiden menetelmät ovat avoimuuden, puolueettomuuden, osallistavuuden, oikeasuhteisuuden, syrjimättömyyden ja todennettavuuden periaatteiden mukaisia. Tällaisia käytännesääntöjä laadittaessa voitaisiin kaikkia asiaankuuluvia sidosryhmiä ja erityisesti mediapalvelujen tarjoajia kuullen ottaa huomioon erityisesti media-alan lisääntyvä digitalisaatio ja tavoite luoda tasapuoliset toimintaedellytykset mediamarkkinoiden toimijoille.

(48) Valtion mainonta on tärkeä tulonlähde monille mediapalvelujen tarjoajille ja edistää niiden taloudellista kestävyyttä. Yhtäläisten mahdollisuuksien takaamiseksi sisämarkkinoilla valtion mainontaa on myönnettävä syrjimättömällä tavalla kaikille sellaisille mediapalvelujen tarjoajille mistä tahansa jäsenvaltiosta, jotka voivat asianmukaisesti tavoittaa koko asiaankuuluvan kohderyhmän tai osan siitä. Lisäksi valtion mainonta voi altistaa mediapalvelujen tarjoajat sopimattomalle valtiolliselle vaikutukselle palvelujen tarjoamisen vapauden ja perusoikeuksien kustannuksella. Valtion mainonnan läpinäkymätön ja puolueellinen jakaminen on näin ollen tehokas keino vaikuttaa mediapalvelujen tarjoajiin tai ottaa niitä haltuun. Valtion mainonnan jakamista ja läpinäkyvyyttä säännellään joiltakin osin hajanaisilla tiedotusvälineitä koskevilla toimenpiteillä ja julkisia hankintoja koskevalla yleisellä lainsäädännöllä, jotka eivät kuitenkaan kata kaikkia valtion mainos- ja viestintämenoja eivätkä takaa riittävää suojaa varojen etuoikeutettua tai puolueellista jakamista vastaan. Erityisesti on huomattava, että Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2014/24/EU[56] ei sovelleta audiovisuaalisiin mediapalveluihin tai radiotoiminnan palveluihin tarkoitetun ohjelmamateriaalin ostoon, kehittämiseen, tuotantoon tai yhteistuotantoon liittyviin julkisia palveluhankintoja koskeviin sopimuksiin. Tiedotusvälineisiin sovellettavat valtion mainontaa koskevat säännöt, sikäli kun niitä on, vaihtelevat huomattavasti jäsenvaltiosta toiseen.

(49) Jotta voidaan varmistaa vääristymätön kilpailu mediapalvelujen tarjoajien välillä ja välttää peiteltyjen tukien ja tiedotusvälineisiin kohdistuvan sopimattoman poliittisen vaikuttamisen riski, on tarpeen vahvistaa yhteiset vaatimukset avoimuudesta, objektiivisuudesta, oikeasuhteisuudesta ja syrjimättömyydestä valtion mainonnan jakamisessa mediapalvelujen tarjoajille sekä valtion varojen käytössä muiden tavaroiden tai palvelujen kuin valtion mainonnan ostamiseen niiltä, mukaan lukien vaatimus julkaista tiedot valtion mainos- ja viestintämenoista ja niiden edunsaajista. On tärkeää, että jäsenvaltiot asettavat tarvittavat valtion mainontaan liittyvät tiedot julkisesti saataville sähköisessä muodossa, joka on helposti katseltavissa, saatavilla ja ladattavissa liikesalaisuutta koskevien unionin ja kansallisten sääntöjen mukaisesti. Tämä asetus ei vaikuta tapauskohtaisesti sovellettavien valtiontukisääntöjen soveltamiseen.

(50) Media-alan sisämarkkinoiden toimintaan ja häiriönsietokykyyn kohdistuvia riskejä olisi seurattava säännöllisesti osana mediapalvelujen sisämarkkinoiden toiminnan parantamispyrkimyksiä. Tällaisella seurannalla olisi pyrittävä tuottamaan yksityiskohtaista tietoa ja laadullisia arvioita mediapalvelujen sisämarkkinoiden häiriönsietokyvystä, mukaan lukien markkinoiden keskittymisaste kansallisella ja

[56] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/24/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta (EUVL L 94, 28.3.2014, s. 65–242).

alueellisella tasolla sekä ulkomaisen tiedonmanipuloinnin ja häirinnän riskit. Se olisi toteutettava riippumattomasti ja sen olisi perustuttava luotettavaan keskeisten tulosindikaattoreiden luetteloon, jonka komissio laatii ja jota se päivittää säännöllisesti lautakuntaa kuullen. Koska riskien ja teknologian kehitys on nopeaa sisämarkkinoilla, seurantaan olisi sisällyttävä tulevaisuuteen suuntautuvia toimia, kuten stressitestejä, joilla arvioidaan media-alan sisämarkkinoiden tulevaa häiriönsietokykyä, varoitetaan tiedotusvälineiden moniarvoisuuteen ja toimituksellisen riippumattomuuteen liittyvistä haavoittuvuuksista sekä tuetaan hallinnon, tiedon laadun ja riskinhallinnan kehittämistä. Seurannan olisi katettava erityisesti rajat ylittävän toiminnan ja investointien taso, sääntely-yhteistyö ja tiedotusvälineiden sääntelyn lähentäminen, mediapalvelujen tarjoamisen esteet – myös digitaalisessa ympäristössä – sekä taloudellisten resurssien jakamisen avoimuus ja oikeudenmukaisuus media-alan sisämarkkinoilla. Siinä olisi myös tarkasteltava laajempia suuntauksia media-alan sisämarkkinoilla ja kansallisilla markkinoilla sekä mediapalvelujen tarjoajiin vaikuttavaa kansallista lainsäädäntöä. Lisäksi seurannassa olisi esitettävä yleiskatsaus toimenpiteistä, joita mediapalvelujen tarjoajat ovat toteuttaneet varmistaakseen yksittäisten toimituksellisten päätösten riippumattomuuden, mukaan lukien tähän asetukseen liittyvässä suosituksessa ehdotetut päätökset. Tällaisen seurannan korkean laadun varmistamiseksi lautakunnan olisi osallistuttava siihen asianmukaisesti, koska se kokoaa yhteen tahoja, joilla on mediamarkkinoiden erityisasiantuntemusta.

(51) Tämän asetuksen asianmukaisen täytäntöönpanon valmistelemiseksi sen säännöksiä, jotka koskevat riippumattomia media-alan viranomaisia, lautakuntaa ja tarvittavia muutoksia direktiiviin 2010/13/EU (tämän asetuksen 7–12 ja 27 artikla), olisi sovellettava kolmen kuukauden kuluttua säädöksen voimaantulosta, kun taas tämän asetuksen kaikkia muita säännöksiä sovelletaan kuuden kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta. Tämä on tarpeen erityisesti sen varmistamiseksi, että lautakunta perustetaan asetuksen onnistuneen täytäntöönpanon kannalta riittävän aikaisin.

(52) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla yksin saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita eli varmistaa mediapalvelujen sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa, koska niillä ei voi olla tai ei ehkä ole kannustimia varmistaa riittävää yhdenmukaistamista ja yhteistyötä, vaan nämä tavoitteet voidaan mediasisällön yhä digitaalisemman ja enenevässä määrin rajat ylittävän tuotannon, jakelun ja kulutuksen sekä mediapalvelujen ainutlaatuisen roolin vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

(53) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan erityisesti perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita ja erityisesti sen 7, 8, 11, 16, 47, 50 ja 52 artiklaa. Näin ollen tätä asetusta olisi tulkittava ja sovellettava kyseisiä oikeuksia ja periaatteita asianmukaisesti kunnioittaen. Mitään tässä asetuksessa ei pitäisi tulkita siten, että sillä puututtaisiin tiedonvälityksen vapauteen tai lehdistönvapauteen tai kannustettaisiin jäsenvaltioita ottamaan käyttöön lehtijulkaisujen toimituksellista sisältöä koskevia vaatimuksia.

(54) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1725[57] 42 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ja hän on antanut lausunnon XX päivänä XXkuuta 2022,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN

I luku
Yleiset säännökset

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan mediapalvelujen sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa koskevat yhteiset säännöt, mukaan luettuna eurooppalaisen mediapalvelulautakunnan perustaminen, säilyttäen samalla mediapalvelujen laatu.

2. Tämä asetus ei vaikuta sääntöihin, jotka on vahvistettu seuraavissa säädöksissä:

   a) direktiivi 2000/31/EY;

   b) direktiivi 2019/790/EU;

   c) asetus 2019/1150;

   d) asetus (EU) 2022/XXX [digipalvelusäädös];

   e) asetus (EU) 2022/XXX [digimarkkinasäädös];

   f) asetus (EU) 2022/XXX [asetus poliittisen mainonnan läpinäkyvyydestä ja kohdentamisesta].

3. Tämä asetus ei vaikuta jäsenvaltioiden mahdollisuuteen hyväksyä yksityiskohtaisempia sääntöjä II luvun ja III luvun 5 jakson kattamilla aloilla edellyttäen, että kyseiset säännöt ovat unionin oikeuden mukaisia.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

(1) ’mediapalvelulla’ perussopimuksen 56 ja 57 artiklan mukaista palvelua, jonka pääasiallisena tarkoituksena tai sen erottamattomana osana on tarjota yleisölle ohjelmia tai lehtijulkaisuja tiedonvälitys-, viihdytys- tai valistustarkoituksessa ja millä tahansa tavalla siten, että toimituksellinen vastuu niistä kuuluu mediapalvelujen tarjoajalle;

[57] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1725, annettu 23 päivänä lokakuuta 2018, luonnollisten henkilöiden suojelusta unionin toimielinten, elinten ja laitosten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta sekä asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja päätöksen N:o 1247/2002/EY kumoamisesta (EUVL L 295, 21.11.2018, s. 39–98).

(2) ’mediapalvelujen tarjoajalla’ luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jonka ammattitoimintana on mediapalvelun tarjoaminen ja jolla on toimituksellinen vastuu mediapalvelun sisällön valinnasta ja joka päättää sen järjestämistavan;

(3) ’julkisella tiedotusvälineellä’ mediapalvelujen tarjoajaa, jolle on kansallisen lainsäädännön nojalla annettu julkisen palvelun tehtävä tai joka saa kansallista julkista rahoitusta tällaisen tehtävän suorittamiseen;

(4) ’ohjelmalla’ liikkuvien kuvien tai äänten sarjaa, joka muodostaa pituudestaan riippumatta yhden yksittäisen osan mediapalvelujen tarjoajan laatimassa ohjelma-aikataulussa tai ohjelmaluettelossa;

(5) ’lehtijulkaisulla’ direktiivin (EU) 2019/790 2 artiklan 4 kohdassa määriteltyä julkaisua;

(6) ’audiovisuaalisella mediapalvelulla’ direktiivin 2010/13/EU 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määriteltyä palvelua;

(7) ’päätoimittajalla’ luonnollista henkilöä tai useita luonnollisia henkilöitä, jotka mahdollisesti kuuluvat elimeen sen oikeudellisesta muodosta, asemasta ja kokoonpanosta riippumatta ja jotka tekevät tai valvovat toimituksellisia päätöksiä mediapalvelujen tarjoajan sisällä;

(8) ’toimituksellisella päätöksellä’ päätöstä, joka tehdään säännöllisesti toimituksellisen vastuun noudattamiseksi ja joka liittyy mediapalvelun päivittäiseen toimintaan;

(9) ’toimituksellisella vastuulla’ sekä ohjelmien tai lehtijulkaisujen valinnan että niiden organisoinnin tosiasiallista valvontaa mediapalvelun tarjoamista varten riippumatta siitä, onko taho vastuussa tarjotusta palvelusta kansallisen lainsäädännön nojalla;

(10) ’erittäin suuren verkkoalustan tarjoajalla’ sellaisen verkkoalustan tarjoajaa, joka on nimetty erittäin suureksi verkkoalustaksi asetuksen (EU) 2022/XXX [digipalvelusäädös] 25 artiklan 4 kohdan mukaisesti;

(11) ’videonjakoalustapalvelulla’ direktiivin 2010/13/EU 1 artiklan 1 kohdan aa alakohdassa määriteltyä palvelua;

(12) ’kansallisella sääntelyviranomaisella tai -elimellä’ jäsenvaltion direktiivin 2010/13/EU 30 artiklan mukaisesti nimeämää viranomaista tai elintä;

(13) ’mediamarkkinoiden keskittymällä’ asetuksen (EY) N:o 139/2004 3 artiklassa määriteltyä keskittymää, johon osallistuu vähintään yksi mediapalvelujen tarjoaja;

(14) ’yleisömittauksella’ mediapalvelujen käyttäjien lukumäärää ja ominaisuuksia koskevien tietojen keräämistä, tulkintaa tai muuta käsittelyä mainonnan kohdentamista tai hinnoittelua tai siihen liittyvää sisällön suunnittelua, tuotantoa tai jakelua koskevia päätöksiä varten;

(15) ’valtion mainonnalla’ omaa toimintaa edistävien tai muiden mainosviestien sijoittamista, julkaisemista tai levittämistä missä tahansa mediapalvelussa, tavallisesti maksua tai muuta vastiketta vastaan, minkä tahansa kansallisen tai alueellisen viranomaisen, kuten kansallisten, liittovaltion tai alueellisten hallitusten, sääntelyviranomaisten tai -elinten tai valtion omistamien yritysten tai muiden valtion määräysvallassa olevien kansallisen tai alueellisen tason tahojen taikka yli miljoonan asukkaan alueellisen yhteisön paikallishallinnon toimesta, niille tai niiden lukuun;

(16) ’vakoiluohjelmilla’ tuotteita, joissa on erityisesti muiden digitaalisia elementtejä sisältävien tuotteiden haavoittuvuuksien hyödyntämiseen suunniteltuja digitaalisia

elementtejä ja jotka mahdollistavat luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden tarkkailun seuraamalla, poimimalla, keräämällä tai analysoimalla tietoja tällaisista tuotteista tai tällaisia tuotteita käyttäviltä luonnollisilta henkilöiltä tai oikeushenkilöiltä, erityisesti tallentamalla puheluja salaisesti tai käyttämällä loppukäyttäjän laitteen mikrofonia muulla tavoin, kuvaamalla luonnollisia henkilöitä, koneita tai niiden ympäristöä, kopioimalla viestejä, valokuvaamalla, seuraamalla selaustoimintaa, seuraamalla paikannustietoja, keräämällä muita anturitietoja tai seuraamalla toimintaa eri loppukäyttäjälaitteilla ilman, että asianomaiselle luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle on nimenomaisesti ilmoitettu tästä ja ilman asianomaisen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön siltä osin antamaa yksilöityä, nimenomaista suostumusta;

(17) ’vakavalla rikoksella’ mitä tahansa seuraavista neuvoston puitepäätöksen 2002/584/YOS[58] 2 artiklan 2 kohdassa luetelluista rikoksista:

a) terrorismi;

b) ihmiskauppa;

c) lasten seksuaalinen hyväksikäyttö ja lapsipornografia;

d) aseiden, ampumatarvikkeiden ja räjähteiden laiton kauppa;

e) tahallinen henkirikos, vakava pahoinpitely ja vakavan ruumiinvamman aiheuttaminen;

f) ihmisen elinten ja kudosten laiton kauppa;

g) ihmisryöstö, vapaudenriisto ja panttivangiksi ottaminen;

h) järjestäytynyt varkausrikollisuus tai aseellinen ryöstö;

i) raiskaus;

j) Kansainvälisen rikostuomioistuimen tuomiovaltaan kuuluvat rikokset.

II luku

Mediapalvelujen tarjoajien ja vastaanottajien oikeudet ja velvollisuudet

3 artikla

Mediapalvelujen vastaanottajien oikeudet

Mediapalvelujen vastaanottajilla on oikeus saada unionissa monipuolista uutis- ja ajankohtaissisältöä, joka on tuotettu mediapalvelujen tarjoajien toimituksellista vapautta kunnioittaen ja julkisen keskustelun edistämiseksi.

4 artikla

Mediapalvelujen tarjoajien oikeudet

1. Mediapalvelujen tarjoajilla on oikeus harjoittaa taloudellista toimintaansa sisämarkkinoilla ilman muita kuin unionin oikeuden nojalla sallittuja rajoituksia.

58 Neuvoston puitepäätös 2002/584/YOS, tehty 13 päivänä kesäkuuta 2002, eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä (EYVL L 190, 18.7.2002, s. 1–20).

2. Jäsenvaltioiden on kunnioitettava mediapalvelujen tarjoajien tosiasiallista toimituksellista vapautta. Jäsenvaltiot tai niiden kansalliset sääntelyviranomaiset ja -elimet eivät saa

a) puuttua mediapalvelujen tarjoajien toimituksellisiin käytäntöihin ja päätöksiin tai yrittää vaikuttaa niihin suoraan tai välillisesti;

b) pidättää, pysäyttää tai valvoa mediapalvelujen tarjoajia tai tapauksen mukaan heidän perheenjäseniään, työntekijöitään tai näiden perheenjäseniä tai valvoa heidän yritys- ja yksityistilojaan, määrätä heille seuraamuksia tai kohdistaa heihin kotietsintöjä sillä perusteella, että he kieltäytyvät paljastamasta tietolähteitään, paitsi jos tämä on perusteltua yleistä etua koskevan pakottavan syyn vuoksi perusoikeuskirjan 52 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja unionin muun oikeuden mukaisesti;

c) asentaa vakoiluohjelmia mihinkään mediapalvelujen tarjoajien tai tapauksen mukaan heidän perheenjäsentensä tai työntekijöidensä tai näiden perheenjäsenten käyttämiin laitteisiin tai koneisiin, paitsi jos se on tapauskohtaisesti perusteltua kansalliseen turvallisuuteen liittyvistä syistä ja se on perusoikeuskirjan 52 artiklan 1 kohdan ja muun unionin oikeuden mukaista, tai jos asennus liittyy vakavan rikoksen tutkintaan, jonka kohteena jokin edellä mainittu henkilö on, siitä säädetään kansallisessa lainsäädännössä ja se on perusoikeuskirjan 52 artiklan 1 kohdan ja muun unionin oikeuden mukaista, ja b alakohdan nojalla toteutettavat toimenpiteet olisivat riittämättömiä haluttujen tietojen saamiseksi.

3. Jäsenvaltioiden on nimettävä riippumaton viranomainen tai elin käsittelemään mediapalvelujen tarjoajien tai tapauksen mukaan heidän perheenjäsentensä tai työntekijöidensä tai näiden perheenjäsenten valituksia, jotka koskevat 2 kohdan b ja c alakohdan rikkomista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jokaiselle luonnolliselle henkilölle ja oikeushenkilölle vahvistettua oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan ja sen lisäksi. Mediapalvelujen tarjoajilla on oikeus pyytää kyseistä viranomaista tai elintä antamaan lausunto 2 kohdan b ja c alakohdan noudattamisesta kolmen kuukauden kuluessa pyynnöstä.

5 artikla

Julkisten tiedotusvälineiden riippumatonta toimintaa koskevat suojatoimet

1. Julkisten tiedotusvälineiden on julkisen palvelun tehtävänsä mukaisesti tarjottava yleisöilleen monipuolisia tietoja ja mielipiteitä puolueettomalla tavalla.

2. Julkisten tiedotusvälineiden johtajat ja johtokunnan jäsenet on nimitettävä läpinäkyvällä, avoimella ja syrjimättömällä menettelyllä ja kansallisessa lainsäädännössä etukäteen vahvistettujen avoimien, puolueettomien, syrjimättömien ja oikeasuhteisten perusteiden mukaisesti.

Heidän toimikautensa kestosta on säädettävä kansallisessa lainsäädännössä, ja sen on oltava riittävä varmistamaan julkisen tiedotusvälineen tosiasiallinen riippumattomuus. Heidät voidaan erottaa ennen toimikautensa päättymistä vain poikkeustapauksissa, jos he eivät enää täytä kansallisessa lainsäädännössä etukäteen säädettyjä, heidän tehtäviensä suorittamiseksi vaadittavia ennalta määrättyjä lakisääteisiä edellytyksiä, tai kansallisessa lainsäädännössä ennalta määriteltyä laitonta toimintaa tai vakavaa virhettä koskevista erityisistä syistä.

Irtisanomispäätökset on perusteltava asianmukaisesti, niistä on ilmoitettava etukäteen asianomaiselle henkilölle, ja päätökset on voitava saattaa tuomioistuimen käsiteltäväksi. Irtisanomisperusteet on julkistettava.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että julkisilla tiedotusvälineillä on riittävät ja vakaat taloudelliset resurssit niiden julkisen palvelun tehtävän täyttämiseen. Näiden resurssien on turvattava toimituksellinen riippumattomuus.

4. Jäsenvaltioiden on nimettävä yksi tai useampi riippumaton viranomainen tai elin valvomaan 1–3 kohdan noudattamista.

6 artikla

Uutis- ja ajankohtaissisältöä tarjoavien mediapalvelujen tarjoajien velvollisuudet

1. Uutis- ja ajankohtaissisältöä tarjoavien mediapalvelujen tarjoajien on asetettava seuraavat tiedot helposti ja suoraan palvelujensa vastaanottajien saataville:

   a) niiden virallinen nimi ja yhteystiedot;

   b) niiden sellaisten suorien tai välillisten omistajien nimet, joiden omistusosuus antaa niille oikeuden vaikuttaa mediapalvelujen tarjoajan toimintaan ja strategiseen päätöksentekoon;

   c) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849 3 artiklan 6 alakohdassa tarkoitettujen tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien nimet.

2. Uutis- ja ajankohtaissisältöä tarjoavien mediapalvelujen tarjoajien on toteutettava asianmukaisiksi katsomansa toimenpiteet yksittäisten toimituksellisten päätösten riippumattomuuden takaamiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta perusoikeuskirjan mukaisten kansallisten perustuslakien soveltamista. Tällaisilla toimenpiteillä on pyrittävä erityisesti

   a) takaamaan, että päätoimittajilla on vapaus tehdä yksittäisiä toimituksellisia päätöksiä ammattiaan harjoittaessaan; ja

   b) varmistamaan, että kaikki osapuolet, jotka omistavat osuuksia mediapalvelujen tarjoajista, ilmoittavat uutisten ja ajankohtaissisällön tarjontaan mahdollisesti vaikuttavat todelliset tai mahdolliset eturistiriidat.

3. Tämän artiklan mukaisia velvoitteita ei sovelleta mediapalvelujen tarjoajiin, jotka ovat direktiivin 2013/34/EU 3 artiklassa tarkoitettuja mikroyrityksiä.

III luku

Sääntely-yhteistyön puitteet ja hyvin toimivat mediapalvelujen sisämarkkinat

1 jakso

Riippumattomat mediaviranomaiset

7 artikla

Kansalliset sääntelyviranomaiset tai -elimet

1. Direktiivin 2010/13/EU 30 artiklassa tarkoitetut kansalliset sääntelyviranomaiset tai -elimet vastaavat tämän asetuksen III luvun soveltamisesta.

2. Kansallisiin sääntelyviranomaisiin tai -elimiin sovelletaan direktiivin 2010/13/EU 30 artiklassa säädettyjä vaatimuksia niille tällä asetuksella annettujen tehtävien hoitamisessa.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisilla sääntelyviranomaisilla tai -elimillä on riittävät taloudelliset resurssit, henkilöresurssit ja tekniset resurssit tämän asetuksen mukaisten tehtäviensä suorittamiseen.

4. Kansallisilla sääntelyviranomaisilla tai -elimillä on oltava asianmukaiset valtuudet tutkia III luvun soveltamisalaan kuuluvien luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden toimintaa, jos se on tarpeen viranomaisen tai elimen tämän asetuksen mukaisten tehtävien suorittamiseksi.

   Näihin valtuuksiin on sisällyttävä erityisesti valtuudet pyytää tällaisia henkilöitä toimittamaan kohtuullisen ajan kuluessa tiedot, jotka ovat oikeasuhteisia ja tarpeellisia III luvun mukaisten tehtävien suorittamiseksi; pyyntö voidaan osoittaa myös kenelle tahansa muulle henkilölle, jolla voi elinkeino-, liike- tai ammattitoimintaansa liittyvistä syistä kohtuudella olla hallussaan tarvittavat tiedot.

2 jakso

Eurooppalainen mediapalvelulautakunta

8 artikla

Eurooppalainen mediapalvelulautakunta

1. Perustetaan eurooppalainen mediapalvelulautakunta, jäljempänä ’lautakunta’.

2. Lautakunta korvaa direktiivillä 2010/13/EU perustetun audiovisuaalisten mediapalvelujen eurooppalaisten sääntelyviranomaisten ryhmän (ERGA) ja toimii sen seuraajana.

9 artikla

Lautakunnan riippumattomuus

Lautakunnan on hoidettava tehtäviään ja käytettävä valtuuksiaan täysin riippumattomasti. Erityisesti lautakunta ei saa tehtäviään hoitaessaan tai valtuuksiaan käyttäessään pyytää eikä ottaa vastaan ohjeita miltään hallitukselta, toimielimeltä, henkilöltä tai elimeltä. Tämä ei vaikuta komission tai kansallisten sääntelyviranomaisten tai -elinten tämän asetuksen mukaiseen toimivaltaan.

10 artikla

Lautakunnan rakenne

1. Lautakunta koostuu direktiivin 2010/13/EU 30 artiklassa tarkoitettujen kansallisten sääntelyviranomaisten tai -elinten edustajista.

2. Jokaisella lautakunnan jäsenellä on yksi ääni.

3. Jos jäsenvaltiossa on useampi kuin yksi kansallinen sääntelyviranomainen tai -elin, näiden sääntelyviranomaisten tai -elinten on tarvittaessa tehtävä yhteistyötä ja nimettävä yhteinen edustaja, joka käyttää niiden äänioikeutta.

4. Lautakuntaa edustaa sen puheenjohtaja. Lautakunta valitsee jäsentensä keskuudesta puheenjohtajan äänivaltaisten jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä. Puheenjohtajan toimikausi on kaksi vuotta.

5. Komissio nimeää lautakuntaan edustajan. Komission edustaja osallistuu kaikkiin lautakunnan toimiin ja kokouksiin ilman äänioikeutta. Lautakunnan puheenjohtaja tiedottaa komissiolle lautakunnan meneillään olevista ja suunnitelluista toimista. Lautakunta kuulee komissiota työohjelmansa ja pääasiallisten suoritteidensa valmistelussa.

6. Lautakunta voi kutsua asiantuntijoita ja tarkkailijoita kokouksiinsa yhteisymmärryksessä komission kanssa.

7. Lautakunta tekee päätöksensä äänivaltaisten jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä.

8. Lautakunta vahvistaa työjärjestyksensä äänivaltaisten jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä yhteisymmärryksessä komission kanssa.

11 artikla

Lautakunnan sihteeristö

1. Lautakunnalla on sihteeristö, jonka komissio antaa sen käyttöön.

2. Sihteeristön päätehtävänä on osallistua lautakunnan tässä asetuksessa ja direktiivissä 2010/13/EU säädettyjen tehtävien hoitamiseen.

3. Sihteeristö antaa hallinnollista ja organisatorista tukea lautakunnan toiminnalle. Lisäksi sihteeristö avustaa lautakuntaa sen tehtävien suorittamisessa.

12 artikla

Lautakunnan tehtävät

Lautakunta edistää tämän asetuksen sekä direktiivin 2010/13/EU kansalliseksi täytäntöönpanemiseksi annettujen sääntöjen tehokasta ja johdonmukaista soveltamista kaikkialla unionissa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta komissiolle perussopimuksissa annettua toimivaltaa. Lautakunnan tehtävänä on:

a) tukea komissiota teknisellä asiantuntemuksella tämän asetuksen moitteettoman soveltamisen ja direktiivin 2010/13/EU johdonmukaisen täytäntöönpanon varmistamisessa kaikissa jäsenvaltioissa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansallisten sääntelyviranomaisten tai -elinten tehtäviä;

b) edistää kansallisten sääntelyviranomaisten tai -elinten välistä yhteistyötä ja tehokasta tietojen, kokemusten ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa mediapalveluihin sovellettavien unionin ja kansallisten sääntöjen soveltamisesta, mukaan lukien tämä asetus ja direktiivi 2010/13/EU, erityisesti mainitun direktiivin 3, 4 ja 7 artiklan osalta;

c) antaa komissiolle tämän pyynnöstä neuvoja tämän asetuksen johdonmukaiseen soveltamiseen ja direktiivin 2010/13/EU täytäntöönpanoon liittyvissä sääntelyllisissä, teknisissä tai käytännön näkökohdissa sekä kaikissa muissa sen toimivaltaan

kuuluvissa mediapalveluihin liittyvissä kysymyksissä. Jos komissio pyytää lautakunnalta neuvoja tai lausuntoja, se voi asettaa niiden antamiselle määräajan asian kiireellisyys huomioon ottaen;

d) antaa komission pyynnöstä lausuntoja teknisistä ja tosiasiallisista seikoista, jotka liittyvät direktiivin 2010/13/EU 2 artiklan 5 c kohtaan, 3 artiklan 2 ja 3 kohtaan, 4 artiklan 4 kohdan c alakohtaan ja 28 a artiklan 7 kohtaan;

e) antaa lausunnot seuraavista aiheista yhteisymmärryksessä komission kanssa:

i) tämän asetuksen 13 artiklan 7 kohdan mukaiset pyynnöt kansallisten sääntelyviranomaisten tai -elinten välisestä yhteistyöstä ja keskinäisestä avunannosta;

ii) täytäntöönpanotoimenpiteitä koskevat pyynnöt, jos pyynnön esittävän viranomaisen tai elimen ja pyynnön vastaanottavan viranomaisen tai elimen välillä on erimielisyyttä tämän asetuksen 14 artiklan 4 kohdan mukaisesti suositelluista toimista;

iii) unionin ulkopuolelle sijoittautuneita mediapalvelujen tarjoajia koskevat, tämän asetuksen 16 artiklan 2 kohdan mukaiset kansalliset toimenpiteet;

f) antaa komission pyynnöstä lausuntoja seuraavista aiheista:

i) tämän asetuksen 20 artiklan 4 kohdan mukaiset kansalliset toimenpiteet, jotka todennäköisesti vaikuttavat mediapalvelujen sisämarkkinoiden toimintaan;

ii) tämän asetuksen 22 artiklan 1 kohdan mukaiset mediamarkkinoiden keskittymät, jotka todennäköisesti vaikuttavat mediapalvelujen sisämarkkinoiden toimintaan;

g) laatia tämän asetuksen 21 artiklan 5 kohdan mukaisesti lausuntoja kansallisten lausuntojen tai päätösten luonnoksista, joissa arvioidaan ilmoitusvelvollisuuden alaisen mediamarkkinoiden keskittymän vaikutuksia tiedotusvälineiden moniarvoisuuteen ja toimitukselliseen riippumattomuuteen, jos keskittymä voi vaikuttaa sisämarkkinoiden toimintaan;

h) avustaa komissiota seuraavia seikkoja koskevien suuntaviivojen laatimisessa:

i) tämän asetuksen ja direktiivin 2010/13 täytäntöönpanemiseksi annettujen kansallisten sääntöjen soveltaminen tämän asetuksen 15 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

ii) tämän asetuksen 21 artiklan 3 kohdan mukaiset tekijät, jotka on otettava huomioon mediamarkkinoiden keskittymien vaikutusten arvioimisen kriteerejä sovellettaessa;

iii) tämän asetuksen 23 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan soveltaminen tämän asetuksen 23 artiklan 4 kohdan mukaisesti;

i) sovitella tämän asetuksen 14 artiklan 3 kohdan mukaisesti kansallisten sääntelyviranomaisten tai -elinten välisiä erimielisyyksiä vähintään yhden asianomaisen viranomaisen pyynnöstä;

j) edistää digitaalisiin signaaleihin ja laitteiden tai käyttöliittymien suunnitteluun liittyviä teknisiä standardeja koskevaa yhteistyötä tämän asetuksen 15 artiklan 4 kohdan mukaisesti;

k) koordinoida tämän asetuksen 16 artiklan 1 kohdan mukaisesti kansallisia toimenpiteitä, jotka liittyvät unionin ulkopuolelle sijoittautuneiden mediapalvelujen

tarjoajien sisällön levittämiseen tai saatavuuteen unionissa, jos niiden toiminta aiheuttaa tai uhkaa aiheuttaa vakavan vaaran yleiselle turvallisuudelle ja unionin puolustukselle;

l) järjestää tämän asetuksen 18 artiklan mukainen jäsennelty vuoropuhelu erittäin suurten verkkoalustojen tarjoajien sekä mediapalvelujen tarjoajien ja kansalaisyhteiskunnan edustajien välillä ja raportoida tuloksista komissiolle;

m) edistää tämän asetuksen 23 artiklan 5 kohdan mukaisesti yleisömittausjärjestelmien käyttöönottoon liittyvien parhaiden käytäntöjen vaihtoa.

3 jakso

Sääntely-yhteistyö ja sääntelyn lähentäminen

13 artikla

Rakenteellinen yhteistyö

1. Kansallinen sääntelyviranomainen tai -elin, jäljempänä ’pyynnön esittävä viranomainen’, voi milloin tahansa pyytää yhteistyötä tai keskinäistä apua yhdeltä tai useammalta kansalliselta sääntelyviranomaiselta tai -elimeltä, jäljempänä ’pyynnön vastaanottava viranomainen’, tietojen vaihtamiseksi tai sellaisten toimenpiteiden toteuttamiseksi, joilla on merkitystä tämän asetuksen tai direktiivin 2010/13/EU täytäntöönpanemiseksi tehtyjen kansallisten toimenpiteiden johdonmukaisen ja tehokkaan soveltamisen kannalta.

2. Jos kansallinen sääntelyviranomainen tai -elin katsoo, että mediapalvelujen sisämarkkinoiden toimintaa tai yleistä turvallisuutta ja puolustusta uhkaa vakava riski, se voi pyytää muita kansallisia sääntelyviranomaisia tai -elimiä tarjoamaan nopeutettua yhteistyötä tai keskinäistä apua perusoikeuksia, erityisesti sananvapautta, kunnioittaen.

3. Yhteistyötä tai keskinäistä avunantoa koskevissa pyynnöissä, mukaan lukien nopeutettua yhteistyötä tai keskinäistä avunantoa koskevat pyynnöt, on annettava kaikki tarvittavat tiedot, joihin sisältyvät muun muassa pyynnön tarkoitukset ja syyt.

4. Pyynnön vastaanottava viranomainen voi kieltäytyä käsittelemästä pyyntöä ainoastaan seuraavissa tapauksissa:

   a) se ei ole toimivaltainen pyynnön kohteen tai pyydettyjen toimenpiteiden osalta;

   b) pyynnön täyttäminen rikkoisi tätä asetusta, direktiiviä 2010/13/EU tai muuta unionin lainsäädäntöä tai pyynnön vastaanottaneeseen viranomaiseen sovellettavaa unionin oikeuden mukaista jäsenvaltion lakia.

   Jos pyynnön vastaanottava viranomainen kieltäytyy käsittelemästä pyyntöä, sen on perusteltava kieltäytymisensä.

5. Pyynnön vastaanottavan viranomaisen on ilmoitettava pyynnön esittäneelle viranomaiselle saavutetuista tuloksista tai pyynnön johdosta toteutettujen toimenpiteiden edistymisestä.

6. Pyynnön vastaanottavan viranomaisen on tehtävä kaikkensa käsitelläkseen pyyntö ja vastatakseen siihen ilman aiheetonta viivytystä. Pyynnön vastaanottavan viranomaisen on esitettävä alustavat tulokset 14 kalenteripäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta ja tiedotettava sen jälkeen säännöllisesti pyynnön täyttämisen

edistymisestä. Jos pyyntö koskee nopeutettua yhteistyötä tai keskinäistä avunantoa, pyynnön vastaanottavan viranomaisen on käsiteltävä pyyntö ja vastattava siihen 14 kalenteripäivän kuluessa.

7. Jos pyynnön esittävä viranomainen ei pidä pyynnön vastaanottavan viranomaisen toteuttamia toimenpiteitä riittävinä pyynnön käsittelemiseksi ja siihen vastaamiseksi, sen on ilmoitettava asiasta pyynnön vastaanottavalle viranomaiselle ilman aiheetonta viivytystä ja perusteltava kantansa. Jos pyynnön vastaanottava viranomainen ei yhdy tähän kantaan tai ei vastaa ilmoitukseen, kumpi tahansa viranomainen voi saattaa asian lautakunnan käsiteltäväksi. Lautakunta antaa yhteisymmärryksessä komission kanssa asiasta lausunnon, jossa myös suositellaan toimia, 14 kalenteripäivän kuluessa asian saattamisesta käsiteltäväksi. Pyynnön vastaanottavan viranomaisen on pyrittävä huomioimaan lautakunnan lausunto parhaansa mukaan.

14 artikla

Videonjakoalustojen velvoitteiden täytäntöönpanoa koskevat pyynnöt

1. Kansallinen sääntelyviranomainen tai -elin voi pyytää toista kansallista sääntelyviranomaista tai -elintä toteuttamaan direktiivin 2010/13/EU 28 b artiklan nojalla asetettujen videonjakoalustoja koskevien velvollisuuksien tehokkaan täytäntöönpanemisen edellyttämät oikeasuhteiset toimet, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2000/31/EY 3 artiklan soveltamista.

2. Pyynnön vastaanottavan kansallisen viranomaisen tai elimen on ilman aiheetonta viivytystä ja 30 kalenteripäivän kuluessa ilmoitettava pyynnön esittäneelle kansalliselle viranomaiselle tai elimelle 1 kohdan nojalla toteutetuista tai suunnitelluista toimista.

3. Jos pyynnön esittäneen kansallisen viranomaisen tai elimen ja pyynnön vastaanottaneen viranomaisen tai elimen välillä on erimielisyyttä 1 kohdan nojalla toteutettavista toimista, kumpi tahansa viranomainen tai elin voi saattaa asian lautakunnan käsiteltäväksi, jotta erimielisyyteen voidaan löytää sovintoratkaisu.

4. Jos lautakunnan sovittelun jälkeen ei ole päästy sovintoratkaisuun, pyynnön esittänyt kansallinen viranomainen tai elin tai pyynnön vastaanottanut kansallinen viranomainen tai elin voi pyytää lautakuntaa antamaan lausunnon asiasta. Lautakunta arvioi lausunnossaan, onko pyynnön vastaanottanut viranomainen tai elin noudattanut 1 kohdassa tarkoitettua pyyntöä. Jos lautakunta katsoo, että pyynnön vastaanottanut viranomainen ei ole noudattanut tällaista pyyntöä, lautakunta suosittelee toimia pyynnön noudattamiseksi. Lautakunta antaa lausuntonsa yhteisymmärryksessä komission kanssa ilman aiheetonta viivytystä.

5. Pyynnön vastaanottaneen kansallisen viranomaisen tai elimen on ilman aiheetonta viivytystä ja viimeistään 30 kalenteripäivän kuluessa 4 kohdassa tarkoitetun lausunnon vastaanottamisesta ilmoitettava lautakunnalle, komissiolle ja pyynnön esittäneelle viranomaiselle tai elimelle lausuntoon liittyvistä toteutetuista tai suunnitelluista toimista.

15 artikla

Media-alan sääntelyä koskevat ohjeet

1. Lautakunta edistää tiiviissä yhteistyössä komission kanssa ja tarvittaessa sidosryhmiä kuullen parhaiden käytäntöjen vaihtoa kansallisten sääntelyviranomaisten tai -elinten

välillä tämän asetuksen ja direktiivin 2010/13/EU täytäntöönpanemiseksi annettujen kansallisten sääntöjen johdonmukaisen ja tehokkaan soveltamisen kannalta merkityksellisistä sääntelyllisistä, teknisistä tai käytännön näkökohdista.

2. Jos komissio antaa suuntaviivoja, jotka liittyvät tämän asetuksen tai direktiivin 2010/13/EU täytäntöönpanemiseksi annettujen kansallisten sääntöjen soveltamiseen, lautakunta avustaa sitä tarjoamalla asiantuntemusta sääntelyyn liittyvissä, teknisissä tai käytännön näkökohdissa erityisesti seuraavien osalta:

   a) yleisen edun mukaisten audiovisuaalisten mediapalvelujen asianmukainen korostaminen direktiivin 2010/13/EU 7 a artiklan mukaisesti;

   b) mediapalvelujen tarjoajien omistusrakennetta koskevien tietojen asettaminen saataville direktiivin 2010/13/EU 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

3. Komissio voi antaa lausunnon mistä tahansa asiasta, joka liittyy tämän asetuksen ja direktiivin 2010/13/EU täytäntöönpanemiseksi annettujen kansallisten sääntöjen soveltamiseen. Lautakunta avustaa pyydettäessä komissiota tässä asiassa.

4. Lautakunta edistää mediapalvelujen tarjoajien, standardointielinten tai muiden asiaankuuluvien sidosryhmien välistä yhteistyötä, jotta voidaan helpottaa sellaisten teknisten standardien kehittämistä, jotka liittyvät digitaalisiin signaaleihin tai sellaisten laitteiden tai käyttöliittymien suunnitteluun, jotka ohjailevat tai hallinnoivat pääsyä audiovisuaalisiin mediapalveluihin sekä niiden käyttöä.

16 artikla

Unionin ulkopuolelle sijoittautuneita mediapalvelujen tarjoajia koskevien toimenpiteiden koordinointi

1. Lautakunta koordinoi kansallisten sääntelyviranomaisten tai -elinten toimenpiteitä, jotka liittyvät unionin ulkopuolelle sijoittautuneiden mediapalvelujen tarjoajien tarjoamien mediapalvelujen levittämiseen tai saatavuuteen unionissa, jos tällaiset mediapalvelut vaarantavat tai uhkaavat vaarantaa yleisen turvallisuuden ja puolustuksen muun muassa kolmansien maiden niihin mahdollisesti käyttämän määräysvallan vuoksi.

2. Lautakunta voi yhteisymmärryksessä komission kanssa antaa lausuntoja 1 kohdan mukaisista asianmukaisista kansallisista toimenpiteistä. Kaikkien toimivaltaisten kansallisten viranomaisten, mukaan lukien kansalliset sääntelyviranomaiset tai -elimet, on pyrittävä parhaansa mukaan huomioimaan lautakunnan lausunnot.

4 jakso

Mediapalvelujen tarjoaminen digitaalisessa ympäristössä

17 artikla

Mediapalvelujen tarjoajien sisältö erittäin suurilla verkkoalustoilla

1. Erittäin suurten verkkoalustojen tarjoajien on tarjottava toiminto, jonka avulla niiden palvelujen vastaanottajat voivat ilmoittaa, että

   a) ne ovat 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja mediapalvelujen tarjoajia;

b) ne ovat toimituksellisesti riippumattomia jäsenvaltioista ja kolmansista maista; ja

c) niihin sovelletaan toimituksellisen vastuun noudattamista koskevia, sääntelyyn perustuvia vaatimuksia yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa tai ne noudattavat toimituksellisia normeja koskevaa yhteis- tai itsesääntelymekanismia, joka on laajalti tunnustettu ja hyväksytty asianomaisella media-alalla yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa.

2. Jos erittäin suuren verkkoalustan tarjoaja päättää keskeyttää verkossa toimivien välityspalvelujensa tarjoamisen tämän artiklan 1 kohdan mukaisen ilmoituksen antaneen mediapalvelujen tarjoajan sisällön osalta sillä perusteella, että tällainen sisältö on ristiriidassa sen ehtojen kanssa ilman, että kyseinen sisältö lisää asetuksen (EU) 2022/XXX [digipalvelusäädös] 26 artiklassa tarkoitettua järjestelmäriskiä, sen on toteutettava kaikki mahdolliset unionin oikeudesta, kuten asetuksesta (EU) 2022/XXX [digipalvelusäädös], johtuvien velvoitteidensa mukaiset toimenpiteet ilmoittaakseen asianomaiselle mediapalvelujen tarjoajalle kyseiseen päätökseen liittyvät perustelut asetuksen (EU) 2019/1150 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti ennen keskeyttämisen voimaantuloa.

3. Erittäin suurten verkkoalustojen tarjoajien on toteutettava kaikki tarvittavat tekniset ja organisatoriset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tämän artiklan 1 kohdan mukaisen ilmoituksen toimittaneiden mediapalvelujen tarjoajien asetuksen (EU) 2019/1150 11 artiklan nojalla tekemät valitukset käsitellään ja ratkaistaan viipymättä.

4. Jos 1 kohdan mukaisen ilmoituksen antanut mediapalvelujen tarjoaja katsoo, että erittäin suuren verkkoalustan tarjoaja usein rajoittaa palvelujensa tarjoamista tai keskeyttää sen mediapalvelujen tarjoajan sisällön osalta ilman riittäviä perusteita, erittäin suuren verkkoalustan tarjoajan on mediapalvelujen tarjoajan pyynnöstä sekä vilpittömässä mielessä ryhdyttävä mielekkääseen ja tulokselliseen vuoropuheluun mediapalvelujen tarjoajan kanssa, jotta voidaan löytää sovintoratkaisu perusteettomien rajoitusten tai keskeyttämisten lopettamiseksi ja niiden välttämiseksi tulevaisuudessa. Mediapalvelujen tarjoaja voi ilmoittaa tällaisen vuoropuhelun tuloksista lautakunnalle.

5. Erittäin suurten verkkoalustojen tarjoajien on vuosittain julkaistava seuraavat tiedot:

a) niiden tapausten lukumäärä, joissa ne ovat asettaneet rajoituksia tai keskeyttäneet palvelun tarjoamisen sillä perusteella, että tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoituksen antaneen mediapalvelujen tarjoajan sisältö on ristiriidassa palveluntarjoajan ehtojen kanssa; ja

b) tällaisten rajoitusten asettamisen perusteet.

6. Tämän artiklan johdonmukaisen ja tehokkaan täytäntöönpanon helpottamiseksi komissio voi antaa suuntaviivoja, joissa vahvistetaan 1 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen muoto ja tarkka sisältö.

18 artikla

Jäsennelty vuoropuhelu

1. Lautakunta järjestää säännöllisesti jäsennellyn vuoropuhelun erittäin suurten verkkoalustojen tarjoajien, mediapalvelujen tarjoajien edustajien ja kansalaisyhteiskunnan edustajien välillä keskustellakseen tämän asetuksen 17 artiklan soveltamiseen liittyvistä parhaista käytännöistä ja sen soveltamisesta

saaduista kokemuksista, edistääkseen riippumattomien tiedotusvälineiden monipuolisen sisällön saatavuutta erittäin suurilla verkkoalustoilla ja seuratakseen sellaisten itsesääntelyaloitteiden noudattamista, joilla pyritään suojelemaan yhteiskuntaa haitalliselta sisällöltä, kuten disinformaatiolta ja ulkomaiselta tiedonmanipuloinnilta ja häirinnältä.

2. Lautakunta raportoi vuoropuhelun tuloksista komissiolle.

19 artikla

Oikeus mukauttaa audiovisuaalisen median tarjontaa

1. Käyttäjillä on oltava oikeus muuttaa helposti sellaisen laitteen tai käyttöliittymän oletusasetuksia, joka ohjailee tai hallinnoi pääsyä audiovisuaalisiin mediapalveluihin sekä niiden käyttöä, jotta he voivat lain puitteissa mukauttaa audiovisuaalisen median tarjonnan omien kiinnostuksen kohteidensa tai mieltymystensä mukaiseksi. Tämä säännös ei vaikuta direktiivin 2010/13/EU 7 a artiklan täytäntöönpanemiseksi toteutettaviin kansallisiin toimenpiteisiin.

2. Saattaessaan 1 kohdassa tarkoitettuja laitteita ja käyttöliittymiä markkinoille valmistajien ja kehittäjien on varmistettava, että niihin sisältyy toiminto, jonka avulla käyttäjät voivat vapaasti ja helposti muuttaa oletusasetuksia, jotka ohjailevat ja hallinnoivat pääsyä tarjottuihin audiovisuaalisiin mediapalveluihin sekä niiden käyttöä.

5 jakso

Vaatimukset hyvin toimivia mediamarkkinoita koskeville toimenpiteille ja menettelyille

20 artikla

Mediapalvelujen tarjoajien toimintaan vaikuttavat kansalliset toimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden kaikkien lainsäädännöllisten, sääntely- tai hallinnollisten toimenpiteiden, jotka ovat omiaan vaikuttamaan mediapalvelujen tarjoajien toimintaan sisämarkkinoilla, on oltava asianmukaisesti perusteltuja ja oikeasuhteisia. Tällaisten toimenpiteiden on oltava perusteltuja, avoimia, puolueettomia ja syrjimättömiä.

2. Kaikkiin kansallisiin menettelyihin, joita käytetään 1 kohdassa tarkoitetun sääntely- tai hallinnollisen toimenpiteen valmisteluun tai hyväksymiseen, on sovellettava etukäteen vahvistettuja selkeitä määräaikoja.

3. Jokaisella mediapalvelujen tarjoajalla, johon sovelletaan 1 kohdassa tarkoitettua hallinnollista tai sääntelytoimenpidettä, joka koskee sitä erikseen ja suoraan, on muiden oikeussuojakeinojen ohella ja niitä rajoittamatta oikeus hakea muutosta kyseiseen toimenpiteeseen muutoksenhakuelimeltä. Tämän elimen on oltava riippumaton asianomaisista osapuolista ja kaikesta ulkopuolisesta väliintulosta tai poliittisesta painostuksesta, joka voisi vaarantaa sen käsiteltäväksi tulevien asioiden riippumattoman arvioinnin. Sillä on oltava tehtäviensä tehokkaan hoitamisen edellyttämä asiantuntemus.

4. Lautakunta laatii komission pyynnöstä lausunnon, jos kansallinen lainsäädännöllinen, sääntely- tai hallinnollinen toimenpide todennäköisesti vaikuttaa mediapalvelujen sisämarkkinoiden toimintaan. Lautakunnan lausunnon saatuaan

komissio voi antaa asiasta oman lausuntonsa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta perussopimusten mukaista komission toimivaltaa. Lautakunnan ja tarvittaessa komission lausunnot julkaistaan.

5. Jos kansallinen viranomainen tai elin hyväksyy toimenpiteen, joka vaikuttaa yksilöllisesti ja suoraan mediapalvelujen tarjoajaan ja joka todennäköisesti vaikuttaa mediapalvelujen sisämarkkinoiden toimintaan, sen on toimitettava lautakunnan ja tarvittaessa komission pyynnöstä kaikki asiaankuuluvat tiedot, kuten yhteenveto tosiseikoista, tiedot toimenpiteestä, kansallisen viranomaisen tai elimen toimenpiteen perustelut ja tarvittaessa muiden asianomaisten viranomaisten näkemykset lautakunnalle tai komissiolle sähköisessä muodossa ilman aiheetonta viivytystä.

21 artikla

Mediamarkkinoiden keskittymien arviointi

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä kansallisissa oikeusjärjestelmissään aineellisista ja menettelysäännöistä, joilla varmistetaan sellaisten mediamarkkinoiden keskittymien arviointi, joilla voi olla merkittävä vaikutus tiedotusvälineiden moniarvoisuuteen ja toimitukselliseen riippumattomuuteen. Näihin sääntöihin sovelletaan seuraavia vaatimuksia:

   a) niiden oltava avoimia, puolueettomia, oikeasuhteisia ja syrjimättömiä;

   b) niissä on vaadittava mediamarkkinoiden keskittymän osapuolia, joilla voi olla merkittävä vaikutus tiedotusvälineiden moniarvoisuuteen ja toimitukselliseen riippumattomuuteen, ilmoittamaan keskittymästä etukäteen asianomaisille kansallisille viranomaisille tai elimille;

   c) niissä on nimettävä kansallinen sääntelyviranomainen tai -elin vastaamaan sen arvioinnista, miten ilmoitusvelvollisuuden alainen keskittymä vaikuttaa tiedotusvälineiden moniarvoisuuteen ja toimitukselliseen riippumattomuuteen, tai varmistettava kansallisen sääntelyviranomaisen tai -elimen osallistuminen tällaiseen arviointiin;

   d) niissä on vahvistettava etukäteen objektiiviset, syrjimättömät ja oikeasuhteiset kriteerit, joiden mukaisesti ilmoitetaan mediamarkkinoiden keskittymistä, joilla voi olla merkittävä vaikutus tiedotusvälineiden moniarvoisuuteen ja toimitukselliseen riippumattomuuteen, ja arvioidaan mediamarkkinoiden keskittymisen vaikutusta tiedotusvälineiden moniarvoisuuteen ja toimitukselliseen riippumattomuuteen.

   Tässä kohdassa tarkoitetun arvioinnin on oltava erillinen kilpailulainsäädännön mukaisista arvioinneista, kuten yrityskeskittymien valvontaa koskevien sääntöjen mukaisista arvioinneista. Se ei rajoita asetuksen (EY) N:o 139/2004 21 artiklan 4 kohdan soveltamista tarvittaessa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetussa arvioinnissa on otettava huomioon seuraavat seikat:

   a) keskittymisen vaikutus tiedotusvälineiden moniarvoisuuteen, mukaan lukien sen vaikutukset yleisen mielipiteen muodostumiseen ja media-alan toimijoiden monimuotoisuuteen markkinoilla, ottaen huomioon verkkoympäristö ja osapuolten edut, yhteydet tai toiminta muissa tiedotusvälineissä tai muissa kuin media-alan yrityksissä;

b) toimituksellista riippumattomuutta koskevat suojatoimet ja keskittymisen vaikutus toimitustiimien toimintaan sekä mediapalvelujen tarjoajien toteuttamat toimenpiteet yksittäisten toimituksellisten päätösten riippumattomuuden takaamiseksi;

c) hankkivan ja hankinnan kohteena olevan toimijan mahdollisuudet taloudellisesti kestävän toiminnan jatkamiseen ilman keskittymää ja mahdolliset muut vaihtoehdot niiden taloudellisen kestävyyden varmistamiseksi.

3. Komissio voi antaa lautakunnan avustuksella suuntaviivoja tekijöistä, jotka kansallisten sääntelyviranomaisten tai -elinten on otettava huomioon soveltaessaan perusteita, joilla arvioidaan mediamarkkinoiden keskittymisen vaikutusta tiedotusvälineiden moniarvoisuuteen ja toimitukselliseen riippumattomuuteen.

4. Kansallisen sääntelyviranomaisen tai -elimen on kuultava lautakuntaa etukäteen kaikista lausunnoista tai päätöksistä, joiden perusteella se aikoo arvioida mediamarkkinoiden keskittymän vaikutuksia tiedotusvälineiden moniarvoisuuteen ja toimitukselliseen riippumattomuuteen, jos tällaiset keskittymät voivat vaikuttaa sisämarkkinoiden toimintaan.

5. Lautakunta laatii 14 kalenteripäivän kuluessa 4 kohdassa tarkoitetun kuulemispyynnön vastaanottamisesta lausunnon sille toimitetusta kansallisen lausunnon tai päätöksen luonnoksesta 2 kohdassa tarkoitetut seikat huomioiden ja toimittaa lausunnon kuulemispyynnön esittäneelle viranomaiselle ja komissiolle.

6. Edellä 4 kohdassa tarkoitetun kansallisen sääntelyviranomaisen tai -elimen on otettava 5 kohdassa tarkoitettu lausunto mahdollisimman tarkasti huomioon. Jos kyseinen viranomainen ei noudata lausuntoa kokonaan tai osittain, sen on 30 kalenteripäivän kuluessa lausunnon vastaanottamisesta toimitettava lautakunnalle ja komissiolle perustelut, joissa se selvittää kantansa. Komissio voi antaa asiasta oman lausuntonsa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta perussopimusten mukaista komission toimivaltaa.

22 artikla

Lausunnot mediamarkkinoiden keskittymisestä

1. Jos 21 artiklan mukaista arviointia tai kuulemista ei toteuteta, lautakunta laatii komission pyynnöstä lausunnon mediamarkkinoiden keskittymisen vaikutuksesta tiedotusvälineiden moniarvoisuuteen ja toimitukselliseen riippumattomuuteen, jos mediamarkkinoiden keskittyminen todennäköisesti vaikuttaa mediapalvelujen sisämarkkinoiden toimintaan. Lautakunta perustaa lausuntonsa 21 artiklan 2 kohdassa esitettyihin seikkoihin. Lautakunta voi ilmoittaa komissiolle sellaisista mediamarkkinoiden keskittymistä, jotka todennäköisesti vaikuttavat mediapalvelujen sisämarkkinoiden toimintaan.

2. Lautakunnan lausunnon saatuaan komissio voi antaa asiasta oman lausuntonsa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta perussopimusten mukaista komission toimivaltaa.

3. Lautakunnan ja tarvittaessa komission lausunnot julkaistaan.

6 jakso

Taloudellisten resurssien avoin ja oikeudenmukainen jakaminen

23 artikla

Yleisömittaukset

1. Yleisömittausjärjestelmissä ja -menetelmissä on noudatettava avoimuuden, puolueettomuuden, osallistavuuden, oikeasuhteisuuden, syrjimättömyyden ja todennettavuuden periaatteita.

2. Yleisömittausjärjestelmien tarjoajien on ilman aiheetonta viivytystä ja maksutta annettava mediapalvelujen tarjoajille ja mainostajille sekä mediapalvelujen tarjoajien ja mainostajien valtuuttamille kolmansille osapuolille tarkat, yksityiskohtaiset, kattavat, ymmärrettävät ja ajantasaiset tiedot yleisömittausjärjestelmissään käytettävistä menetelmistä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yritysten liikesalaisuuksien suojaa. Tämä määräys ei vaikuta tietosuojaa ja yksityisyyttä koskeviin unionin sääntöihin.

3. Kansallisten sääntelyviranomaisten tai -elinten on kehotettava yleisömittausjärjestelmien tarjoajia laatimaan yhdessä mediapalvelujen tarjoajien, niitä edustavien järjestöjen ja muiden asianomaisten osapuolten kanssa käytännesääntöjä, joiden tarkoituksena on edistää 1 kohdassa tarkoitettujen periaatteiden noudattamista muun muassa edistämällä riippumattomia ja avoimia tarkastuksia.

4. Komissio voi lautakunnan avustuksella antaa suuntaviivoja tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohdan käytännön soveltamisesta.

5. Lautakunta edistää yleisömittausjärjestelmien käyttöönottoon liittyvien parhaiden käytäntöjen vaihtoa käymällä säännöllistä vuoropuhelua kansallisten sääntelyviranomaisten tai -elinten edustajien, yleisömittausjärjestelmien tarjoajien edustajien ja muiden asianomaisten osapuolten välillä.

24 artikla

Valtion mainonnan jakaminen

1. Julkiset varat tai muut viranomaisten mediapalvelujen tarjoajille mainontaa varten myöntämät vastikkeet tai edut on myönnettävä avoimin, puolueettomin, oikeasuhteisin ja syrjimättömin perustein sekä avoimia, oikeasuhteisia ja syrjimättömiä menettelyjä noudattaen. Tämä artikla ei vaikuta julkisia hankintoja koskeviin sääntöihin.

2. Viranomaisten, kuten kansallisten, liittovaltion tai alueellisten hallitusten, sääntelyviranomaisten tai -elinten sekä valtion omistamien yritysten tai muiden valtion määräysvallassa olevien kansallisen tai alueellisen tason tahojen tai yli miljoonan asukkaan alueellisten yhteisöjen paikallishallintojen, on julkaistava tarkat, kattavat, ymmärrettävät, yksityiskohtaiset ja vuosittaiset tiedot mediapalvelujen tarjoajille jakamistaan mainos- ja viestintämenoista, ja julkaistujen tietojen on sisällettävä vähintään seuraavat tiedot:

   a) niiden mediapalvelujen tarjoajien viralliset nimet, joilta mainospalvelut on ostettu;

b) käytetty vuotuinen kokonaissumma ja mediapalvelujen tarjoajaa kohti käytetyt summat.

3. Kansallisten sääntelyviranomaisten tai -elinten on valvottava valtion mainonnan jakautumista mediamarkkinoilla. Kansalliset sääntelyviranomaiset tai -elimet voivat pyytää 2 kohdassa tarkoitetuilta tahoilta lisätietoja 2 kohdan mukaisesti julkaistujen valtion mainontaa koskevien tietojen paikkansapitävyyden arvioimiseksi, mukaan lukien tiedot 1 kohdassa tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta.

4. Valtion varojen jakamiseen mediapalvelujen tarjoajille muiden tavaroiden tai palvelujen kuin valtion mainonnan ostamiseksi niiltä sovelletaan 1 kohdassa säädettyjä vaatimuksia. Tämä artikla ei vaikuta valtiontukisääntöjen soveltamiseen.

IV luku – Loppusäännökset

25 artikla

Seuranta

1. Komissio varmistaa mediapalvelujen sisämarkkinoiden riippumattoman seurannan, joka kattaa myös niiden toiminnan ja häiriönsietokyvyn kehityksen sekä näihin kohdistuvat riskit. Lautakuntaa kuullaan seurannan tuloksista.

2. Komissio määrittelee 1 kohdassa tarkoitetussa seurannassa käytettävät keskeiset tulosindikaattorit lautakuntaa kuullen.

3. Seurantaan sisältyy

a) yksityiskohtainen analyysi kaikkien jäsenvaltioiden mediamarkkinoiden häiriönsietokyvystä, mukaan lukien tiedotusvälineiden keskittymisaste ja riski ulkomaisesta tiedonmanipuloinnista ja häirinnästä;

b) yleiskatsaus ja ennakoiva arviointi koko mediapalvelujen sisämarkkinoiden häiriönsietokyvystä;

c) yleiskatsaus toimenpiteistä, joita mediapalvelujen tarjoajat ovat toteuttaneet yksittäisten toimituksellisten päätösten riippumattomuuden takaamiseksi.

4. Seuranta toteutetaan vuosittain ja sen tulokset julkaistaan.

26 artikla

Arviointi ja raportointi

1. Komissio arvioi tätä asetusta ja antaa siitä kertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle viimeistään [neljän vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta] ja sen jälkeen neljän vuoden välein.

2. Jäsenvaltioiden ja lautakunnan on toimitettava asiaankuuluvat tiedot komissiolle edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi ja komission pyynnöstä.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja arviointeja tehdessään komissio ottaa huomioon

a) Euroopan parlamentin, neuvoston ja muiden asiaankuuluvien elinten tai lähteiden kannat ja havainnot;

b) asiaankuuluvilla foorumeilla käytyjen keskustelujen tulokset;

c) lautakunnan antamat asiaankuuluvat asiakirjat;

d) 25 artiklassa tarkoitetun seurannan tulokset.

27 artikla

Direktiivin 2010/13/EU muuttaminen

1. Poistetaan direktiivin 2010/13/EU 30 b artikla.

2. Viittauksia direktiivin 2010/13/EU 30 b artiklaan pidetään viittauksina tämän asetuksen 12 artiklaan.

3. Unionin lainsäädännössä olevia viittauksia audiovisuaalisten mediapalvelujen eurooppalaisten sääntelyviranomaisten ryhmään (ERGA) pidetään viittauksina eurooppalaiseen mediapalvelulautakuntaan (’lautakunta’).

28 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

1. Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

2. Tätä asetusta sovelletaan [6 kuukauden kuluttua sen voimaantulosta].

   Sen 7–12 ja 27 artiklaa sovelletaan kuitenkin [kolmen kuukauden kuluttua asetuksen voimaantulosta] ja 19 artiklan 2 kohtaa [48 kuukauden kuluttua asetuksen voimaantulosta].

3. Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*

SÄÄDÖSEHDOTUKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

1.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi

1.2. Toimintalohko(t)

1.3. Ehdotus/aloite liittyy

1.4. Tavoite (Tavoitteet)

1.5. Ehdotuksen/aloitteen perustelut

1.6. Ehdotetun toimen/aloitteen kesto ja rahoitusvaikutukset

1.7. Hallinnointitapa (Hallinnointitavat)

2 HALLINNOINTI

2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt

2.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä(t)

2.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

3. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

3.1. Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeet ja menopuolen budjettikohdat

3.2. Arvioidut vaikutukset määrärahoihin

3.3. Arvioidut vaikutukset tuloihin

SÄÄDÖSEHDOTUKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

1.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi

Asetus mediapalvelujen yhteisestä kehyksestä sisämarkkinoilla (eurooppalainen mediavapaussäädös) ja direktiivin 2010/13/EU muuttamisesta

1.2. Toimintalohko(t)

- Sisämarkkinat
- Investointi ihmisiin, sosiaalinen koheesio ja arvot
- Uutta vauhtia eurooppalaiselle demokratialle

1.3. Ehdotus/aloite liittyy

☑ **uuteen toimeen**

☐ **uuteen toimeen, joka perustuu pilottihankkeeseen tai valmistelutoimeen**[59]

☐ **käynnissä olevan toimen jatkamiseen**

☐ **yhden tai useamman toimen sulauttamiseen tai uudelleen suuntaamiseen johonkin toiseen/uuteen toimeen**

1.4. Tavoite (Tavoitteet)

1.4.1. Yleistavoite (Yleistavoitteet)

Toimenpiteen yleisenä tavoitteena on parantaa media-alan sisämarkkinoiden toimintaa. Media-alan sisämarkkinoiden toiminnan parantaminen edistää laadukkaiden mediapalvelujen tarjontaa ja vahvistaa siten koko sisämarkkinoiden eheyttä. Tämä tavoite saavutetaan antamalla asetus, jossa vahvistetaan yhteiset säännöt ja luodaan media-alan sääntelyviranomaisille jäsennelty yhteistyökehys lautakunnassa, joka koostuu asianomaisten kansallisten riippumattomien media-alan sääntelyviranomaisten tai -elinten edustajista.

1.4.2. Erityistavoitteet

Rajatylittävän toiminnan ja investointien edistäminen media-alan sisämarkkinoilla

Tavoitteena on helpottaa mediamarkkinoiden toimijoiden toiminnan laajentamista sisämarkkinoilla lisäämällä asteittain rajatylittävien investointien lukumäärää ja arvoa. Tätä varten aloitteella pyritään koordinoimaan tiedotusvälineiden moniarvoisuutta koskevien toisistaan poikkeavien kansallisten kehysten tiettyjä osatekijöitä rajatylittävän palveluntarjonnan helpottamiseksi. Sillä pyritään erityisesti varmistamaan, että kansalliset riippumattomat viranomaiset käsittelevät mediamarkkinoiden liiketoimia arvioidessaan tiedotusvälineiden moniarvoisuutta johdonmukaisesti kaikkialla EU:n mediamarkkinoilla yhteisten kriteerien ja EU:n tason koordinoinnin avulla.

Sääntely-yhteistyö ja sääntelyn lähentäminen media-alan sisämarkkinoilla

[59] Sellaisina kuin nämä on määritelty varainhoitoasetuksen 58 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa.

Tavoitteena on vahvistaa sääntely-yhteistyötä, jotta voidaan paremmin valvoa EU:n media-alan kehyksen täytäntöönpanoa rajatylittävissä yhteyksissä ja edistää sääntelyn lähentämistä EU:n tason lausuntojen ja ohjeiden avulla. Näin edistetään johdonmukaisia lähestymistapoja tiedotusvälineiden riippumattomuuteen ja moniarvoisuuteen, myös verkossa. Tavoitteena on myös tarjota välineitä riippumattomien sääntelyviranomaisten kollektiivisille EU:n laajuisille toimille, joilla suojellaan EU:n sisämarkkinoita sellaisilta palveluntarjoajilta (myös kolmansista maista tulevilta), jotka eivät noudata EU:n medianormeja.

Laadukkaiden mediapalvelujen vapaan tarjonnan helpottaminen sisämarkkinoilla

Tavoitteena on varmistaa, että kuluttajat ja yritykset hyötyvät riippumattomien tiedotusvälineiden tarjoamasta luotettavasta sisällöstä yhä digitaalisemmilla ja luontaisesti rajatylittävillä mediapalvelujen markkinoilla. Laadukkaiden mediapalvelujen tarjonnan edistämiseksi sisämarkkinoilla aloitteella pyritään lieventämään suuntausta, jossa julkiset tai yksityiset tahot puuttuvat perusteettomasti toimitukselliseen vapauteen. Aloite lisää tiedotusvälineiden omistussuhteiden läpinäkyvyyttä tiedotusvälineiden vastuuvelvollisuuden ja riippumattomuuden vahvistamiseksi. Sillä pyritään myös edistämään itsesääntelyä mediayritysten riippumatonta toimintaa varten. Lisäksi aloitteella pyritään varmistamaan, että toimittajat voivat työskennellä vapaasti erityisesti lähteidensä suojelun osalta.

Taloudellisten resurssien avoimen ja oikeudenmukaisen jakamisen varmistaminen sisämarkkinoilla

Tavoitteena on varmistaa mediamarkkinoiden toimijoiden tasapuoliset toimintaedellytykset edistämällä taloudellisten resurssien avointa ja oikeudenmukaista jakamista. Tähän päästäisiin lisäämällä yleisömittausmenetelmien avoimuutta, syrjimättömyyttä, oikeasuhteisuutta, objektiivisuutta ja osallistavuutta erityisesti verkossa. Aloitteella pyritään myös varmistamaan valtioiden tiedotusvälineissä harjoittaman mainonnan avoimuus, syrjimättömyys, oikeasuhteisuus ja objektiivisuus, jotta minimoidaan riskiä siitä, että suositaan hallitukselle myötämielisiä tiedotusvälineitä tai käytetään julkista tukea puolueellisten etujen ajamiseen muiden markkinatoimijoiden vahingoksi, ja edistetään näin reilua kilpailua tiedotusvälineiden sisämarkkinoilla.

1.4.3. Odotettavissa olevat tulokset ja vaikutukset

Mediayhtiöille ja jäsenvaltioille suunnatun tiedotusvälineiden riippumattomuuden edistämistä koskevan asetuksen ja suosituksen, joita tuetaan komission sihteeristön avustamasta lautakunnasta koostuvalla hallintorakenteella, odotetaan parantavan media-alan sisämarkkinoiden toimintaa lähentämällä tiedotusvälineiden moniarvoisuuteen liittyviä kansallisia sääntöjä ja lähestymistapoja tehokkaalla, johdonmukaisella, oikeasuhteisella ja suurelta osin vaikuttavalla tavalla.

Ehdotukseen liittyvää vaikutustenarviointia varten tehdyn rahoitusmallinnuksen mukaan taloudelliset nettohyödyt tulojen kasvuna ovat 2 885 miljoonaa euroa ensimmäisenä vuonna ja 2 898,1 miljoonaa euroa seuraavina vuosina. Mediamarkkinoiden toimijat hyötyvät suoraan sääntelystä.

Erityisesti audiovisuaaliala hyötyy tiedotusvälineiden moniarvoisuutta koskeville kansallisille laille ja markkinavalvontamenettelyille asetettavien yhteisten vaatimusten käyttöönotosta ja saa mittakaavaetuja paremmin toimivilla ja ennakoitavammilla, johdonmukaisemmilla ja vähemmän protektionistisilla media-alan sisämarkkinoilla.

Lähetystoiminnan harjoittajat ja (audiovisuaalisen) uutissisällön tarjoajat ja ulkomaalaiset toimijat, jotka kärsivät todennäköisemmin sääntelyn hajanaisuudesta, voivat laajentaa toimintaansa muissa jäsenvaltioissa.

Ne lähetystoiminnan harjoittajat ja lehtiyhtiöt, jotka noudattavat toimituksellista riippumattomuutta koskevia suosituksia, vahvistavat toimituksellista riippumattomuuttaan ja lisäävät vapauttaan tehdä päätöksiä ilman julkista tai yksityistä puuttumista, mikä lisää niiden mediasisällössä ilmaistujen äänien tai mielipiteiden ja analysoitujen kysymysten moninaisuutta. Toimittajat ovat myös entistä riippumattomampia tiedotusvälineiden omistajiin nähden, koska näitä suojatoimia otetaan entistä laajemmin käyttöön mediayhtiöissä.

Tiedotusvälineiden omistuksen ja erityisesti omistajien muiden liiketaloudellisten etujen avoimuuden lisääminen edistää reilua kilpailua varsinkin lehdistöalalla (mukaan lukien painetut ja verkkomediat), jota varten jäsenvaltioilla ei yleensä ole erityisiä avoimuusvälineitä, kuten mediarekistereitä.

Avoimemmat verkkoyleisön mittausjärjestelmät vähentävät markkinoiden vääristymiä, vahvistavat entisestään mediapalvelujen tarjoajien ja verkkotoimijoiden tasapuolisia toimintaedellytyksiä ja hyödyttävät erityisesti audiovisuaalisia mediapalveluja ja verkkolehdistöä sekä verkossa toimivia mainostajia. Myös toimittajien pitäisi hyötyä, sillä he saavat paremman käsityksen siitä, miten verkkotoimijat mittaavat mediapalvelujen yleisöä. Valtion mainonnan avoimuutta ja oikeudenmukaisuutta koskevilla toimenpiteillä vähennetään markkinoiden vääristymiä ja varmistetaan, että suuremmalla määrällä mediakanavia on pääsy tähän tulolähteeseen.

Pk-yritykset hyötyvät varmuuden lisääntymisestä ja oikeudenkäyntikulujen alenemisesta. Myös mahdollisesti lisääntyvä pääsy valtion mainontaan on suhteellisesti suurempi mahdollisuus pienempien yritysten kannalta. Pk-yritykset ovat erityisen heikossa asemassa verkkotoimijoihin nähden verkkoyleisön mittaamisessa, minkä vuoksi aloite auttaa tasapainottamaan pk-yritysten toimintaedellytyksiä, jotta ne voivat kilpailla mainostuloista.

1.4.4. Tulosindikaattorit

Ehdotetut indikaattorit ja odotetut tulokset	**Perustaso**
Indikaattori – EU27-jäsenvaltioiden mediamarkkinoilla tehtyjen rajatylittävien investointien lukumäärä ja arvo (vuosittain)	Investoinnit 2013–2021 sijoittajittain: - EU: 478 liiketointa - Muu kuin EU: 389 liiketointa
Odotettu tulos – rajatylittävien investointien määrän ja arvon asteittainen kasvu	Arvo 60 % liiketoimista: 84 mrd. euroa

Indikaattori – niiden lausuntojen lukumäärä, jotka lautakunta on antanut media-alan markkinavalvontaa koskevista kansallisista päätöksistä ja jotka asianomainen kansallinen viranomainen on ottanut huomioon (vuosittain) **Odotettu tulos – jäsenvaltioiden huomioon ottamien lautakunnan lausuntojen osuus**	Ei sovelleta.
Indikaattori – niiden tapausten osuus, jotka lautakunta on ratkaissut yhteistyömekanismin ja keskinäisen avunannon mekanismin puitteissa (vuosittain) **Odotettu tulos – lautakunnan ratkaisemien tapausten osuus**	Ei sovelleta.
Indikaattori – komission ja/tai tapauksen mukaan lautakunnan antamien ohjeasiakirjojen/raporttien lukumäärä tiedotusvälineiden moniarvoisuutta koskevilla keskeisillä sääntelyaloilla (kolmen vuoden välein) **Odotettu tulos – EU:n tason ohjeiden/raporttien kattamien tiedotusvälineiden moniarvoisuuteen liittyvien alojen määrän kasvu**	Ei sovelleta.
Indikaattori – riskipisteet (vuosittain) seuraavista: **- tiedotusvälineiden poliittinen riippumattomuus – toimituksellinen autonomia** **- julkisten tiedostusvälineiden hallinnon riippumattomuus** **- kaupallinen ja omistajan vaikutus toimitukselliseen sisältöön** **- journalististen lähteiden suojelu** **- tiedotusvälineiden omistussuhteiden läpinäkyvyys** **Odotettu tulos – riskipistemäärien asteittainen aleneminen**	Vastaavat tiedotusvälineiden moniarvoisuuden seurantavälineen riskipisteet vuonna 2021: - 54% - 55% - 50% - 60% - 16% - 58%
Indikaattori – niiden jäsenvaltioiden lukumäärä, joissa on tiedotusvälineiden itsesääntelyelimiä (vuosittain) **Odotettu tulos – niiden jäsenvaltioiden määrän asteittainen kasvu, joissa on itsesääntelyelimiä**	16
Indikaattori – kansalaisten tiedotusvälineitä kohtaan tuntema luottamus (kaksi kertaa vuodessa) **Odotettu tulos – tiedotusvälineitä kohtaan tunnetun luottamuksen asteittainen lisääntyminen**	Niiden vastaajien prosenttiosuus, jotka luottavat seuraaviin tiedotusvälineisiin: 58%: radio 51%: televisio 51%: lehdistö 35%: internet

Indikaattori – yleisömittausjärjestelmiä koskevien periaatteiden noudattamatta jättämiseen liittyvien tapausten lukumäärä (vuosittain) **Odotettu tulos – EU:n uuden kehyksen kanssa yhteensopimattomien yleisömittausjärjestelmien asteittainen väheneminen**	Nielsen: 61 prosenttia markkinoijista katsoo, että heillä on mahdollisuus saada laadukkaita yleisötietoja, joiden avulla he voivat hyödyntää mediabudjettejaan parhaalla mahdollisella tavalla
Indikaattori – valtion mainonnan jakautumista koskeva riskipistemäärä (vuotuinen) **Odotettu tulos – riskipistemäärän asteittainen aleneminen**	Tiedotusvälineiden moniarvoisuuden seurantavälineen riskipisteet valtion mainonnalle vuonna 2021: 70%

1.5. Ehdotuksen/aloitteen perustelut

1.5.1. Tarpeet, joihin ehdotuksella/aloitteella vastataan lyhyellä tai pitkällä aikavälillä sekä aloitteen yksityiskohtainen toteutusaikataulu

Suurinta osaa asetuksen säännöksistä sovelletaan sellaisenaan kuuden kuukauden kuluttua sen voimaantulosta. Eurooppalaisen medianvapaussäädöksen asianmukaisen täytäntöönpanon valmistelemiseksi sen riippumattomia media-alan viranomaisia ja eurooppalaista mediapalvelulautakuntaa koskevia säännöksiä ja säädökseen liittyvää audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin muutosta aletaan soveltaa jo kolmen kuukauden kuluttua säädöksen voimaantulosta. Näin varmistetaan, että lautakunta perustetaan asetuksen onnistuneen täytäntöönpanon kannalta riittävän aikaisin.

Lautakunta korvaa audiovisuaalisia mediapalveluja koskevalla direktiivillä perustetun audiovisuaalisten mediapalvelujen eurooppalaisten sääntelyviranomaisten ryhmän (ERGA) ja toimii sen seuraajana. Ryhmälle annetaan uusi nimi, jotta se vastaisi sen laajempaa toimeksiantoa, ja sille annetaan lisätehtäviä ja sitä tuetaan lisäresursseilla (erityisesti komission PO CNECTin lisähenkilöstöllä). Eurooppalaisessa medianvapaussäädöksessä varmistetaan, että kaikkia EU:n lainsäädännössä ja erityisesti audiovisuaalisia mediapalveluja koskevassa direktiivissä olevia viittauksia audiovisuaalisten mediapalvelujen eurooppalaisten sääntelyviranomaisten ryhmään (ERGA) pidetään viittauksina eurooppalaiseen mediapalvelulautakuntaan (’lautakunta’).

Kuten tällä hetkellä ERGAn tapauksessa, lautakuntaa avustaa sen toiminnassa komission tarjoama sihteeristö. Sihteeristö toimii edelleen PO CNECTissä. Sihteeristö antaa hallinnollista ja organisatorista tukea lautakunnalle. Sihteeristö voi sille asetuksessa osoitettujen resurssien avulla avustaa lautakuntaa sen tehtävien hoitamisessa. Lautakunnan sihteeristö muodostetaan kahden ensimmäisen täytäntöönpanovuoden aikana vuodesta 2024 alkaen, ja täysi henkilöstökapasiteetti on tarkoitus saavuttaa vuonna 2025.

PO CNECTin odotetaan hankkivan ulkoisia tutkimuksia eurooppalaisen mediavapaussäädöksen täytäntöönpanon tukemiseksi. Tällaisia tutkimuksia voidaan käyttää myös lautakunnan toiminnan tukemiseen. Näiden tutkimusten vuotuiset määrärahat ovat käytettävissä siitä alkaen, kun täytäntöönpanon odotetaan alkavan vuonna 2024, kohdentamalla määrärahoja uudelleen Luova Eurooppa -ohjelmasta.

1.5.2. EU:n osallistumisesta saatava lisäarvo (joka voi olla seurausta eri tekijöistä, kuten koordinoinnin paranemisesta, oikeusvarmuudesta tai toiminnan vaikuttavuuden tai

täydentävyyden paranemisesta). EU:n osallistumisesta saatavalla lisäarvolla tarkoitetaan tässä kohdassa arvoa, jonka EU:n osallistuminen tuottaa sen arvon lisäksi, joka olisi saatu aikaan pelkillä jäsenvaltioiden toimilla

Syyt siihen, miksi toimi toteutetaan EU:n tasolla (ennen toteutusta): Aloitteella pyritään varmistamaan, että media-alan sisämarkkinat toimivat paremmin, kun oikeusvarmuutta parannetaan ja sisämarkkinoiden esteitä poistetaan. Säännöillä luodaan mekanismi, jolla lisätään mediamarkkinoihin, median vapauteen ja median moniarvoisuuteen vaikuttavan toiminnan läpinäkyvyyttä, riippumattomuutta ja vastuuvelvollisuutta EU:ssa.

Odotettavissa oleva EU:n tason lisäarvo (toteutuksen jälkeen): Tähän ehdotukseen liittyvässä vaikutustenarvioinnissa todetaan, että toimenpide vähentäisi markkinatoimijoille erilaisten kansallisten oikeusjärjestelmien noudattamisesta aiheutuva taakkaa, kun ne toimivat useissa jäsenvaltioissa. Se lisäisi myös ennustettavuutta ja parantaisi mediamarkkinoiden toimijoiden oikeusvarmuutta ja edistäisi siten reilua kilpailua ja rajatylittäviä investointeja. Se mahdollistaisi myös media-alan sääntelyviranomaisten koordinoidun reagoinnin asioihin, jotka vaikuttavat EU:n informaatioympäristöön. Taloudellisten nettohyötyjen tulojen kasvuna arvioidaan olevan 2 885 miljoonaa euroa ensimmäisenä vuonna ja 2 898 miljoonaa euroa seuraavina vuosina. Aloitteella luotaisiin yhteinen EU:n kehys, jolla edistetään rajatylittävää toimintaa, vahvistetaan sääntelyviranomaisten välistä yhteistyötä, edistetään laadukkaan mediasisällön tarjontaa ja puututaan kilpailua vääristäviin käytäntöihin, ja se loisi siten suotuisammat olosuhteet mediapalvelujen kehittämiselle yli rajojen ja lisäisi kuluttajien valinnanvaraa laadukkaassa mediasisällössä. Tämä vahvistaa media-alan sisämarkkinoita ja edistää samalla perusoikeuskirjalla suojattua tiedotusvälineiden vapautta ja moniarvoisuutta.

1.5.3. Vastaavista toimista saadut kokemukset

Tässä ehdotuksessa otetaan huomioon kokemukset, joita komissio on saanut audiovisuaalisia mediapalveluja koskevasta direktiivistä, jota tarkistettiin viimeksi vuonna 2018 ja joka on vielä saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä joissakin jäsenvaltioissa. Vaikka tarkistettua audiovisuaalisia mediapalveluja koskevaa direktiiviä ei ole vielä arvioitu kattavasti, direktiivi sisältää useita media-alaa koskevia sääntelytoimenpiteitä, jotka liittyvät kuluttajansuojaan ja yleisen edun, kuten kulttuurisen monimuotoisuuden, edistämiseen. Se rajoittuu kuitenkin audiovisuaalisiin mediapalveluihin, eikä se kata tiedotusvälineiden moniarvoisuuteen ja riippumattomuuteen (kansallisten sääntelyviranomaisten ja -elinten riippumattomuuden lisäksi) liittyviä kysymyksiä, joihin toimenpiteellä on tarkoitus puuttua. Tärkeimmät saadut kokemukset ovat se, että toimenpiteeltä toivotut tulokset saavutetaan todennäköisesti paljon nopeammin asetuksella kuin direktiivillä, sekä se, että tehokas ja johdonmukainen media-alan sääntely edellyttää vahvempaa ja paremmin resursoitua institutionaalista tukirakennetta.

1.5.4. Yhteensopivuus monivuotisen rahoituskehyksen kanssa ja mahdolliset synergiaedut suhteessa muihin kyseeseen tuleviin välineisiin

Tämä ehdotus on otettu huomioon komission vuoden 2022 työohjelman otsakkeessa ”Uutta vauhtia eurooppalaiselle demokratialle”.

Eurooppalaisella medianvapaussäädöksellä täydennetään asiaa koskevia puitteita, joihin kuuluvat tekijänoikeussäännöt, tarkistettu audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi sekä äskettäin hyväksytyt digipalvelusäädös ja

digimarkkinasäädös. Omistussuhteiden läpinäkyvyyden alalla se johtaa synergioihin rahanpesun torjuntaa koskevan direktiivin ja EU:n yhtiöoikeusdirektiivin kanssa. Journalististen lähteiden osalta säädöksellä otetaan käyttöön kohdennettu vahva suojatoimenpide, jolla pyritään estämään vakoiluohjelmien käyttö mediapalvelun tarjoajien tai niiden työntekijöiden käyttämissä laitteissa ja joka perustuu direktiivissä 2002/58/EY, direktiivissä (EU) 2016/680 ja direktiivissä 2013/40/EU säädettyihin suojatoimiin.

Säädös on täysin yhteensopiva monivuotisen rahoituskehyksen ja Luova Eurooppa -ohjelman puitteissa toteutettujen rahoitustoimien kanssa erityisesti tiedotusvälineiden vapauden ja moniarvoisuuden seurannan ja puolustamisen sekä journalismikumppanuuksien osalta.

1.5.5. Arvio käytettävissä olevista rahoitusvaihtoehdoista, mukaan lukien mahdollisuudet määrärahojen uudelleenkohdentamiseen

ERGAn ja sen sihteeristön työstä tällä hetkellä saatujen kokemusten perusteella arvioidaan, että komission tuki uudelle eurooppalaiselle mediapalvelulautakunnalle ja erityisesti sen sihteeristöpalvelujen tarjoaminen edellyttää 8–10 kokoaikaista työntekijää. Muita mahdollisia vaihtoehtoja on tarkasteltu ehdotukseen liittyvässä vaikutustenarvioinnissa.

Lisätutkimusten, jotka komission on määrä hankkia, odotetaan maksavan enintään 1 miljoona euroa vuodessa.

Lautakunnan toiminnan ja erityisesti matkakulujen korvaamisen odotetaan edellyttävän noin 150 000–200 000 euroa vuodessa.

Kansalliset sääntelyviranomaiset vastaisivat itse lautakunnan toimintaan osallistumisesta aiheutuvista toistuvista hallinnollisista kustannuksista (kuten tätä tarkoitusta varten palkatun henkilöstön palkoista), kuten nykyisin ERGAn ja vastaavien yksiköiden tapauksessa.

ERGAn toiminnasta ja audiovisuaalisia mediapalveluja koskevaan direktiiviin liittyvien tutkimusten hankinnoista aiheutuvat menot rahoitetaan tällä hetkellä Luova Eurooppa -ohjelman medialohkosta.

Luova Eurooppa -ohjelman monialaisen lohkon tavoitteena on edistää ”monialaisia toimia, joilla pyritään sopeutumaan media-alaan kohdistuviin rakenteellisiin ja teknologisiin muutoksiin, myös vahvistamalla vapaata, monimuotoista ja moniarvoista mediaympäristöä, korkealaatuista journalismia ja medialukutaitoa, myös digitaalisessa ympäristössä” (Luova Eurooppa -asetuksen (EU) 2021/818 7 artiklan 1 kohdan c alakohta).

Sen vuoksi monialainen lohko on rahoituslähde lautakunnan toimintaan liittyville kustannuksille, sillä lautakunnan toimiala kattaa erityyppiset mediamarkkinoiden toimijat audiovisuaalialalla ja muilla media-aloilla.

Tutkimusten rahoituslähde riippuu tutkimusten kohteesta: vain audiovisuaalialaa koskevia tutkimuksia rahoitetaan edelleen Luova Eurooppa -ohjelman medialohkosta, kun taas muita tarvittavia tutkimuksia rahoitetaan monialaisesta lohkosta.

1.6. Ehdotetun toimen/aloitteen kesto ja rahoitusvaikutukset

☐ **kesto on rajattu**

– ☐ toiminta alkaa [PP/KK]VVVV ja päättyy [PP/KK]VVVV.

– ☐ maksusitoumusmäärärahoihin kohdistuvat rahoitusvaikutukset koskevat vuosia YYYY–YYYY ja maksumäärärahoihin kohdistuvat rahoitusvaikutukset vuosia YYYY–YYYY.

☑ **kestoa ei ole rajattu**

– Käynnistysvaihe alkaa vuonna 2024 ja päättyy vuonna 2025,

– minkä jälkeen toteutus täydessä laajuudessa.

1.7. Hallinnointitapa (Hallinnointitavat)

☑ **Suora hallinnointi**, jonka komissio toteuttaa käyttämällä

– ☑ yksiköitään, myös unionin edustustoissa olevaa henkilöstöään

– ☐ toimeenpanovirastoja

☐ **Hallinnointi yhteistyössä** jäsenvaltioiden kanssa

☐ **Välillinen hallinnointi**, jossa täytäntöönpanotehtäviä on siirretty

– ☐ kolmansille maille tai niiden nimeämille elimille

– ☐ kansainvälisille järjestöille ja niiden erityisjärjestöille (tarkennettava)

– ☐ Euroopan investointipankille tai Euroopan investointirahastolle

– ☐ varainhoitoasetuksen 70 ja 71 artiklassa tarkoitetuille elimille

– ☐ julkisoikeudellisille yhteisöille

– ☐ sellaisille julkisen palvelun tehtäviä hoitaville yksityisoikeudellisille elimille, joille annetaan riittävät rahoitustakuut;

– ☐ sellaisille jäsenvaltion yksityisoikeuden mukaisille elimille, joille on annettu tehtäväksi julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuden täytäntöönpano ja joille annetaan riittävät rahoitustakuut;

– ☐ henkilöille, joille on annettu tehtäväksi toteuttaa SEU-sopimuksen V osaston mukaisia yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan erityistoimia ja jotka nimetään asiaa koskevassa perussäädöksessä.

– *Jos käytetään useampaa kuin yhtä hallinnointitapaa, olisi annettava lisätietoja kohdassa ”Huomautukset”.*

Huomautukset:

2. HALLINNOINTI

2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt

Säädöksen hyväksymisen jälkeen jäsenvaltioille annetaan 3–6 kuukautta aikaa mukauttaa tarvittaessa kansallisia kehyksiään. Ensimmäinen arviointi tehdään neljän vuoden kuluttua uusien sääntöjen voimaantulosta, ja sitä seuraavat arvioinnit suoritetaan neljän vuoden välein. Lautakunta tukee komission suorittamaa seurantaa.

Ehdotukseen liittyvää suositusta varten suunnitellaan myös erityistä seurantajärjestelmää. Siinä yhdistetään jäsenvaltioiden kohdennettu raportointi ja asetuksen mukainen uusi mekanismi mediapalvelujen sisämarkkinoiden toimintaan kohdistuvien riskien riippumatonta seurantaa varten.

2.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä(t)

2.2.1. Perustelut ehdotetu(i)lle hallinnointitavalle(/-tavoille), rahoituksen toteutusmekanismille(/-mekanismeille), maksujärjestelyille sekä valvontastrategialle

Eurooppalaisen medianvapaussäädöksen nojalla audiovisuaalisten mediapalvelujen eurooppalaisten sääntelyviranomaisten ryhmästä (ERGA) kehitetään eurooppalainen mediapalvelulautakunta. Se edistää sekä eurooppalaisen medianvapaussäädöksen että audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin tehokasta ja johdonmukaista soveltamista kaikissa jäsenvaltioissa. Lautakunta antaa EU:n lainsäädännössä vahvistettujen tehtäviensä mukaisesti muun muassa asiantuntijaneuvontaa media-alan sääntelyllisistä, teknisistä tai käytännön näkökohdista, laatii lausuntoja, koordinoi sellaisia palveluntarjoajia (myös kolmansista maista tulevia) koskevia toimia, jotka eivät noudata EU:n medianormeja, sekä edistää yhteistyötä ja tehokasta tietojen, kokemusten ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa sääntelyviranomaisten välillä.

Sen varmistamiseksi, että lautakunta täyttää tehtävänsä, komission on tarkoitus olla tiiviissä yhteydessä asianomaisiin kansallisiin sääntelyviranomaisiin ja -elimiin. Lisäksi asetuksessa säädetään, että lautakunnan puheenjohtajan on tiedotettava komissiolle lautakunnan meneillään olevista ja suunnitelluista toimista. Lisäksi lautakunnan on kuultava komissiota työohjelmansa ja pääasiallisten suoritteidensa valmistelussa työjärjestyksensä mukaisesti.

Nykyisten käytäntöjen ja valitun toimintavaihtoehdon mukaisesti komissio toteuttaa suunnitellun rahoituksen Luova Eurooppa -ohjelmasta suoran hallinnoinnin kautta. Se kuuluu asianomaisen valvontastrategian piiriin. Valvonnan suorittaa PO CNECT.

2.2.2. Tiedot todetuista riskeistä ja niiden vähentämiseksi käyttöön otetuista sisäisistä valvontajärjestelmistä

Komissio huolehtii sihteeristöpalveluista sen varmistamiseksi, että lautakunta täyttää tässä asetuksessa säädetyn tehtävänsä. Sihteeristö avustaa lautakuntaa sen toiminnassa sekä antaa hallinnollista ja organisatorista tukea.

Suunniteltu valvonta- ja tukijärjestelmä mahdollistaa mahdollisten riskien lieventämisen. Koska säädös perustuu olemassa olevaan rakenteeseen ja komissio hallinnoi suoraan asiaan liittyviä taloudellisia resursseja, merkittäviä riskejä ei ole havaittu.

Valvonta on osa PO CNECTin sisäistä valvontajärjestelmää.

2.2.3. Valvonnan kustannustehokkuutta (valvontakustannusten suhde hallinnoitujen varojen arvoon) koskevat arviot ja perustelut sekä arviot maksujen suoritusajankohdan ja toimen päättämisajankohdan odotetuista virheriskitasoista

Käytetään PO CNECTin sisäisiä valvontajärjestelmiä ja -menettelyjä. Ne ovat toimivia ja kustannustehokkaita. Tavoitteena on varmistaa, että virhetaso jää alle kahden prosentin olennaisuusrajan.

2.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

Komissioon nykyisin sovellettavat petostentorjunnan toimenpiteet kattavat tämän asetuksen soveltamiseksi tarvittavat lisämäärärahat.

3. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

3.1. Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeet ja menopuolen budjettikohdat

- Talousarviossa jo olevat budjettikohdat

Monivuotisen rahoituskehyksen otsake	Budjettikohta	Menolaji	Rahoitusosuudet			
	Numero	JM/EI-JM[60]	EFTA-mailta[61]	Ehdokas-mailta[62]	Kolmansilta mailta	Varainhoitoasetuksen 21 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetut rahoitusosuudet
2b	07.010401 – Luova Eurooppa -ohjelman tukimenot	EI-JM	KYLLÄ	KYLLÄ	KYLLÄ	EI
2b	07.050300 – Luova Eurooppa – Monialainen lohko	JM	KYLLÄ	KYLLÄ	KYLLÄ	EI
2b	07.050200 – Luova Eurooppa – Medialohko	JM	KYLLÄ	KYLLÄ	KYLLÄ	EI

- Uudet perustettaviksi esitetyt budjettikohdat

Ei sovelleta

60 JM = jaksotetut määrärahat; EI-JM = jaksottamattomat määrärahat.
61 EFTA: Euroopan vapaakauppaliitto.
62 Ehdokasmaat ja soveltuvin osin Länsi-Balkanin mahdolliset ehdokasmaat.

3.2. Arvioidut vaikutukset määrärahoihin

3.2.1. Yhteenveto arvioiduista vaikutuksista toimintamäärärahoihin

– ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä toimintamäärärahoja.

– ☑ Ehdotus/aloite edellyttää toimintamäärärahoja seuraavasti:

Määrärahoja kohdennetaan uudelleen Luova Eurooppa -ohjelman medialohkolle ja monialaiselle lohkolle sekä vuosien 2021–2027 monivuotisen rahoituskehyksen hallinnollisen tuen budjettikohtaan osoitetuista määrärahoista.

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Monivuotisen rahoituskehyksen otsake	2b	KOHEESIO, PALAUTUMISKYKY JA ARVOT

PO CNECT			2024	2025	2026	2027	Vuoden 2027 jälkeen	**YHTEENSÄ**
• Toimintamäärärahat (kohdennettu uudelleen Luova Eurooppa -ohjelmassa)								
07.050200 – Luova Eurooppa – Medialohko	Sitoumukset	(1a)	0,500	0,500	0,500	0,500		**2,000**
	Maksut	(2 a)	0,250	0,500	0,500	0,500	0,250	**2,000**
07.050300 – Luova Eurooppa – Monialainen lohko	Sitoumukset	(1b)	0,500	0,500	0,500	0,500		**2,000**
	Maksut	(2b)	0,250	0,500	0,500	0,500	0,250	**2,000**
Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat[63]								
07.010401 – Luova Eurooppa -ohjelman tukimenot		(3)	0,200	0,200	0,200	0,200		**0,800**
PO CNECTin määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	=1a+1b +3	1,200	1,200	1,200	1,200		**4,800**
	Maksut	=2a+2b +3	0,700	1,200	1,200	1,200	0,500	**4,800**

63 Tekninen ja/tai hallinnollinen apu sekä EU:n ohjelmien ja/tai toimien toteuttamiseen liittyvät tukimenot (entiset BA-budjettikohdat), epäsuora ja suora tutkimustoiminta.

• Toimintamäärärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	(4)	1,000	1,000	1,000	1,000		**4,000**
	Maksut	(5)	0,500	1,000	1,000	1,000	0,500	**4,000**
• Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat YHTEENSÄ		(6)	0,200	0,200	0,200	0,200		**0,800**
Monivuotisen rahoituskehyksen **OTSAKKEESEEN 2b kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ**	Sitoumukset	=4+ 6	1,200	1,200	1,200	1,200		**4,800**
	Maksut	=5+ 6	0,700	1,200	1,200	1,200	0,500	**4,800**

Monivuotisen rahoituskehyksen otsake	**7**	”Hallintomenot”

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		2024	2025	2026	2027	Vuoden 2027 jälkeen	**YHTEENSÄ**
PO CNECT							
⊗ Henkilöresurssit		0,644	1,288	1,288	1,288		**4,508**
○ Muut hallintomenot							
PO CNECT YHTEENSÄ	Määrärahat	0,644	1,288	1,288	1,288		**4,508**

Monivuotisen rahoituskehyksen **OTSAKKEESEEN 7 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ**	(Sitoumukset yhteensä = maksut yhteensä)	0,644	1,288	1,288	1,288		**4,508**

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		2024	2025	2026	2027	Vuoden 2027 jälkeen	**YHTEENSÄ**
Monivuotisen rahoituskehyksen **OTSAKKEISIIN 1–7 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ**	Sitoumukset	1,844	2,488	2,488	2,488		**9,308**
	Maksut	1,344	2,488	2,488	2,488	0,500	**9,308**

3.2.2. Arvioidut toimintamäärärahoista rahoitetut tuotokset

Ei sovelleta

3.2.3. Yhteenveto arvioiduista vaikutuksista hallintomäärärahoihin

– ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä hallintomäärärahoja.

– ☑ Ehdotus/aloite edellyttää hallintomäärärahoja seuraavasti:

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	2024	2025	2026	2027	Vuoden 2027 jälkeen	**YHTEENSÄ**
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKE 7						
Henkilöresurssit	0,644	1,288	1,288	1,288		**4,508**
Muut hallintomenot						
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKE 7, välisumma	0,644	1,288	1,288	1,288		**4,508**
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEESEEN 7 sisältymättömät[64]						
Henkilöresurssit						
Muut hallintomenot						
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEESEEN 7 sisältymättömät, välisumma						
YHTEENSÄ	**0,644**	**1,288**	**1,288**	**1,288**		**4,508**

Henkilöresursseja ja muita hallintomenoja koskeva määrärahatarve katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetuilla pääosaston määrärahoilla ja/tai pääosastossa toteutettujen uudelleenjärjestelyjen tuloksena saaduilla määrärahoilla sekä tarvittaessa sellaisilla lisäresursseilla, jotka toimea hallinnoiva pääosasto voi saada käyttöönsä vuotuisessa määrärahojen jakomenettelyssä talousarvion puitteissa.

[64] Tekninen ja/tai hallinnollinen apu sekä EU:n ohjelmien ja/tai toimien toteuttamiseen liittyvät tukimenot (entiset BA-budjettikohdat), epäsuora ja suora tutkimustoiminta.

Henkilöresurssien arvioitu tarve

– ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä henkilöresursseja.

– ☑ Ehdotus/aloite edellyttää henkilöresursseja seuraavasti:

Arvio kokoaikaiseksi henkilöstöksi muutettuna

		2024	2025	2026	2027
• **Henkilöstötaulukkoon sisältyvät virat/toimet (virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt)**					
20 01 02 01 (päätoimipaikka ja komission edustustot EU:ssa)		3	6	6	6
20 01 02 03 (EU:n ulkopuoliset edustustot)					
01 01 01 01 (epäsuora tutkimustoiminta)					
01 01 01 11 (suora tutkimustoiminta)					
Muu budjettikohta (mikä?)					
• **Ulkopuolinen henkilöstö (kokoaikaiseksi muutettuna)**[65]					
20 02 01 (kokonaismäärärahoista katettavat sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö)		2	4	4	4
20 02 03 (sopimussuhteiset ja paikalliset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat, vuokrahenkilöstö ja nuoremmat asiantuntijat EU:n ulkopuolisissa edustustoissa)					
XX 01 xx **yy zz** [66]	– päätoimipaikassa				
	– EU:n ulkopuolisissa edustustoissa				
01 01 01 02 (sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö - epäsuora tutkimustoiminta)					
01 01 01 12 (sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö - suora tutkimustoiminta)					
Muu budjettikohta (mikä?)					
YHTEENSÄ		**5**	**10**	**10**	**10**

Henkilöresurssien tarve katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetulla pääosaston henkilöstöllä ja/tai pääosastossa toteutettujen henkilöstön uudelleenjärjestelyjen tuloksena saadulla henkilöstöllä sekä tarvittaessa sellaisilla lisäresursseilla, jotka toimea hallinnoiva pääosasto voi saada käyttöönsä vuotuisessa määrärahojen jakomenettelyssä talousarvion puitteissa.

Kuvaus henkilöstön tehtävistä:

Virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt	Asetuksessa yksityisille yrityksille, jäsenvaltioille sekä lautakunnassa kokoontuville kansallisille sääntelyviranomaisille ja -elimille asetettujen velvoitteiden asianmukaisen täytäntöönpanon valvonta Komission edustaminen lautakunnassa ja yhteydenpito lautakuntaan sen toiminnasta, myös vuotuisesta työohjelmasta ja työjärjestyksestä Asetuksen mukaisten menettelyjen hallinnointi, erityisesti lautakunnan tehtävien osalta Lautakunnan tukeminen sen asetuksen mukaisissa tehtävissä Hallinnollinen ja logistinen tuki lautakunnalle, erityisesti päivittäisen toiminnan ja kokousten järjestämisessä Kansallisten sääntelyviranomaisten tai -elinten yhteistyön ja koordinoinnin tukeminen

65 Sopimussuhteiset toimihenkilöt, paikalliset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat, vuokrahenkilöstö ja nuoremmat asiantuntijat EU:n ulkopuolisissa edustustoissa.

66 Toimintamäärärahoista katettavan ulkopuolisen henkilöstön enimmäismäärä (entiset BA-budjettikohdat).

	EU:n tasolla Asetukseen ja lautakunnan toimintaan liittyvien ulkoisten tutkimusten hankkiminen ja hallinnointi
Ulkopuolinen henkilöstö	Lautakunnan tukeminen sen asetuksen mukaisissa tehtävissä Hallinnollinen ja logistinen tuki lautakunnalle, erityisesti päivittäisen toiminnan ja kokousten järjestämisessä Kansallisten sääntelyviranomaisten tai -elinten yhteistyön ja koordinoinnin tukeminen EU:n tasolla

3.2.4. Yhteensopivuus nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen kanssa

Ehdotus/aloite

– ☑ voidaan rahoittaa kokonaan kohdentamalla menoja uudelleen monivuotisen rahoituskehyksen kyseisen otsakkeen sisällä.

Määrärahoja kohdennetaan uudelleen Luova Eurooppa -ohjelman medialohkolle ja monialaiselle lohkolle sekä vuosien 2021–2027 monivuotisen rahoituskehyksen hallinnollisen tuen budjettikohtaan osoitetuista määrärahoista. Sillä ei ole merkittävää vaikutusta ohjelman muihin toimiin, koska se käytetään tasaisesti kaikissa toimissa.

– ☐ edellyttää monivuotisen rahoituskehyksen kyseiseen otsakkeeseen sisältyvän kohdentamattoman liikkumavaran ja/tai monivuotista rahoituskehystä koskevassa asetuksessa määriteltyjen erityisvälineiden käyttöä.

– ☐ edellyttää monivuotisen rahoituskehyksen tarkistamista.

3.2.5. Ulkopuolisten tahojen rahoitusosuudet

Ehdotus/aloite

– ☑ rahoittamiseen ei osallistu ulkopuolisia tahoja

– ☐ rahoittamiseen osallistuu ulkopuolisia tahoja seuraavasti (arvio):

Määrärahat, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	Vuosi **N**	Vuosi **N+1**	Vuosi **N+2**	Vuosi **N+3**	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)			Yhteensä
Rahoitukseen osallistuva taho								
Yhteisrahoituksella katettavat määrärahat YHTEENSÄ								

3.3. Arvioidut vaikutukset tuloihin

– ☑ Ehdotuksella/aloitteella ei ole vaikutuksia tuloihin.

– ☐ Ehdotuksella/aloitteella on vaikutuksia tuloihin seuraavasti:

– ☐ vaikutukset omiin varoihin

– ☐ vaikutukset muihin tuloihin

– tulot on kohdennettu menopuolen budjettikohtiin☐

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tulopuolen budjettikohta:	Käytettävissä olevat määrärahat kuluvana varainhoito-vuonna	Ehdotuksen/aloitteen vaikutus[67]						
		Vuosi **N**	Vuosi **N+1**	Vuosi **N+2**	Vuosi **N+3**	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)		
Momentti ….								

Vastaava(t) menopuolen budjettikohta (budjettikohdat) käyttötarkoitukseensa sidottujen tulojen tapauksessa:

Muita huomautuksia (esim. tuloihin kohdistuvan vaikutuksen laskentamenetelmä/-kaava tai muita lisätietoja).

[67] Perinteiset omat varat (tulli- ja sokerimaksut) on ilmoitettava nettomääräisinä eli bruttomäärästä on vähennettävä kantokuluja vastaava 20 prosentin osuus.